Sábát Sáchárit imakönyv

סידור שחרית של שבת

קייק שים שלום

Szim Salom

Progresszív Zsidó Közösség

שחרית של שבת

Sábáti sáchárit és alkalmi imák

ק״ק שים שלום
Szim Salom
Progresszív Zsidó Közösség

Szerkesztő: Kelemen Katalin rabbi - imaválogatás, fordítás, jegyzetek, szöveggondozás

A szerkesztőbizottság tagjai:

Budai Miklós - héber szövegszerkesztés, formázás, fordítás, transzliterálás
Balogh Katalin - héber nyelvi lektorálás
László Klári - magyar nyelvi lektorálás
Radvánszki Péter - transzliterálás
Rozgonyi Dóra - fordítás

Címlap: Kass Eszter

A *Bevezető imák, meditációk* és az *Imák különböző alkalmakra* részek szövegei a סדר התפלות - Forms of Prayer I (szerk. Jonathan Magonet, The Movement for Reform Judaism, London, 2008) angol reform imakönyv alapján jöttek létre.

A kötet létrehozását támogatta:

JOODS HUMANITAIR FONDS

קרן הומניטרית יהודית הולנדית
DUTCH JEWISH HUMANITARIAN FUND

Szim Salom Progresszív Zsidó Hitközség
1092 Budapest, Ráday utca 9., I/2.
info@szimsalom.hu
www.szimsalom.hu

5772 Sávuot / 2012 május

„Az ima a létezés misztériumára adott alázatos válaszunk.”

Abraham Joshua Heschel

Felkészülés az imára

NYITÓ IMÁK, MEDITÁCIÓK

Meditáció

Ez a kezdet. Csaknem bármi megtörténhet. Mindnyájan magunkkal hozzuk mindennapi életünk gondjait, reményeit és félelmeit. Imádkozás közben érzések és gondolatok sokasága tolul föl bennünk. Energiától sugárzunk vagy zaklatottak vagyunk, unottak vagy ihletettek, meghatottak vagy közömbösek – vagy akár e különböző érzések váltakoznak bensőnkben. Talán elveszünk a szavakban és dallamokban, majd újra megleljük magunkat. Meglehet, úgy lépünk majd ki az istentiszteletről, hogy nem találkoztunk lehetőségeinkkel és utunkkal. Vagy talán felfrissülten, jókedvvel távozunk. Mindez előre nem sejthető. Új szemszögből látunk majd dolgokat? Eltökéltségünk megújul? Mélyebben megértünk majd valamit? Új remény? Egy áldott pillanat? Földi életünk rejtély. Amikor az imában megnyílunk, arra várunk, vajon mi fog feltárulni.

Add, hogy az úton, melyre most lépünk, legyenek majd jelzőtáblák, és lépteinket az értelem, a cél és a hit felvillanó fényei világítsák meg. Add, hogy a következő órák erőt és megújulást hozzanak számunkra – az önmagunkkal, a másokkal és a veled való kapcsolatunkban.

***

A közösség

Örökkévaló, közösségem körében lépek eléd. Megosztom velük örömemet, s az növekszik. Megosztom velük gondomat, s az kisebbnek tűnik. Add, hogy ne legyek túl kicsinyes adni, s hogy ne legyek túl büszke elfogadni, mert az adásban és az elfogadásban láthatlak meg téged és kezdem fölfogni az élet értelmét.

Add, hogy ne zárjam el magam közösségem valós erejétől: az idősebbek tapasztalatától és bölcsességétől, a fiatalok reményeitől, a törődés és bátorság lélekerősítő példáitól. Adj nyitott szívet és elmét, hogy nagylelkűen forduljak azok felé, akiknek szükségük van rám, és hogy befogadjam a Te jelenlétedet mindennapi életembe.

Arra gondolok, amivé válhatunk, az összhangra és a baráti kötelékre, amely egyesíthet minket. A magányunkra gondolok és a barátságra, amely betöltheti életünket. Arra a jóra gondolok, amit tehetünk, ha szellemünk egy. Tudom, hogy ez a Te akaratod és a Te segítségedért imádkozom.

Izrael családja

Izrael családjának kis része vagyunk; a többi szent közösséggel együtt az Örökkévalóhoz fordulunk, akiben bízunk. Te vagy az igazságosság, melyet prófétáink hirdettek és a bölcsesség, melyet a rabbik kutattak. Erőnk vagy a folyton változó világban. Te vezetted nagyságra őseinket, vezess minket és gyermekeinket is. Csak előtted hajlunk meg, minden nép előtt egyenesen állunk. A Te szolgálatodban szabadok vagyunk, hogy az egész emberiséget szolgáljuk. Igazságosságod egyesíti Izraelnek a világban szétszórt családját, és minden nyelven, mindenütt szól hozzánk, hogy minket békéd eszközévé tegyen. Nem szunnyad és nem alszik Izrael Őrizője.[1] Ő, aki békét teremt legfentebb, adjon békét nekünk, Izrael népének és az egész világnak.[2]

---

1. Zsoltárok 121:4
2. Az Ámidából.

Hagyomány

Hadd legyen az életem láncszem a jóság láncában. Mikor az elmúlt nemzedékek imáit mondom, segíts, hogy emlékezzem odaadásukra és hűségükre, örömükre és szenvedésükre, amelyek ott vannak minden szóban. Örökségem a szentség: hadd legyek rá méltó. Add, hogy ez a hagyomány élő legyen bennem, és továbbszálljon rólam azokra a nemzedékekre, akiket már nem ismerek majd – az általam felfedezett igazságokkal és az én jócselekedeteimmel gazdagítva.

Mikor véget ér az istentisztelet és elhallgatnak az imák, segíts, hogy elvigyem szellemüket a külvilágba. Hadd legyek élő tanúja annak az igazságnak, mely örök.

Élet és halál

Örökkévaló, az életemet rejtély veszi körül. Ami előtte és utána van, rejtve áll előttem. Az én életem kurta, a Te világegyetemed óriási. De a sötétségben ott a Te jelenléted, a rejtélyben a Te szereteted. Őseim beléd helyezték bizalmukat, Te pedig jóságot helyeztél szívükbe és békét elméjükbe. Hadd legyek olyan, mint ők, és jutalmam legyen, mint az övék.

Mindenütt, mindenkor a Te hangod szól bennem. Vannak azonban olyan idők, amikor nehéz meghallanom a hangodat, vagy amikor nem tudlak Téged követni.

A sábát csendjében hozzád fordulok gondolataimmal. Segíts, hogy meghalljam a hangod, hogy meglássam képedet a lelkemben és békére leljek.

Az Örökkévaló szövetségei

Istenünk és minden élőnek istene,
szövetséget kötöttél Noéval,
hogy megtaníts becsben tartani a földet, amelyen élünk.
Add, hogy élni tudjunk tanításoddal.

Szövetséget kötöttél Ábrahámmal,
hogy megtaníts: a hitnek sokféle ösvénye vezet hozzád.
Add, hogy élni tudjunk tanításoddal.

Szövetséget kötöttél Izraellel,
hogy megtaníts: minden népnek megvan a maga feladata a világban.
Add, hogy élni tudjunk tanításoddal.

Szövetséget kötöttél Dáviddal,
hogy megtaníts: mindenki tévedhet és elbukhat, és mégis visszatérhet hozzád.
Add, hogy élni tudjunk tanításoddal.

Hadd legyünk hűek a jelenben is a szolgálat és a szeretet e szövetségeihez.

Az emberiség – egy

Te, a minden testben élő léleknek Istene,
egy embert teremtettél, ezért az emberiség – egy.
Saját képedre teremtettél minket, ezért mindenki egyenlő a Te szemedben.

Add, hogy ebben az óriás világban mindenki otthonra leljen;
hogy ebben a parányi világban helyet tudjunk szorítani egymásnak;
hogy viszály idején a megértésen tudjunk munkálkodni;
hogy a keserűségben és gyűlöletben gyógyulást és szeretetet nyújthassunk;
hogy amikor a hit árkokat ás, Rólad való tudásunk építsen hidat;
hogy amikor a hit árulás vagy visszaélés áldozata lesz, elég bátrak legyünk ahhoz, hogy a Te igazságodat keressük.

A nők ajándéka

Te, aki megemlékeztél Sáráról, emlékezz meg rólunk is áldással.
Te, aki jövendölést mondtál Rebekának, adj nekünk is ihletet a jelenben.
Te, aki meghallgattad Leát, tartsd fenn Izrael népét.
Te, aki hallottad Ráhelt, segíts szükségünkben.
Te, aki jót tettél Sifrával és Puával, segítsd meg azokat, akik ellenállnak a zsarnokságnak.
Te, aki meggyógyítottad Mirjámot, hozz gyógyulást a szenvedőknek.
Te, aki megerősítetted Noémit, vigasztald meg a gyászolókat.
Te, aki vezetted Abigájilt, adj bölcsességet a viszálykodóknak.
Te, aki válaszoltál Hannának, hozz megváltást a világnak.

ÁLDÁS ÉS MEDITÁCIÓ A TÁLIT FELVÉTELE ELŐTT ÉS UTÁN[3]

A tálit felöltése előtt:

בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ, יְיָ אֱלֹהַי גָּדַלְתָּ מְאֹד, הוֹד וְהָדָר לָבָשְׁתָּ: עֹטֶה אוֹר כַּשַּׂלְמָה, נוֹטֶה שָׁמַיִם כַּיְרִיעָה:

Borchí náfsí et Ádonáj, Ádonáj Eloháj gádáltá m'od, hod v'hádár lávástá. Ote or kászálmá, note sámájim, káj'ríá.

Áldd, lelkem, az Örökkévalót! Örök Istenem, mily nagy vagy! Fenség és méltóság az öltözeted. Fény a ruházatod, sátorként feszíted az égboltot.[4]

הִנְנִי מִתְעַטֵּף/מִתְעַטֶּפֶת בְּטַלִּית שֶׁל צִיצִת כְּדֵי לְקַיֵּם מִצְוַת בּוֹרְאִי. כַּכָּתוּב בַּתּוֹרָה. וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם: וּכְשֵׁם שֶׁאֲנִי מִתְכַּסֶּה/מִתְכַּסָּה בְּטַלִּית בָּעוֹלָם הַזֶּה. כֵּן תִּזְכֶּה נִשְׁמָתִי לְהִתְלַבֵּשׁ בְּטַלִּית נָאָה לָעוֹלָם הַבָּא בְּגַן עֵדֶן. אָמֵן:

Hin'ni mitátéf / mitátefet b'tálít sel cícit k'dé l'kájém micvát borí. Kákátúv bátorá: v'ászú láhem cícit ál kánfé vigdéhem l'dorotám. Uch'sém seáni mitkásze / mitkászá b'tálít báolám háze, kén tizke nismátí l'hitlábés b'tálít náá láolám hábá b'gán éden. Ámén.

Íme, most e tálitba burkolózom, hogy teljesítsem Teremtőm akaratát. Ahogy a Tórában áll: „…készítsenek maguknak rojtot ruháik szögleteire nemzedékeiken át…”[5]. Aképpen, ahogyan itt, e világban imasálba burkolózom, érdemelje ki lelkem, hogy majd az eljövendő világban, az Édenkertben szép tálitba öltözhessen.

A tálit felöltésekor:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ לְהִתְעַטֵּף בַּצִּיצִת.

Báruch Átá Ádonáj, Elohénú melech háolám, áser kid'sánú b'micvotáv v'civánú l'hitátéf bácícit.

Áldott vagy Te, örök Istenünk, Világ Ura, ki megszentelt minket parancsolataival, és meghagyta nekünk, hogy tálitot öltsünk!

מַה יָּקָר חַסְדְּךָ, אֱלֹהִים, וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל כְּנָפֶיךָ יֶחֱסָיוּן: יִרְוְיֻן מִדֶּשֶׁן בֵּיתֶךָ, וְנַחַל עֲדָנֶיךָ תַשְׁקֵם: כִּי עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים, בְּאוֹרְךָ נִרְאֶה אוֹר: מְשֹׁךְ חַסְדְּךָ לְיֹדְעֶיךָ, וְצִדְקָתְךָ לְיִשְׁרֵי לֵב.

Má jákár chászd'chá, Elohím, uv'né ádám b'cél k'náfechá jecheszájún. Jirv'jun midesen bétechá, v'náchál ádánechá táském. Kí im'chá m'kor chájím, b'órchá nire ór. M'soch chászd'chá l'jodechá, v'cidkát'chá l'jisré lév.

Mily drága a te szereteted, Isten, az emberfiak szárnyad árnyékában találnak menedéket. Házad javából oltják szomjukat, patakzó gyönyörrel itatod őket, mert nálad van az élet kútfeje, fényességedből jut nekünk fény. Áraszd szeretetedet ismerőidre, igazságodat az egyenes szívűekre.[6]

---

3. A legegyszerűbb értelmezési szinten a *tálit* mindössze egy – a Tóra által előírt – szemlélőrojtokkal ellátott négyszögletű ruhadarab. Liturgiánk többféle irányban fejleszti tovább a tálit szimbolikus és metaforikus értelmezését.

   Az Örökkévaló fény-tálitba, fenségruhába burkolja Magát. Mi pedig saját imasálunk felöltésekor az Ő köpönyegének fényét, szépségét, méltóságát engedjük be az életünkbe.

   Az „Aképpen, ahogyan itt…” kezdetű mondattal a tálit viseléséhez a halál utáni életbe vetett reményünket társítjuk szimbolikusan.

   A 36. zsoltár képeivel a vállunkra boruló kelme „szárnyaid árnyékának menedékévé”, a biztonság szimbólumává válik.

4. Zsoltárok 104:1-2.
5. 4Mózes 15:38
6. Zsoltárok 36:8-11

KÜSZÖB-IMA

♪

מַה טֹּבוּ אֹהָלֶיךָ יַעֲקֹב, מִשְׁכְּנֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל.
וַאֲנִי בְּרֹב חַסְדְּךָ אָבוֹא בֵיתֶךָ, אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל
הֵיכַל קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ. יְיָ אָהַבְתִּי מְעוֹן בֵּיתֶךָ,
וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ. וַאֲנִי אֶשְׁתַּחֲוֶה וְאֶכְרָעָה,
אֶבְרְכָה לִפְנֵי יְיָ עֹשִׂי. וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ, עֵת
רָצוֹן, אֱלֹהִים בְּרָב־חַסְדֶּךָ, עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ.

Má tovú ohálechá Jáákov, misk'notechá Jiszráél. Váání b'rov chászd'chá ávó vétechá, estácháve el héchál kods'chá b'jirátechá, Ádonáj áhávti m'on bétechá, um'kom miskán k'vodechá, váání estácháve v'echráá, evr'chá lifné Ádonáj oszí, váání t'filáti l'chá Ádonáj, ét rácon, Elohím b'rov chászdechá, ánéni beemet jisechá.

Mily jók a te sátraid, Jákob, hajlékaid, Izrael! El is jövök házadba szereteted bőségében, s félelemmel meghajlok szent templomod felé. Örökkévaló, szeretem lakhelyedet, hol fenséged lakozik, és imádkozom és meghajlok, és térdet hajtok teremtőm, az Örökkévaló előtt. Imám pedig hozzád száll, Örökkévaló, jókedved idején; Istenem, hallgass meg nagy szeretetedben, megszabadító hűségedben![7]

7. **מה טבו** 4Mózes 24:5, Zsoltárok 5:8, 26:8, 69:14

Ennek a – hagyományosan a zsinagógába lépéskor mondott, „küszöb-imának" is nevezett – imának az első írásos feljegyzését a IX. századi Széder Ráv Ámrám Gaon imakönyvben találjuk.

A „Mily jók a te sátraid, Jákob…" kezdetű mondat a Bibliában Bálám, az idegen próféta szájából hangzik el, akit a pusztában vándorló izraeliták megátkozására béreltek fel. Ehelyett azonban, Isten parancsára, megáldja őket (az e nyitó szavakkal kezdődő áldással). A bibliai kontextusban a „sátrak" és a „hajlékok" a pusztai táborozásra vonatkoznak, de a későbbi hagyomány átértelmezte őket „zsinagógák"-ká és „iskolák"-ká. A „sátrak" a zsidó élet ideiglenes korszakára, a száműzetésre, „Jákob" tapasztalatára is utalnak, míg a „hajlékok" (*miskán*: szó szerint „lakóhely") „Izrael" szilárd, messianisztikus jövőjét vetítik elénk.

ברכות השחר
Reggeli áldások

Bevezetés a reggeli áldásokhoz

A „Reggeli áldások” eredeti környezete az otthon: ébredés, felkelés, készülődés az új napra. Zsinagógai kontextusba helyezésük bővíti a jelentésüket, de magán jellegük, intimitásuk megmarad. Az istentisztelet elején arra inspirálnak minket, hogy önmagunkról, lényünk testi és lelki vonatkozásairól elmélkedjünk.

A zsidó értékerendben központi szerepet játszik a hála érzése és kifejezése. (Nevünk: *jehudi/t* – ’zsidó ember’ azt jelenti: ’hálás’.) Hagyományosan egy zsidó az ébredés pillanatában a következő hálaimát mondja:

מוֹדֶה/ מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ, מֶלֶךְ חַי וְקַיָם, שֶׁהֶחֱזַרְתָּ בִּי נִשְׁמָתִי בְּחֶמְלָה, רַבָּה אֱמוּנָתֶךָ.

Mode / Modá áni l’fánechá, melech cháj v’kájám, sehechezártá bí nismátí b’chemlá, rábá emunátechá.

Hálás vagyok neked, élő és fennmaradó Király, hogy irgalmadban visszaadtad belém a lelkemet – nagyon megbízható vagy!

A felkelés utáni rituális kézmosás után az alábbi áldást mondjuk:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדָיִם.

Báruch átá Ádonáj, Elohénu Melech háolám, áser kid’sánu b’micvotáv v’civánu ál n’tilát jádájim.

Áldott vagy Te, örök Istenünk, Világ Ura, ki megszentelt minket parancsolataival, és meghagyta nekünk, hogy kezet mossunk.

A „testünk ajándéka” áldás fizikai lényünk csodálatos komplexitására hívja fel a figyelmünket. A következő áldás arra emlékeztet minket, hogy nem csak testünk, hanem tudatunk is van: belső életünk, amelyre „szellem”-ként, „életerő”-ként vagy „lélek”-ként gondolunk. Az ezt követő tizenhárom rövid áldás az életünk fő áldásait szedi listába, majd a nekünk megadatott szabadságra és a szabadsággal együtt járó felelősségre irányítja gondolatainkat az imarend. Zsidó identitásunk meghatározó eleme a tanulás fontossága: az a törekvés, hogy megértsük a világot, és benne a mi helyünket. Ezért a következő áldás ezt az elköteleződést fejezi ki, majd az istentisztelet lehetőséget ad egy, a zsidó hagyományból vett passzus tanulására.

TALÁLKOZÁS ÖNMAGUNKKAL[8]

TESTÜNK AJÁNDÉKA

Báruch Átá Ádonáj, Elohénú melech háolám, áser jácár et háádám b'chochmá, uvárá vó n'kávím n'kávím, chálulím chálulím, gáluj v'jádúá lifné chiszé ch'vodechá seim jipátéach echád méhem, ó jiszátém echád méhem, í efsár l'hitkájém v'láámod l'fánechá, Báruch Átá Ádonáj, rofé chol bászár umáflí láászot.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר יָצַר אֶת הָאָדָם בְּחָכְמָה, וּבָרָא בוֹ נְקָבִים נְקָבִים, חֲלוּלִים חֲלוּלִים. גָּלוּי וְיָדוּעַ לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ, שֶׁאִם יִפָּתֵחַ אֶחָד מֵהֶם, אוֹ יִסָּתֵם אֶחָד מֵהֶם, אִי אֶפְשַׁר לְהִתְקַיֵּם וְלַעֲמוֹד לְפָנֶיךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, רוֹפֵא כָל בָּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת.

Áldott vagy Te, örök Istenünk, Világ Ura, ki bölcsen alkotván meg az embert, üregekkel és nyílásokkal látta el! Nyilvánvaló és tudott dolog fenséges trónod előtt, hogy ha ezek közül bármelyik feleslegesen kinyílna vagy elzáródna, nem tudnánk fennmaradni és Előtted állni. Áldott vagy Te, Örökkévaló, minden élőlény orvosa, kinek csodásak a művei![9]

LELKÜNK AJÁNDÉKA

♫

Eloháj, n'sámá senátátá bí t'horá hí. Átá v'ráták, Átá j'cárták, Átá n'fáchták bí, v'Átá m'sám'ráh b'kirbí, v'Átá átíd lit'láh mimení l'chájé olám. Kol zmán sehán'sámá v'kirbí, mode/modá ání l'fánechá, Ádonáj Eloháj vÉlohé ávotáj v'imotáj, ribón kol hámáászím, mosél b'chol háb'rijot, ádon kol hán'sámot. Báruch Átá Ádonáj, hámachazír n'sámot lámétím.

אֱלֹהַי, נְשָׁמָה שֶׁנָּתַתָּ בִּי טְהוֹרָה הִיא: אַתָּה בְרָאתָהּ, אַתָּה יְצַרְתָּהּ, אַתָּה נְפַחְתָּהּ בִּי, וְאַתָּה מְשַׁמְּרָהּ בְּקִרְבִּי, וְאַתָּה עָתִיד לִטְלָהּ מִמֶּנִּי לְחַיֵּי עוֹלָם. כָּל זְמַן שֶׁהַנְּשָׁמָה בְּקִרְבִּי, מוֹדֶה/ מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי וְאִמּוֹתַי, רִבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים, מוֹשֵׁל בְּכָל־הַנְּשָׁמוֹת. אֲדוֹן כָּל הַנְּשָׁמוֹת. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמַּחֲזִיר נְשָׁמוֹת לַמֵּתִים:

Istenem, a lélek, melyet belém leheltél, tiszta. Te teremtetted, Te alkottad, Te lehelted belém, Te tartod meg bennem, és Te fogod egyszer elvenni tőlem, hogy visszaadd örök életre. Amíg e lélek bennem van, hálát adok neked, Örökkévaló Istenem, őseim Istene, minden történés kútfeje, minden lélek Ura. Áldott vagy Te, Örökkévaló, ki az élettelen testekbe visszaadja a lelket![10]

---

8. Ebben a liturgiai egységben személyes életünkkel foglalkozunk, annak testi és lelki vonatkozásaival, ajándékainkkal és kötelességeinkkel.

9. **אשר יצר** Reggeli otthoni környezetben a szükségletek elvégzése után mondott áldás. Megköszönjük Istennek testünk bámulatba ejtően komplex működését. A Talmud (Bráchot 60b) lejegyzi az ima végével kapcsolatos vitát. Ráv szerint: „a minden élőlény orvosa" szófordulat „a világon mindenkit nyomorékká változtatna!". Sámuel ezt javasolta helyette:"… kinek csodásak a művei". Kompromisszumként mindkettő belekerült. Így amikor jó egészségnek örvendünk, akkor arra ösztönöz minket ez az ima, hogy vigyázzunk a testünkre és legyünk hálásak a működéséért. Betegség idején pedig bátorságot önthet belénk, hogy mindent megtegyünk a gyógyulásunkért, s hogy tudjunk imádkozni, de ahhoz is, hogy elfogadjuk az Örökkévaló akaratát olyan körülményekkel kapcsolatban, amelyeken nem lehet változtatni.

10. **אלהי, נשמה** Ez az ima a Talmud (Bráchot 60b) szövegén alapul. A rabbik azt tanították, hogy az alvás a halál egy hatvanad része (Bráchot 57b) és hogy minden reggel, felébredéskor visszakapjuk a lelkünket. A lélegzés aktusa az élet bizonyítéka, s ezt a szöveg nyelvileg is megjeleníti. A kezdő mondatokban öt u.n. *mappik hé*-re végződő ige szerepel. A **ה**-ben lévő pont azt jelzi, hogy az egyébként néma betűnek hangzania kell, amikor kilélegzünk. Így, egy új nap feladataira készülődés közben, tudatosodik bennünk a légzésünk. A naponta megújuló lélek eszméje életünk bármely szakaszában lehetővé teszi az újrakezdést, bármi is történt velünk a múltban.

AZ ÁLDÁSOK AJÁNDÉKA[11]

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן לַשֶּׂכְוִי בִינָה לְהַבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה:

Báruch Átá Ádonáj, Elohénú melech háolám, áser nátán lászechví viná l'hávchín bén jom uvén lájlá.

Áldott vagy Te, örök Istenünk, Világ Ura, aki értelmet adott a kakasnak, hogy meg tudja különböztetni a nappalt az éjszakától.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁעָשַׂנִי יִשְׂרָאֵל:

Báruch Átá Ádonáj, Elohénú melech háolám, seászání Jiszráél.

Áldott vagy Te, örök Istenünk, Világ Ura, aki zsidónak teremtett.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁעָשַׂנִי בְּצַלְמוֹ כְּרִצוֹנוֹ אִישׁ / בְּצַלְמָהּ כִּרְצוֹנָהּ אִשָּׁה:

Báruch Átá Ádonáj, Elohénú melech háolám, seászání b'célmó kir'cónó ís / b'célmáh kir'conáh isá.

Áldott vagy Te, örök Istenünk, Világ Ura, aki a saját képére, kedve szerint férfinak / nőnek teremtett!

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁעָשַׂנִי בֶּן/בַּת־חוֹרִין:

Báruch Átá Ádonáj, Elohénú melech háolám, seászání ben-/bát-chorín.

Áldott vagy Te, örök Istenünk, Világ Ura, aki szabadnak teremtett!

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, פּוֹקֵחַ עִוְרִים:

Báruch Átá Ádonáj, Elohénú melech háolám, pokéách ivrím.

Áldott vagy Te, örök Istenünk, Világ Ura, aki felnyitja a világtalanok szemeit!

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, מַלְבִּישׁ עֲרֻמִּים:

Báruch Átá Ádonáj, Elohénú melech háolám, málbís árumím.

Áldott vagy Te, örök Istenünk, Világ Ura, aki ruhát ad a mezítelenekre!

---

11. A „Reggeli áldások" eredetileg az otthoni felébredéskor hangzanak el, s a szemkinyitás, felöltözés, nyújtózkodás, járkálás fizikai aktusaihoz kapcsolódnak. Zsinagógai kontextusba helyezésükkor a szó szerinti jelentésük elhalványodik, az isteni gondviselés metaforáivá válnak. Néhányukat úgy is értelmezhetjük, hogy Isten földi ügynökeiként a mi kötelességünk pl. „ruhát adni a mezítelenekre", „kiszabadítani a rabokat", stb. Az eredeti szövegben negatív megfogalmazású áldásokat (2-4. áldások) a progresszív liturgiák többsége pozitívba fordítja. A hálaadás azért, hogy „nem más népből valónak lettünk teremtve" átfogalmazott változata: „… aki zsidónak teremtett". Ebből a kijelentésből eltűnik a másokhoz viszonyítás - rájuk nézve negatívan is érthető – aspektusa; csak a saját csoportunkhoz való természetes tartozás felvállalása, pozitív identitástudat jelenik meg. Sorsközösséget vállalunk saját népünkkel, osztozunk annak örömében és bánatában. A harmadik áldás férfiúi, illetve női mivoltunkról szól. Az eredeti áldásban a férfi azért ad hálát, hogy nem nőnek teremtetett, a nő pedig ezt mondja: „Áldott vagy Te …, aki kedve szerint teremtett." A provokálóan hímsovinisztának érzett kijelentés kritikájára a tradicionalisták így válaszolnak: A férfiak azt köszönik meg, hogy ők több micvát kötelesek betartani, mint a nők. A zsidó nők ugyanis – gyermeknevelési feladataik ellátása érdekében – fel voltak mentve a legtöbb felszólító jellegű parancsolat teljesítése alól. A mi verziónk, a liberális imakönyvek újításai nyomán, a teremtéstörténet (1Mózes 1:27) alapgondolatára utal: Isten mindannyiunkat az Ő képére teremtett.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, מַתִּיר אֲסוּרִים:

Báruch Átá Ádonáj, Elohénú melech háolám, mátír ászúrím.

Áldott vagy Te, örök Istenünk, Világ Ura, aki kiszabadítja a rabokat!

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, זוֹקֵף כְּפוּפִים:

Báruch Átá Ádonáj, Elohénú melech háolám, zokéf k'fufím.

Áldott vagy Te, örök Istenünk, Világ Ura, aki fölegyenesíti a görnyedteket!

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, רוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמָּיִם:

Báruch Átá Ádonáj, Elohénú melech háolám, roká háárec ál hámájim.

Áldott vagy Te, örök Istenünk, Világ Ura, aki a szárazföldet a vizek fölé emelte!

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁעָשָׂה לִי כָּל צָרְכִּי:

Báruch Átá Ádonáj, Elohénú melech háolám, seászá lí kol corkí.

Áldott vagy Te, örök Istenünk, Világ Ura, aki minden szükségletemről gondoskodik!

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמֵּכִין מִצְעֲדֵי גָבֶר:

Báruch Átá Ádonáj, Elohénú melech háolám, háméchín micádé gáver.

Áldott vagy Te, örök Istenünk, Világ Ura, aki irányítja az ember lépteit!

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בִּגְבוּרָה:

Báruch Átá Ádonáj, Elohénú melech háolám, ozér Jiszráél bigvurá.

Áldott vagy Te, örök Istenünk, Világ Ura, aki erővel övezi fel Izraelt!

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתִפְאָרָה:

Báruch Átá Ádonáj, Elohénú melech háolám, otér Jiszráél b'tifárá.

Áldott vagy Te, Örök Istenünk, Világ Ura, aki dicsőséggel koronázza Izraelt!

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַנּוֹתֵן לַיָּעֵף כֹּחַ:

Báruch Átá Ádonáj, Elohénú melech háolám, hánotén lájáéf koách.

Áldott vagy Te, örök Istenünk, Világ Ura, aki erőt önt a fáradtakba!

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמַּעֲבִיר שֵׁנָה מֵעֵינָי וּתְנוּמָה מֵעַפְעַפָּי:

Báruch Átá Ádonáj, Elohénú melech háolám, hámáávír séná méénáj ut'númá méáfápáj.

Áldott vagy Te, örök Istenünk, Világ Ura, aki tovaűzi az álmot szememről, a szendergést pilláimról!

A SZABADSÁG AJÁNDÉKA

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וְאִמּוֹתֵינוּ, שֶׁתַּרְגִּילֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ, וְדַבְּקֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְאַל תְּבִיאֵנוּ לֹא לִידֵי חֵטְא, וְלֹא לִידֵי עֲבֵרָה וְעָוֹן, וְלֹא לִידֵי נִסָּיוֹן, וְלֹא לִידֵי בְזָיוֹן, וְאַל תַּשְׁלֶט בָּנוּ יֵצֶר הָרָע. וְהַרְחִיקֵנוּ מֵאָדָם רָע וּמֵחָבֵר רָע. וְדַבְּקֵנוּ בְּיֵצֶר הַטּוֹב וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים, וְכוֹף אֶת יִצְרֵנוּ לְהִשְׁתַּעְבֵּד לָךְ. וּתְנֵנוּ הַיּוֹם, וּבְכָל יוֹם, לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ, וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵינוּ, וְתִגְמְלֵנוּ חֲסָדִים טוֹבִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

J'hí rácon mil'fánechá Ádonáj Elohénú vélohé ávoténú v'imoténú, setárgílénú b'Torátechá v'dáb'kénú b'micvotechá, v'ál t'viénú lo lídé chét, v'lo lídé ávérá v'ávon. v'lo lídé niszájon, v'lo lídé vizájon, v'ál táslet bánú jécer hárá, v'hárchíkénú méádám rá, uméchávér rá, v'dáb'kénú b'jécer hátov uv'máászím tovím, v'chof et jicrénú l'histábed lách. ut'nénú hájom uv'chol jom l'chén ul'cheszed ul'ráchámím b'énechá uv'éné chol roénú, v'tigm'lénú chászádím tovím. Báruch Átá Ádonáj, gomél chászádím tovím l'ámó Jiszráél.

Legyen kedvedre, örök Istenünk, őseink Istene, hogy gyakoroljuk Tórádat, és ragaszkodjunk parancsolataidhoz, s ne vígy minket se vétségbe, se kihágásba vagy bűnbe, se kísértésbe, se gyalázatba, s ne engedd, hogy a rossz hajlam erőt vegyen rajtunk; tarts távol minket a rossz emberektől, hamis baráttól, hadd tartsunk ki a jó hajlam és a jó tettek mellett; hajtsd természetünket szolgálatodba, engedd, hogy ma és mindennap tetszést, jóakaratot és kegyet találjunk szemedben és mindazok szemében, akikkel találkozunk, és jutalmazz meg minket jó tetteiddel! Áldott vagy te, Örökkévaló, aki jó tettekkel jutalmazza népét, Izraelt![12]

לְעוֹלָם יְהֵא אָדָם יְרֵא שָׁמַיִם בְּסֵתֶר וּבַגָּלוּי, וּמוֹדֶה עַל הָאֱמֶת, וְדוֹבֵר אֱמֶת בְּלִבּוֹ:

L'olám j'hé ádám j'ré sámájim b'széter uvágáluj, umode ál háemet, v'dovér emet bil'vávó.

Az ember legyen mindig istenfélő mind önmagában, mind mások előtt; hálásan vegye tudomásul az igazat, és mondjon igazat a szívében.

12. **יהי רצון** Az előző imában köszönetet mondtunk, amiért szabadon választhatjuk meg azt, hogy hogyan akarunk élni. A „Legyen kedvedre...” kezdetű arra tanít, hogy szabadságunkat Isten szolgálatába állítva a jóság, az életigenlés választására használjuk. A rabbinikus nézetek szerint állandó küzdelem dúl a lelkünkben, a velünk született jó hajlam, a *jécer hátov* és a gonoszra való hajlam, a *jécer hárá* között. Az utóbbi óriási energiákat hordoz – ez biztosítja a szaporodást, az emberi kreativitást, de ha nincs szabályozva, keretek közé szorítva, akkor rombolóvá válik (B'résit Rábbá 9:7). E két erő harca átszövi az egész életünket, de a Tóra tanulása és gyakorlása a „jó ösztön” győzelmét segíti.

רִבּוֹן הָעוֹלָמִים, לֹא עַל־צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ, כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. מָה אֲנַחְנוּ, מָה חַיֵּינוּ, מָה חַסְדֵּנוּ, מָה צִדְקוֹתֵינוּ, מַה יְשׁוּעָתֵנוּ, מַה כֹּחֵנוּ, מַה גְּבוּרָתֵנוּ. מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וְאִמּוֹתֵינוּ, הֲלֹא הַגִּבּוֹרִים כְּאַיִן לְפָנֶיךָ, וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא הָיוּ, וַחֲכָמִים כִּבְלִי מַדָּע, וּנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְׂכֵּל. כִּי רֹב מַעֲשֵׂינוּ תֹהוּ, וִימֵי חַיֵּינוּ הֶבֶל לְפָנֶיךָ, וּמוֹתַר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אָיִן, כִּי הַכֹּל הָבֶל. לְבַד הַנְּשָׁמָה הַטְּהוֹרָה. שֶׁהִיא עֲתִידָה לִתֵּן דִּין וְחֶשְׁבּוֹן לִפְנֵי כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ:

Ribón háolámím lo ál-cidkoténú ánáchnú mápílím táchánúnénú l'fánechá, kí ál ráchámechá hárabím, má ánáchnú, me chájénú, me chászdénú, má cidkoténú, má j'súáténú, má kochénú, má g'vuráténú, má nomár l'fánechá Ádonáj Elohénú vélohé ávoténú v'imoténú, hálo hágiborím k'ájin l'fánechá, v'ánsé hásém k'lo hájú, vácháchámím kiv'lí mádá, un'voním kiv'lí hászkél, ki rov máászénú tohú, vímé chájénú hevel l'fánechá, umotár hádám min háb'hémá ájin, kí hákol hével, l'vád hán'sámá hát'horá, sehí átídá litén dín, v'chesbón lifné chiszé ch'vodechá.

Minden Világok Ura, nem igaz voltunkra hivatkozva járulunk eléd kérelmünkkel, hanem nagy irgalmadban bízva. Hisz mit érünk mi, mit ér az életünk, a jóságunk, igaz voltunk, segítségünk? Mekkora az erőnk, a hatalmunk? Mit mondhatunk előtted, Örök Istenünk, őseink Istene, hisz mind a hősök semmit sem érnek előtted, a híresség mintha nem is léteznének, a bölcsek tudatlanok, az okosak esztelenek, mert tetteink nagy része hiábavaló előtted, életünk napjai sekélyesek számodra, s az ember semmivel sem több az állatnál, mert minden csak egy lehelet. Egyedül a lélek tiszta, amely majd megítéltetik és számot ad dicsőséged trónja előtt.[13]

אֲבָל אֲנַחְנוּ עַמְּךָ, בְּנֵי בְרִיתֶךָ, בְּנֵי אַבְרָהָם אֹהַבְךָ שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לוֹ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה, זֶרַע יִצְחָק יְחִידוֹ, שֶׁנֶּעֱקַד עַל גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ, עֲדַת יַעֲקֹב בִּנְךָ בְּכוֹרֶךָ, שֶׁמֵּאַהֲבָתְךָ שֶׁאָהַבְתָּ אוֹתוֹ, וּמִשִּׂמְחָתְךָ שֶׁשָּׂמַחְתָּ בּוֹ, קָרָאתָ אֶת שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וְיֶשֻׁרוּן.
קַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ עַל מְקַדִּישֵׁי שְׁמֶךָ, וְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ בְּעוֹלָמֶךָ, וּבִישׁוּעָתְךָ תָּרִים וְתַגְבִּיהַּ קַרְנֵנוּ.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ בָּרַבִּים.

Ával ánáchnú ámchá, B'né v'rítechá, b'né Ávráhám, ohávchá senisbátá ló b'Hár háMorijá, zerá Jichák j'chídó, seneekád ál gábé hámizbéách, ádát Jáákov binchá b'chorechá, seméáhávát'chá seáhávtá otó, umiszimchát'chá seszámáchtá bó, kárátá et s'mó Jiszráél vÍsurún. Kádés et simchá ál mákdísé s'mechá v'kádés et simchá b'olámechá, uvisuát'chá tárim v'tágbíjáh kárnénu. Báruch Átá Ádonáj, m'kádés et simchá bárábím.

De mi a Te néped és szövetségeseid vagyunk, Ábrahám gyermekei, aki szeretett téged, akinek esküt tettél a Moriá-hegyen; egyetlenének, Izsáknak magzatai, akit az oltárra kötözött; elsőszülött fiad, Jákob gyülekezete, akit Izraelnek és Jesurunnak neveztél el, mert szeretted és örömedet lelted benne. Szenteld meg nevedet azok által, akik nevedet szentnek mondják, szenteld meg nevedet világodban, és segítségeddel növeld meg becsületünket! Áldassál, Örökkévaló, aki nyilvánosan megszenteli nevét![14]

---

13. רבון העולמים A szabadság az önvizsgálat felelősségét rója ránk: folyamatosan vizsgálat alá kell vetnünk értékeinket, viselkedésünket, tetteinket. Az ima első része egy kérdőív, amely életünk természetére és Istennel való kapcsolatára kérdez rá. Kohelet 3:19-et idézve az emberi létet a szó szerint „lehelet"-et jelentő *hevel* metaforával írja le. A mi imaváltozatunk a szefárd hagyományt követi, amely az előbbiek után minden egyes lélek tisztaságának, jelentőségének gondolatát, s a majdani számadás eszméjét fogalmazza meg.

14. אבל אנחנו Ez a – mind az askenáz, mind a szefárd hagyományban szereplő – bekezdés az egyén jelentéktelenségének hatását a *b'rit*, a szövetség pozitív eszméjével, a közösség erejével oldja fel. Isten népeként különleges küldetésünk van a világban. *Jesurun:* Izrael költői neve, jelentése: „Az Egyenes" (5Mózes32:15, 33:5,26, Jesaja 44:2)

A TANULÁS AJÁNDÉKA[15]

A tanulás előtt mondandó áldás:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ לַעֲסוֹק בְּדִבְרֵי תוֹרָה:

Báruch Átá Ádonáj, Elohénú melech háolám, áser kid'sánú b'micvotáv v'civánú láászok b'divré Torá.

Áldott vagy Te, örök Istenünk, Világ Ura, ki megszentelt minket parancsolataival, és meghagyta nekünk, hogy elmerüljünk a Tóra szavaiban!

I.

יְבָרֶכְךָ יְהוָה וְיִשְׁמְרֶךָ:
יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ:
יִשָּׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

J'várech'chá Ádonáj v'jism'rechá.
Jáér Ádonáj pánáv élechá vichuneká.
Jiszá Ádonáj pánáv élechá v'jászém l'chá sálom.

Áldjon meg téged az Örökkévaló, és őrizzen meg!
Világíttassa az Örökkévaló az Ő arcát feléd és legyen kedves hozzád!
Fordítsa feléd arcát az Örökkévaló és adjon neked békét![16]

II.

אֵלּוּ דְבָרִים שֶׁאָדָם אוֹכֵל פֵּרוֹתֵיהֶם בָּעוֹלָם הַזֶּה וְהַקֶּרֶן קַיֶּמֶת לוֹ לָעוֹלָם הַבָּא, וְאֵלּוּ הֵן: כִּבּוּד אָב וָאֵם, וּגְמִילוּת חֲסָדִים, וְהַשְׁכָּמַת בֵּית הַמִּדְרָשׁ שַׁחֲרִית וְעַרְבִית, וְהַכְנָסַת אוֹרְחִים, וּבִקּוּר חוֹלִים, וְהַכְנָסַת כַּלָּה, וּלְוָיַת הַמֵּת, וְעִיּוּן תְּפִלָּה, וַהֲבָאַת שָׁלוֹם בֵּין אָדָם לַחֲבֵרוֹ, וְתַלְמוּד תּוֹרָה כְּנֶגֶד כֻּלָּם:

Élú d'várím seádám óchél pérotéhem báolám háze v'hákeren kájemet ló lálám hábá, v'élú hén: kibúd áv váém, ug'mílút chászádím, v'háskámát bét hámidrás sáchárít v'árvít, v'háchnászát or'chím, uvikúr cholím, v'háchnászát kálá, ul'váját hámét, v'ijún t'filá, váhávát sálom bén ádám láchávéró, v'tálmud Torá k'neged kulám.

Ezek azok a dolgok, melyeknek gyümölcsét az ember még e világon élvezi, de tőkéjük megmarad a túlvilágra: a szülők iránti tisztelet, a jó cselekedetek, a tanházba igyekvés reggel és este, a vendégszeretet, a betegek látogatása, a menyasszony kiházasítása, a halottkísérés, a bensőséges ima, az emberek kibékítése. Ám a Tóra-tanulás felér mindezekkel.[17]

III.

Nyolc foka van a c'dákának, emelkedő sorrendben:

1. A legalacsonyabb rendű: savanyú képpel adni.
2. Ennél többet ér akár túl keveset is adni, de azt kedvesen.
3. Kérésre adni.
4. Kérés nélkül adni.
5. Az adományozó nem tudja, hogy ki kapja adományát.
6. Az adományozott nem tudja, hogy kitől kapta az adományt.
7. Sem az adományozó nem ismeri az adományozott kilétét, sem az adományozott az adományozóét.
8. A legmagasabb rendű c'dákának az számít, ha hozzásegítünk valakit ahhoz, hogy önmagát fenntartsa. Ez történhet úgy, hogy pénzkereseti lehetőséghez, munkához juttatjuk, esetleg ajándékkal vagy kölcsönnel.[18]

---

15. A reggeli áldások utolsó fejezete a mindennapi zsidó szövegtanulás gyakorlatát emeli be a liturgia keretei közé. A tanulás, s azon belül a zsidó tanokkal való foglalkozás sajátos küldetésünk egyik legfőbb micvája.
16. **יברכך** 4Mózes 6:24-26
17. **אלו דברים** Babilóniai Talmud, Sábbát 127a
18. RAMBAM: Misné Torá, Hilchot mátánot ánijim 10:7 alapján

IV.
Rabbijaink tanították:
Mózes 613 törvényt kapott.
Mikha három törvényben fogja össze valamennyit: „… jog szerint cselekedj, szeretetet gyakorolj, és szerényen járj Isteneddel.”[19]
Jesája minden törvényt két parancsolatból eredeztet: „ … őrizzétek meg a jogot, és igazságosan cselekedjetek!”[20]
Ámosz próféta egyetlen alapot lát, melyen mind a 613 törvény nyugszik: „Engem keressetek, és éltek!”[21]
Habakuk próféta egyetlen tanításban foglalja össze a tórai törvényeket: „Az igaz ember hűsége által él.”[22]
Akiba rabbi azt tanította, hogy a Tóra lényege a „Szeresd felebarátodat, mint saját magadat”[23] parancsban rejlik.
Ben Azzai még ennél is fontosabbnak tekinti ezt az egyszerű állítást: „Ez Ádám nemzetségeinek könyve; amely napon teremtette Isten az embert, Isten hasonlatosságára alkotta őt.”[24]
Hillél pedig ebben az alapelvben foglalja össze a Tant: „Ami számodra rossz, azt ne tedd a felebarátodnak! A többi csak magyarázat: menj és tanuld meg!”

A tanulás után mondandó áldás:

וְהַעֲרֶב־נָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־דִּבְרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצֶאֱצָאֵינוּ וְצֶאֱצָאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כֻּלָּנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרָתֶךָ לִשְׁמָהּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמְלַמֵּד תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

V’háárev-ná Ádonáj Elohénú et-divré Torát’chá b’fínú, uv’fí ám’chá bét Jiszráél, v’nihje ánáchnú v’ceecáénú v’ceecáé ám’chá bét Jiszráél kulánú jod’é s’mechá v’lom’dé Torátechá lismáh. Báruch Átá Ádonáj, hámláméd Torá l’ámó Jiszráél.

Tedd kellemessé, Örökkévaló, Istenünk, Tórád szavait ajkunkon és néped, Izrael ajkán, hogy mi és ivadékaink és néped, Izrael háza ivadékai mind neved ismerői legyünk és önmagáért tanulmányozzuk Tórádat. Áldott vagy Te, Örökkévaló, ki Tórára tanítja népét, Izraelt![25]

19. Mikha 6:8
20. Észaiás 56:1
21. Ámosz 5:4
22. Habakuk 2:4
23. 3Mózes 19:18
24. 1Mózes:5:1
25. **וערב נא** B.T. B’ráchot 11b a III. századi Jochánán bár Nápáchá rabbit jelöli meg az áldás szerzőjeként

פסוקי דזמרה
Bevezető énekek

Ez a kompozíciós egység „ima előtti imá”-ul, bemelegítésül szolgál. Annak a ténynek az elismerése, hogy az imádkozási hangulatot nem tudjuk parancsra előhívni magunkból.

בָּרוּךְ שֶׁאָמַר

Báruch seámár
v’hájá háolám, báruch hu.
Báruch omér v’osze.
Báruch gozér um’kájém.
Báruch osze v’résít.
Báruch m’rachém ál háárec.
Báruch m’rachém ál háb’rijot.
Báruch m’sálém szachár tov líréáv.
Báruch máávír áfélá umévi orá.
Báruch Él-cháj láád v’kájám lánecách.
Báruch seén l’fánáv ávlá v’lo sich’chá
v’lo mászó fáním v’lo mikách sochád,
cádík hú b’chol d’rácháv, v’chászíd b’chol-máászáv.
Báruch pode umácíl.
Báruch hámánchíl m’nuchá l’ámó Jiszráél
b’jom sábát kodes.
Báruch hú uváruch s’mó.

בָּרוּךְ שֶׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם. בָּרוּךְ הוּא:
בָּרוּךְ אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה:
בָּרוּךְ גּוֹזֵר וּמְקַיֵּם:
בָּרוּךְ עֹשֶׂה בְרֵאשִׁית:
בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ:
בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת:
בָּרוּךְ מְשַׁלֵּם שָׂכָר טוֹב לִירֵאָיו:
בָּרוּךְ מַעֲבִיר אֲפֵלָה וּמֵבִיא אוֹרָה:
בָּרוּךְ אֵל־חַי לָעַד וְקַיָּם לָנֶצַח:
בָּרוּךְ שֶׁאֵין לְפָנָיו עַוְלָה וְלֹא שִׁכְחָה
וְלֹא מַשּׂוֹא פָּנִים וְלֹא מְקַח שֹׁחַד.
צַדִּיק הוּא בְּכָל־דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו:
בָּרוּךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל:
בָּרוּךְ הַמְּנֻחָל מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּיוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ:
בָּרוּךְ הוּא וּבָרוּךְ שְׁמוֹ:

Áldott, kinek szavára létrejött a világ, áldott Ő!
Áldott, aki megcselekszi, amit mond!
Áldott, aki határoz és teljesíti!
Áldott a kezdet teremtője!
Áldott, aki irgalmas teremtményeihez!
Áldott, aki jóval jutalmazza tisztelőit!
Áldott, aki elmúlasztja a sötétséget és meghozza a fényt!
Álott, aki örökké él és létezik!
Áldott, kiben nincs hiba és felejtés, aki nem részrehajló és megvesztegethethető,
aki mindenben igazságosan viselkedik, aki mindenkor szeretettel cselekszik!
Áldott, aki kivált és megment
Áldott, aki nyugalmat ad népének, Izráelnek a szombat szent napján!
Áldott Ő s áldott az Ő neve![26]

26. **ברוך שאמר** E – bölcseink által komponált – ima a teremtéstörténetre reflektál, amely szerint a világot Isten szava hozta létre. De Isten később sem távozik el a teremtett világtól, hanem szeretettel és együttérzéssel *(ráchámim)* gondoskodik minden élőlényről. A világnak értékekre kell épülnie, s bár mi, emberek, néha kudarcot vallunk, de az integritás és végső igazságosság isteni modellje mindig előttünk áll.

♫

נִשְׁמַת כָּל חַי, תְּבָרֵךְ אֶת שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְרוּחַ כָּל בָּשָׂר תְּפָאֵר וּתְרוֹמֵם זִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד, מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אַתָּה אֵל, וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ, פּוֹדֶה וּמַצִּיל וּמְפַרְנֵס וּמְרַחֵם בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה, אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה. אֱלֹהֵי הָרִאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים, אֱלוֹהַּ כָּל בְּרִיּוֹת, אֲדוֹן כָּל תּוֹלָדוֹת, הַמְּהֻלָּל בְּרֹב הַתִּשְׁבָּחוֹת, הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד, וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים. וַיְיָ לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן, הַמְּעוֹרֵר יְשֵׁנִים וְהַמֵּקִיץ נִרְדָּמִים, וְהַמֵּשִׂיחַ אִלְּמִים, וְהַמַּתִּיר אֲסוּרִים, וְהַסּוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְהַזּוֹקֵף כְּפוּפִים, לְךָ לְבַדְּךָ אֲנַחְנוּ מוֹדִים.

Nismát kol cháj, t'várech et simchá Ádonáj Elohénú, v'ruách kol bászár t'fáer ut'romém zichr'chá málkénú támíd min háolám v'ád háolám Átá Él, umibáládechá én lánú melech goél umosíá, pode umácíl um'fárnész um'ráchém b'chol ét cárá v'cuká, én lánú melech elá Átá, Elohé hárisoním v'hácháronim, Eloáh kol b'rijot, ádon kol toládot, hám'hulál b'rov hátisbáchot, hám'náhég olámó b'cheszed, uv'rijotáv b'ráchámím. V'Ádonáj lo jánúm v'lo jísán, hám'orér j'séním v'hámékíc nirdámím, v'hámésíách ilmím, v'hámátír ászurím, v'hászoméch nof'lím, v'házokéf k'fufím, l'chá l'vád'chá ánáchnú modím.

Az élet lehellete minden lényben a Te nevedet áldja, Örökkévaló, Istenünk, és minden testben lakozó szellem felidézi a Te gyönyörűségedet és a Te nagyságodat. Az örökkévalóságtól az örökkévalóságig Te vagy az Isten. Kívüled nincsen más királyunk, aki megvált, megszabadít, kivált, megment és ellát irgalmában bármi baj, szorongás idején. Nincs más urunk, csak Te. Elsők és utolsók Istene, minden teremtmény Istene, minden történés Ura, kinek sok dicsérettel kell hódolni, mert szeretettel vezérli világát, irgalommal teremtményeit! Nem szunnyad és nem alszik az Örökkévaló, felébreszti az alvókat, felkelti a szunnyadókat, megszólaltatja a némákat, kiszabadítja a foglyokat, támogatja az elesetteket és fölegyenesíti a görnyedteket. Egyes egyedül neked adunk hálát.

♫

אִלּוּ פִינוּ מָלֵא שִׁירָה כַּיָּם, וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה כַּהֲמוֹן גַּלָּיו, וְשִׂפְתוֹתֵינוּ שֶׁבַח כְּמֶרְחֲבֵי רָקִיעַ, וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כַּשֶּׁמֶשׁ וְכַיָּרֵחַ, וְיָדֵינוּ פְּרוּשׂוֹת כְּנִשְׁרֵי שָׁמַיִם, וְרַגְלֵינוּ קַלּוֹת כָּאַיָּלוֹת, אֵין אֲנַחְנוּ מַסְפִּיקִים לְהוֹדוֹת לְךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וְאִמּוֹתֵינוּ, וּלְבָרֵךְ אֶת שְׁמֶךָ, עַל אַחַת מֵאֶלֶף אֶלֶף אַלְפֵי אֲלָפִים וְרִבֵּי רְבָבוֹת פְּעָמִים, הַטּוֹבוֹת שֶׁעָשִׂיתָ עִם אֲבוֹתֵינוּ וְאִמּוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ. מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ. בְּרָעָב זַנְתָּנוּ, וּבְשָׂבָע כִּלְכַּלְתָּנוּ, מֵחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ, וּמִדֶּבֶר מִלַּטְתָּנוּ, וּמֵחֳלָיִם רָעִים וְנֶאֱמָנִים דִּלִּיתָנוּ. עַד הֵנָּה עֲזָרוּנוּ רַחֲמֶיךָ, וְלֹא עֲזָבוּנוּ חֲסָדֶיךָ, וְאַל תִּטְּשֵׁנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לָנֶצַח.

Ilú fínú málé sírá kájám ul'sonénú riná káhámon gáláv, v'sziftóténú sevách k'merchávé rákíá, v'énénú m'írót kásemes v'chájáréach, v'jádénú frúszot k'nisré sámájim, v'ráglénú kálot káájálot, én ánáchnú mászpíkím l'hodot l'chá, Ádonáj Elohénú vélohé ávoténú v'imoténú, ul'várech et s'mechá, ál áchát méálef elef álfé álafím v'ribé r'vávot p'ámím, hátovot seászítá im ávoténú v'imoténú v'imánú. Mimicrájim g'áltánú, Ádonáj Elohénú, umibét ávádím p'dítánú. B'rááv zántánú, uv'szává kilkáltánú, mécherev hicáltánú, umidever milát'tánú, umécholájim ráim v'neemánim dilítánú. Ád héná ázárúnú ráchámechá, v'lo ázávúnú chászádechá, v'ál tit'sénú Ádonáj Elohénú, lánecách.

Ha szájunk tengernyi dallal lenne tele, nyelvünk annyi énekkel, mint a hullám, ajkunk annyi dicsérettel, mint az égbolt széle-hossza; ha szemeink úgy fénylenének, mint a Nap és a Hold; ha karjainkat úgy tudnánk kitárni, mint sasszárnyakat az égen; ha lábunk oly gyors lenne, mint a szarvasoké – akkor sem győznénk hálát adni neked, örök Istenünk, őseink Istene, áldani nevedet a sok ezer, tízezer és százezer alkalom bármelyikéért, amikor őseinkkel és velünk jót tettél. Kimentettél minket Egyiptomból, örök Istenünk, kiváltottál a szolgaság házából, éhségünkben tápláltál, bőségesen eltartottál, kard elől mentettél, pestistől megóvtál, súlyos, hosszadalmas betegeskedéstől távol tartottál minket. Mindmáig segített rajtunk irgalmad, jó tetteid nem múltak el fölöttünk. Sose hagyj hát el minket, örök Istenünk!

עַל כֵּן אֵבָרִים שֶׁפָּלַגְתָּ בָּנוּ, וְרוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁנָּפַחְתָּ בְּאַפֵּינוּ, וְלָשׁוֹן אֲשֶׁר שַׂמְתָּ בְּפִינוּ, הֵן הֵם יוֹדוּ וִיבָרְכוּ וִישַׁבְּחוּ וִיפָאֲרוּ וִירוֹמְמוּ וְיַעֲרִיצוּ וְיַקְדִּישׁוּ וְיַמְלִיכוּ אֶת שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ. כִּי כָל פֶּה לְךָ יוֹדֶה, וְכָל לָשׁוֹן לְךָ תִשָּׁבַע, וְכָל בֶּרֶךְ לְךָ תִכְרַע, וְכָל קוֹמָה לְפָנֶיךָ תִשְׁתַּחֲוֶה, וְכָל לְבָבוֹת יִירָאוּךָ, וְכָל קֶרֶב וּכְלָיוֹת יְזַמְּרוּ לִשְׁמֶךָ, כַּדָּבָר שֶׁכָּתוּב, כָּל עַצְמוֹתַי תֹּאמַרְנָה, יְיָ, מִי כָמוֹךָ, מַצִּיל עָנִי מֵחָזָק מִמֶּנּוּ, וְעָנִי וְאֶבְיוֹן מִגּוֹזְלוֹ. מִי יִדְמֶה לָךְ, וּמִי יִשְׁוֶה לָךְ, וּמִי יַעֲרָךְ־לָךְ, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֶלְיוֹן, קֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. נְהַלֶּלְךָ וּנְשַׁבֵּחֲךָ וּנְפָאֶרְךָ, וּנְבָרֵךְ אֶת שֵׁם קָדְשֶׁךָ, כָּאָמוּר, לְדָוִד, בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ, וְכָל קְרָבַי אֶת שֵׁם קָדְשׁוֹ.

Ál kén évárím sepilágtá bánú, v'ruách un'sámá senáfáchtá b'ápénú, v'láson áser számtá b'fínú, hén hém jodú vívár'chú vísáb'chú vífáárú vírom'mú v'jáárícú v'jákdísú v'jámlíchú et simchá málkénú. Kí chol pe l'chá jode, v'chol láson l'chá tisává, v'chol berech l'chá tichrá, v'chol komá l'fánechá tistácháve, v'chol l'vávot jiráúchá, v'chol kerev uch'lájot j'zám'rú lis'mechá, kádávár sekátuv, kol ácmotáj tomárná, Ádonáj, mí chámochá, mácíl ání mécházák mimenú, v'áni v'evjon migoz'ló. Mí jidme lách, umí jisve lách, umí jáároch lách, háél hágádol hágibor v'hánorá, él eljon, koné sámájim váárec. N'hálel'chá un'sábécháchá un'fáerchá, un'váréch et sém kodsechá, káámúr, l'Dávíd, Borchí náfsí et Ádonáj, v'chol k'ráváj et sém kodsó.

Ezért a testrészek, melyeket belénk ültettél, a szellem és a lélek, melyet belénk leheltél, a nyelv, melyet szájunkba helyeztél: mindezek hálálkodjanak, áldjanak, dicsérjenek, magasztaljanak, imádjanak, szenteljenek meg, és ismerjék el uruknak nevedet, Királyunk! Hiszen minden száj neked hálálkodik, minden nyelv rád esküszik, minden térd előtted hajlik meg, minden test előtted borul arcra, minden szív téged tisztel, mindenki legbenseje nevedről dalol, hiszen írva van: „Minden ízem hirdeti: ki olyan, mint Te, Örökkévaló?" Te mented meg a nincstelent attól, aki erősebb nála; a szegény nyomorultat attól, aki meg akarja rabolni. Ki hasonlítható hozzád, ki lehet egyenlő veled, ki ér fel veled, nagy, erős, félelmetes, magasságos Isten, ég és föld alkotója? Dicsérünk, dicsőítünk és magasztalunk téged, áldjuk szent nevedet, ahogyan Dávid mondta: „Áldja lelkem, egész bensőm az Örökkévalót, az Ő szent nevét!"[27]

27. **נשמת** Ősi eredetű *pijut*. Az első része a Peszach széder befejező részeként említtetik (Peszachim 118a), a második részét Jochánán rabbinak tulajdonítják esőért mondott hálaadó imaként (Brachot 59b). E vers költői módszere a szavak halmozása: először Isten jótetteiről, majd arról, hogy mi, emberek képtelenek vagyunk adekvát módon kifejezni a hálánkat mindezért, de a konklúzió mégis az, hogy minden lehetséges nyelvi eszközünkkel, sőt, minden egyes testrészünkkel és egész szellemünkkel dicsérnünk kell az Örökkévalót.

Sír lámáálot.

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת

♫

Eszá énáj el-hehárím méájin jávó ezrí.
אֶשָּׂא עֵינַי אֶל־הֶהָרִים מֵאַיִן יָבֹא עֶזְרִי׃

Ezrí méim Ádonáj oszé sámájim váárec.
עֶזְרִי מֵעִם יְהוָה עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃

Ál-jitén lámot ráglechá ál-jánúm som'rechá.
אַל־יִתֵּן לַמּוֹט רַגְלֶךָ אַל־יָנוּם שֹׁמְרֶךָ׃

Hiné lo-jánúm v'lo jísán somér Jiszráél.
הִנֵּה לֹא־יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל׃

Ádonáj som'rechá, Ádonáj cil'chá ál-jád j'mínechá.
יְהוָה שֹׁמְרֶךָ יְהוָה צִלְּךָ עַל־יַד יְמִינֶךָ׃

Jomám hásemes lo-jákeká, v'járéách bálájlá.
יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא־יַכֶּכָּה וְיָרֵחַ בַּלָּיְלָה׃

Ádonáj jismorchá mikol-rá jismor et-náfsechá.
יְהוָה יִשְׁמָרְךָ מִכָּל־רָע יִשְׁמֹר אֶת־נַפְשֶׁךָ׃

Ádonáj jismor-cét'chá uvóechá méátá v'ád olám.
יְהוָה יִשְׁמָר־צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃

Ének a lépcsőfokokra
A hegyek felé emelem szemeimet: honnan jön az én segítségem? Segítségem az Örökkévalótól jön, aki égnek s földnek alkotója. Nem engedi lábad megbotlani, nem szunnyad a te őriződ. Bizony nem szunnyad, nem szendereg Izrael őrizője. Az Örökkévaló vigyáz rád, oltalmaz téged jobb kezed felől. A nap nem árthat neked nappal, a hold sem éjszaka. Az Örökkévaló megvéd minden bajtól, megőrzi lelkedet. Az Örökkévaló oltalmaz jártadban-keltedben, mostantól mindörökké.[28]

28. **שיר למעלות** 121. zsoltár.

E zsoltár alcíme: Ének a lépcsőfokokra. Ez utalhat szimbolikusan a mindig felfelé vezető jeruzsálemi zarándokútra, vagy a Szentély lépcsőjén történő felfelé lépkedésre. A szavak ismétlése (az „őrzés" ötször fordul elő a szövegben) és minden verssornak az azt megelőzőre való épülése szinte fizikailag megjeleníti a fokról-fokra való lépcsőmászást. A zsoltáron végigvonuló képek felfelé húzzák tekintetünket – egy teremtő és védelmező Istent tárva elénk.

Az 5. vers haditechnikai metaforát használ. Bal kézben tartották a pajzsot, a jobban pedig a kardot, így a harcos jobb oldala sebezhetővé vált, s az azon az oldalon álló társa: a „jobb kéz felőli embere" védelmezésére szorult. Isten az, aki megvédi a sebezhető oldalunkat.

♫

Mizmor sír l'jom hásábát.
מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת:
Tov l'hodot ládonáj ul'zámér l'simchá eljon.
טוֹב לְהֹדוֹת לַיהוָה וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן:
L'hágíd báboker chászdechá veemunát'chá bálélot.
לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת:
Álé-ászor váálé-nável álé higájon b'chinor.
עֲלֵי־עָשׂוֹר וַעֲלֵי־נָבֶל עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר:
Kí szimáchtání Ádonáj b'foolechá
כִּי שִׂמַּחְתַּנִי יְהוָה בְּפָעֳלֶךָ
b'máászé jádechá áránén.
בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן:

♫

Má-gád'lú máászechá Ádonáj
מַה־גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ יְהוָה
m'od ám'kú máchs'votechá.
מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבֹתֶיךָ:
Ís-báár ló jédá
אִישׁ־בַּעַר לֹא יֵדָע
uch'szíl ló-jávín et-zot.
וּכְסִיל לֹא־יָבִין אֶת־זֹאת:
Bif'roách r'sáím k'mó-észev vájácícú kol-poálé áven
בְּפָרַח רְשָׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב וַיָּצִיצוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן
l'hisám'dám ádé-ád.
לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי־עַד:
V'átá márom l'olám Ádonáj.
וְאַתָּה מָרוֹם לְעֹלָם יְהוָה:
Ki hiné oj'vechá Ádonáj ki-hiné
כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יְהוָה כִּי הִנֵּה
oj'vechá jovédú jitpár'dú kol-poálé áven.
אֹיְבֶיךָ יאבֵדוּ יִתְפָּרְדוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן:
Vátárem kir'ém kární bálotí b'semen ráánán.
וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן:
Vátábét éní b'suráj bákámím áláj
וַתַּבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי בַּקָּמִים עָלַי
m'réím tismáná oznáj.
מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי:

♫

Cádík kátámár jifrách k'erez bál'vánon jiszge.
צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה:
S'tulím b'vét Ádonáj b'chácrot Elohénú jáfríchú.
שְׁתוּלִים בְּבֵית יְהוָה בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ:
Od j'núvún b'szévá d'séním v'ráánáním jihjú
עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ:
L'hágíd kí-jásár Ádonáj curí v'lo-ávlátá bó.
לְהַגִּיד כִּי יָשָׁר יְהוָה צוּרִי וְלֹא עַוְלָתָה בּוֹ:

Zsoltár szombat napjára.
Milyen jó dícsérni az Örökkévalót, éneket mondani a Te nevednek, Legfelső!
Reggel kegyelmedet hirdetni, éjjel hűségedet. Tízhúrú hegedűvel, lanttal, és zeneszóval a hárfán.
Mert megörvendeztettél, Örökkévaló, tetteiddel, kezed művein ujjongok.
Mily nagy a Te műved, Örökkévaló, és mélységesek a Te gondolataid.
A balga nem fogja fel, oktalan ember nem érti meg:
ha a gonoszok sarjadnak is, mint a fű, ha virulnak is a jogtalanságot cselekvők, a végzetük pusztulás lesz.
Te pedig, Örökkévaló, magasságos vagy örökké.
Mert ellenségeid elvesznek és elszélednek mind a gonosztevők.
Megnövesztetted az én szarvamat, mint a fiatal antilopét, friss olajjal kenegetnek.
Szembenézek az ellenségeimmel, füleim hallják a gonoszokat, akik rám törnek.
Az igaz ember virágzik, mint a pálmafa, magasra nő, mint a libanoni cédrus.
Palánták ők az Örökkévaló házában, Istenünk udvarában virítanak.
Még öregségükben is gyümölcsöt teremnek, teltek, és zöldellők lesznek.
Hogy hirdessék: igazságos az Örökkévaló, az én kősziklám, és nincs benne hamisság.[29]

---

29. **מזמור שיר** 92. zsoltár.

A zsoltár elejét és végét fényes, boldog érzések uralják: a szentélybeli kórus és zene örömével kezdődik, és azzal a tudattal végződik, hogy az igazságos Isten szolgálata biztonságot nyújt. A zsoltár belseje felé haladva azonban egy sötétebb téma jelenik meg: nehéz megértenünk Isten útjait, hiszen a gonoszság virágozni látszik a világban. Formailag a *kol-poálé áven* – 'mind, a gonosztevők' – közrefogják a vers központját. Előtte, a 8. versben sarjadnak és virulnak, de utána, a 10. versben elvesznek és elszélednek. Pontosan a zsoltár „földrajzi" centrumában, annak csúcspontjaként, egy rövid, négyszavas héber mondat áll. Azt mondja ki, hogy Isten örökre a gonosztevők fölött áll. Még a szavak sorrendje is úgy van megkomponálva, hogy a sor utolsó, győzedelmeskedő szava maga Isten neve.

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ, עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה.
אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ, אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו.

Ásré jos'vé vétecha od j'hál'luchá szelá.
Ásré háám sekáchá ló, ásré háám seÁdonáj Elohávi.

תְּהִלָּה לְדָוִד.
אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ
וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד:
בְּכָל יוֹם אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד:
גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר:
דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ:
הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אָשִׂיחָה:
וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה:
זֵכֶר רַב טוּבְךָ יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ:
חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל־חָסֶד:
טוֹב יְיָ לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו:
יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה:
כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ:
לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו
וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ:
מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עוֹלָמִים
וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דֹּר־וָדֹר:
סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל־הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים:
עֵינֵי־כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ
וְאַתָּה נוֹתֵן־לָהֶם אֶת־אָכְלָם בְּעִתּוֹ:
פּוֹתֵחַ אֶת־יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן:
צַדִּיק יְיָ בְּכָל־דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו:
קָרוֹב יְיָ לְכָל־קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת:
רְצוֹן־יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם:
שׁוֹמֵר יְיָ אֶת־כָּל־אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל־הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד:
תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר־פִּי
וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

T'hilá l'Dávíd.
Áromím'chá Eloháj hámelech,
váávár'chá simchá l'olám váed.
B'chol jom ávár'cheká, vááhál'lá simchá l'olám váed.
Gádol Ádonáj um'hulál m'od, v'lig'dulátó én chéker.
Dor l'dor j'sábách máászechá, ug'vurotechá jágídú.
Hádár k'vod hodechá, v'divré niflotechá ászichá.
Veezuz nor'otechá jomérú, ug'dulát'chá ászáp'rená.
Zécher ráv túv'chá jábíú, v'cidkát'chá j'ránénú.
Chánún v'ráchúm Ádonáj, erech ápájim ug'dol-chászed.
Tov Ádonáj lákol v'ráchámáv ál-kol-máászáv.
Jodúchá Ádonáj kol-máászechá, v'chászídechá j'vár'chúchá.
K'vod málchútchá jomérú, ug'vurát'chá j'dábérú.
L'hodíá liv'né háádám g'vurotáv, uch'vod hádár málchutó.
Málchút'chá málchút kol-olámím, umemsált'chá b'chol-dor-vádor.
Szoméch Ádonáj l'chol-hánof'lim, v'zokéf l'chol-hák'fufim.
Éné -chol élechá j'szábérú, v'átá notén-láhem et-ochlám b'itó.
Potéách et-jádechá, umászbíá l'chol-cháj rácon.
Cádik Ádonáj b'chol-d'ráchám, v'chászíd b'chol-máászáv.
Károv Ádonáj l'chol-koráv l'chol áser jikráúhú veemet.
R'con-j'réáv jáásze, v'et sávátám jismá v'josíém.
Somér Ádonáj et kol oháváv, v'ét kol-hár'sáim jásmíd.
T'hilát Ádonáj j'dáber-pí, vívárech kol-bászár sém kodsó l'olám váed.

Váánáchnú n'várech Jáh, méátá v'ád-olám, hál'lúJáh!

Boldogok, kik házadban lakhatnak, szüntelenenül dicsérhetnek téged, szelá! Boldog a nép, melynek így megy sora, boldog a nép, melynek az Örökkévaló az Istene![30]

Dávid zsoltára.
Magasztallak, Istenem, Királyom, mindörökké áldom neved.
Nap mint nap téged áldalak, mindörökké dicsőítem neved.
Nagy az Örökkévaló, igen dicsőséges, nagysága kifürkészhetetlen.
Nemzedékről nemzedékre magasztalják tetteid, hirdetik hatalmadat.
Hirdetem fenséged dicső fényét, csodás tetteidről elmélkedem.
Emlegetik félelmetes erődet, nagyságodat elbeszélném.
Sok jótetted emlékét hirdetik, igazságodat megéneklik.
Irgalmas és könyörületes az Örökkévaló, hosszan tűrő, és nagy a szeretete.
Jóságos az Örökkévaló, minden teremtményéhez irgalmas.
Hálát ad neked minden teremtményed, híveid megáldanak.
Uralmad dicsőségéről szólnak, hatalmadról beszélnek.
Az ember fiainak hirdetik hatalmát, királysága fénylő dicsőségét.
Királyságod örök királyság, kormányoz minden egyes nemzedéket.
Támogat az Örökkévaló minden elesettet, a görnyedőket mind kiegyenesíti.
Minden szem feléd irányul, hiszen időben adod meg élelmüket.
Kitárod kezed, és minden élőlényt jóságosan jóllakatsz.
Igazságos az Örökkévaló minden útja, jóakaratú minden teremtményéhez.
Közel áll az Örökkévaló azokhoz, akik Őt szólítják, mindenkihez, aki őszintén szólítja Őt.
Az istenfélők akaratát teljesíti, jajkiáltásukat meghallgatja, megsegíti őket.
Megőrzi az Örökkévaló mindazokat, akik szeretik Őt, a gonoszokat pedig mind elpusztítja.
Az Örökkévaló dicséretét hirdesse ajkam, minden halandó áldja szent nevét mindörökké![31]

Áldjuk mi is az Örökkévalót most és mindörökké, hallelúja![32]

30. Zsoltárok 84:5, 144:15
31. 145. zsoltár, Raj Tamás fordítása.
32. Zsoltárok 115:18

♪

הַלְלוּ־יָהּ.

Hál'lú-Jáh,
hál'lú Él b'kod'só, hál'lúhú bir'kíá uzó.
Hál'lúhú big'vurotáv, hál'lúhú k'rov gud'ló.
Hál'lúhú b'téká sofár, hál'lúhú b'nével v'chinor.
Hál'lúhú b'tof umáchol, hál'lúhú b'miním v'ugáv.
Hál'lúhú b'cilc'lé sámá, hál'lúhú b'cilc'lé t'ruá.
Kol hán'sámá t'hálél Jáh hál'lú-Jáh.
Kol hán'sámá t'hálél Jáh hál'lú-Jáh.

הַלְלוּ־אֵל בְּקָדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ׃
הַלְלוּהוּ בִּגְבוּרֹתָיו הַלְלוּהוּ כְּרֹב גֻּדְלוֹ׃
הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר׃
הַלְלוּהוּ בְּתֹף וּמָחוֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֻגָב׃
הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי־שָׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה׃
כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּ־יָהּ׃
כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּ־יָהּ׃

Dicsérjétek Jáht,
dicséjétek Istent hajlékában, dicsérjétek őt ereje boltozatán!
Dicsérjétek nagy tetteiért, dicsérjétek roppant nagyságáért!
Dicsérjétek kürtfúvással, dicsérjétek lanttal és hárfával,
dicsérjétek dobbal és tánccal, dicsérjétek citerával és fuvolával,
dicsérjétek pengő cimbalommal, dicsérjétek zengő cimbalommal!
Minden élő lélek dicsérje Jáht! Dicsérjétek Jáht!
Minden élő lélek dicsérje Jáht! Dicsérjétek Jáht![33]

Jistábách simchá láád málkénú, háél hámelech hágádol v'hákádos básámájim uváárec. Kí l'chá náe, Ádonáj Elohénú vélohé ávoténú v'imoténú, sír us'váchá, k'dusá umálchut. B'ráchot v'hodáot l'simchá hágádol v'hákádos. Uméolám v'ád olám átá Él. Báruch Átá Ádonáj, boré chol-hán'sámot, ribon kol-hámáászím, hábochér b'siré zimrá, melech ché háolámím.

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ, הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ. כִּי לְךָ נָאֶה, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וְאִמּוֹתֵינוּ , שִׁיר וּשְׁבָחָה, הַלֵּל וְזִמְרָה, עֹז וּמֶמְשָׁלָה, נֶצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה, תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת, קְדֻשָּׁה וּמַלְכוּת. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ. וּמֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, בּוֹרֵא כָּל־הַנְּשָׁמוֹת, רִבּוֹן כָּל־הַמַּעֲשִׂים, הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה, מֶלֶךְ חֵי הָעוֹלָמִים.

Dicsértessék neved örökké, Királyunk, nagy és szent, uralkodó Isten, az égen és a földön! Téged illet, Örökkévaló, Istenünk s őseink Istene, dal és dicséret, dicshimnusz és ének, szentség és uralom. Áldás és hálaima illesse nagy és szent nevedet. Most és mindörökké Te vagy az Isten. Áldott légy, Örökkévaló, Istenünk, minden lélek teremtője, minden teremtmény gazdája, aki kedveli a zsoltáréneket, világ éltető Ura.[34]

---

33. **הללויה** A *Széfer T'hillim*: a Zsoltárok ('Dicséretek') Könyvének utolsó darabjában összefonódik az égi és a földi jeruzsálemi Szentély eszméje. A szerző-karmester „tutti"-t kiált az egész templomi nagyzenekarnak. Mintha a szavak már nem lennének elegendőek, csak a tiszta zene tudná már kifejezni a szerző csodálatát, elragadtatását. Az univerzális témához illően nem kizárólag a zsidó embereket szólítja fel az Örökkévaló dicsőítésére, hanem minden lelket, minden élőlényt, aki elismeri Istent létezésének forrásaként.

34. **ישתבח** Ez az áldás a *Pszuké d'zimrá* lezárására íródott. Mivel ezt az állva mondandó *Cháci kádis* és *Bárchu* követi, szokás már itt felállni.

Félkádis – חצי קדיש

Az előimádkozó félkádist mond, a közösség a kiemelt részeket mondja illetve válaszol:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא (אָמֵן)
בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ:
וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן
וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל.
בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב. וְאִמְרוּ **אָמֵן**:
יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא:
יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא
וְיִתְהַדַּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקֻדְשָׁא.
בְּרִיךְ הוּא.
לְעֵלָּא מִן־כָּל־בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא
תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא.
וְאִמְרוּ **אָמֵן**:

Jitgádál v'jitkádás s'méh rábá ***(ámén)***
b'álmá dí-v'rá chir'uté,
v'jámlich málchuté b'chájéchon uv'joméchon
uvchájé dí-chol-bét Jiszráél
báágálá uviz'mán kárív, v'imrú ***ámén.***
J'hé s'méh rábá m'várách l'álám ul'álmé álmájá.
Jitbárách v'jistábách v'jitpáár v'jitromám v'jitnászé
v'jithádár v'jitále v'jithálál s'méh d'kudsá,
b'rích hú*,*
l'élá min-kol-birchátá v'sirátá tusb'chátá
v'nechemátá dáámírán b'álmá,
v'imrú ***ámén****.*

Magasztaltassék és szenteltessék nagy neve a világban, amelyet Ő teremtett akarata szerint. Jöjjön el az Ő királysága a ti életetekben, a ti napjaitokban és egész Izrael házának életében – gyorsan és sebesen jöjjön. És mondjátok rá: Ámen.

Áldott legyen az Ő nagy neve örökkön örökké.

Áldassék és dicsértessék, tiszteltessék és magasztaltassék, fennen hirdettessék és dicsőittessék, imádassék és szenteltessék az Ő neve még akkor is, ha Ő messze túl van bármilyen áldáson és dalon, tiszteletadáson és vigasztaláson, ami e világban elhangozhat. És mondjátok rá: Ámen.[35]

35. **יתגדל** A *cháci kádis*, azaz félkádis strukturális funkciót tölt be. Szétválasztja egymástól az istentisztelet főbb szerkezeti egységeit. Itt azt jelöli, hogy a Reggeli áldások és a Bevező énekek után a *Bárchu*-val átlépünk az istentisztelet „kötelezően előírt", formális szakaszába.

שמע וברכותיך
A S'má és áldásai

Állva, a Tóraszekrény felé fordulva az előimádkozó térdet hajt, majd meghajol:

בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְבֹרָךְ׃

Bár'chú et-Ádonáj hám'vorách.

Áldjátok az Örökkévalót, az áldottat!

A közösség állva, térdet hajtva, majd meghajolva válaszol:

בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד׃

Báruch Ádonáj hám'vorách l'olám váed.

Áldassék az Örökkévaló, az áldott, örökkön-örökké!

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ, עֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל. הַכֹּל יוֹדוּךָ, וְהַכֹּל יְשַׁבְּחוּךָ, וְהַכֹּל יֹאמְרוּ, אֵין קָדוֹשׁ כַּייָ. וּמֵאִיר לָעוֹלָם כֻּלּוֹ וּלְיוֹשְׁבָיו. וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית. מָה רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ, כֻּלָּם בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ, מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ. הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָז, הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפֹאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת עוֹלָם. אֱלֹהֵי עוֹלָם, בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רַחֵם עָלֵינוּ, אֲדוֹן עֻזֵּנוּ צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ, מָגֵן יִשְׁעֵנוּ מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת.

Báruch Átá Ádonáj, Elohénú melech háolám, jocér or uvoré chosech, osze sálom uvoré et hákol. Hákol jodúchá, v'hákol j'sábchúchá, v'hákol jom'rú, én kádos kÁdonáj. Uméír láolám kuló ul'josváv, uv'túvó m'chádés b'chol-jom támíd máászé v'résít. Má rábú máászechá Ádonáj, kulám b'chochmá ászítá, mál'á háárec kinjánechá. Hámelech hám'romám l'vádó méáz. Hám'subách v'hám'foár v'hámitnászé mímot olám. Elohé olám, b'ráchámechá hárábím ráchém álénú, ádon uzénú cúr miszgábénú, mágén jisénú miszgáv báádénú. Báruch Átá Ádonáj, jocér hám'orot.

Áldott légy Te, Örökkévaló, Istenünk, a világ királya, aki megalkotja a világosságot és megteremti a sötétséget, aki békét tesz és megteremt mindent. Minden téged dicsér, és minden téged magasztal, és minden azt mondja, hogy semmi sem olyan szent, mint az Örökkévaló. Fényt adsz a világnak és minden lakójának, és jóságodban nap mint nap megújítod a termtés művét. Mily nagyok a Te tetteid, Örökkévaló! Valamennyit bölcsességben cselekedted. A föld tele van a Te teremtményeiddel. Az egyetlen, régtől fogva magasztalt király vagy, akit dicsérnek, dicsőitenek és magasra emelnek régmúlt napok óta. Örökkévaló Isten, nagy könyörületességedben legyen könyörületed rajtunk. Erőnk ura, védelmünk kősziklája, biztonságunk pajzsa, igaz védelmezőnk, áldott légy Te, Örökkévaló, aki a fényeket teremti!

אַהֲבָה רַבָּה אֲהַבְתָּנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, חֶמְלָה גְדוֹלָה וִיתֵרָה חָמַלְתָּ עָלֵינוּ. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ וְאִמּוֹתֵינוּ שֶׁבָּטְחוּ בְךָ, וַתְּלַמְּדֵם חֻקֵּי חַיִּים, כֵּן תְּחָנֵּנוּ.

Áhává rábá áhávtánú, Ádonáj Elohénú, chemlá g'dolá vítérá chámáltá álénú. Ávínu Málkénu, báávúr ávoténú v'imoténú sebát'chú v'chá, vát'lámdém chuké chájim, kén t'chonénú.

♫

הָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ, וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְיַחֵד לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ, וְלֹא נֵבוֹשׁ וְלֹא נִכָּלֵם וְלֹא נִכָּשֵׁל לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת אָתָּה, וּבָנוּ בָחַרְתָּ מִכָּל־עַם וְלָשׁוֹן. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה בֶּאֱמֶת, לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְיַחֶדְךָ בְּאַהֲבָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה.

Háér énénú b'Torátechá, v'dábék libénú b'micvotechá, v'jáchéd l'vávénú l'áhává ul'jirá et s'mechá, v'lo névos v'lo nikálém v'lo nikásél l'olám váed. Kí él poél j'suot átá, uvánú váchártá mikol-ám v'láson. V'kérávtánú, Málkénu, l'simchá hágádol szelá beemet, l'hodot l'chá ul'jáchedchá b'áhává. Báruch Átá Ádonáj, hábochér b'ámó Jiszráél b'áhává.

Nagy szerettel szeretsz minket, Örökkévaló, Istenünk, nagy és túláradó kegyelemmel megkímélsz minket. Atyánk, Királyunk, nagyságod kedvéért, ősatyáink és ősanyáink kedvéért, akik bíztak benned és akiket Te tanítottál az élet szabályaira, hogy akartod szerint teljes szívvel cselekedjenek, mutass kegyet irántunk! Hadd lássa szemünk törvényeid fényét, és szívünk ölelje át parancsolataidat! Egyesítsd szívünket, hogy szeressük és féljük a Te nevedet azért, hogy ne szégyenkezzünk és ne alázkodjunk meg, mert Te vagy az erő, amely megment minket. Minden nép és minden nyelv közül minket választasz ki, és nagy szeretettel vonsz minket magadhoz, Királyunk, hogy dicsérjünk és magasztaljunk, és hogy szeressük nevedet. Áldott vagy Te, Örökkévaló, aki népét, Izraelt szeretettel választja ki.

Szemünket jobb kezünkkel eltakarva:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. יְהוָה אֶחָד:

S’má Jiszráél, Ádonáj Elohénú, Ádonáj echád

Halljad, Izrael, az Örökkévaló a mi Istenünk, az Örökkévaló egy.

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

Báruch sém k’vod málchutó l’olám váed.

Áldott a neve, dicső uralma örök.

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ
וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם
לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם. בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ
בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת
עַל־יָדֶךָ. וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם
עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

V’áhávtá ét Ádonáj Elohechá, b’chol-l’váv’chá, uv’chol-náfs’chá, uv’chol-m’odechá. V’hájú hád’várim háéle, áser ánochí m’cáv’chá hájom ál-l’vávechá. V’sinántám l’vánechá v’dibártá bám. B’sivt’chá b’vétechá, uv’lecht’chá váderech, uv’sochb’chá uv’kumechá. Uk’sártám l’ot ál-jádechá. V’hájú l’totáfot bén énechá. Uch’távtám ál-m’zuzot bétechá uvis’árechá.

És szeresd az Örökkévalót, a te Istenedet egész szíveddel, egész lelkeddel és egész tehetségeddel! Ezek a szavak pedig, amelyeket kijelölök neked a mai napon, legyenek a szívedben. Vésd be azokat gyermekeidbe, beszélj róluk midőn házadban ülsz és midőn az úton jársz, midőn lefekszel, és amikor felkelsz! Kösd azokat jelül karodra, és legyenek azok homlokkötőül szemeid között, és írd azokat házad ajtófélfáira és kapuidba![36]

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי
מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וּלְעָבְדוֹ בְּכָל לְבַבְכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי
מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ
דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ
לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ: הִשָּׁמְרוּ לָכֶם
פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים
אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אַף־יְהוָה בָּכֶם
וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא
תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ
הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נֹתֵן לָכֶם: וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי
אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם
לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם:
וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ:
וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ: לְמַעַן
יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם. כִּימֵי
הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

V’hájá ím-sámoá tism’ú el-micvotáj áser ánochí m’cáve etchem hájom, l’áhává et-Ádonáj Elohéchem ul’ovdó b’chol-l’vávchem, uv’chol náfs’chem. V’nátátí m’tár-árc’chem b’itó jore umálkós, v’ászáftá d’gánechá v’tiros’chá v’jic’hárechá. V’nátátí észev b’szád’chá liv’hemtechá v’ácháltá v’szávátá. Hisám’rú láchem pen-jifte l’vávchem, v’szártem váávádtem Elohim áchérim v’histáchávítem láhem. V’chárá áf-Ádonáj báchem v’ácár et-hásámájim v’lo-jihje mátár v’hádámá lo titén et-j’vuláh, váávád’tem m’hérá méál háárec hátová áser Ádonáj notén láchem. V’számtem et-d’váráj éle ál-l’vávchem v’ál-náfs’chem, uk’sártem otám l’ot ál-jedchem v’hájú l’totáfot bén énéchem. V’limádtem otám et-b’néchem l’dábér bám, b’sivt’chá b’vétechá uv’lecht’chá váderech uv’sochb’chá uv’kumechá. Uch’távtám ál-m’zuzot bétechá uvis’árechá. L’máán jirbú j’méchem vímé v’néchem ál háádámá áser nisbá Ádonáj láávotéchem látét láhem, kímé hásámájim ál-háárec.

36. **שמע** 5Mózes 6:4-9

És lészen, hogyha hallgatva hallgattok parancsolataimra, amelyeket ma nektek parancsolok, hogy szeressétek az Örökkévalót, a ti Isteneteket és szolgáljátok őt egész szívetekkel és egész lelketekkel, akkor megadom országotok esőjét a maga idejében, a korai esőt és a kései esőt, és begyűjtöd gabonádat, mustodat és olajodat. És adok füvet meződön barmod számára, és enni fogsz és jól fogsz lakni. Óvakodjatok, nehogy csábításnak engedjen szívetek és eltérjetek és szolgáljatok más isteneket és leboruljatok előttük; és föllobbanjon az Örökkévaló haragja ellenetek és elzárja az eget, hogy ne legyen eső és a föld ne adja meg termését és elvesszetek csakhamar a jó ország színéről, amelyet az Örökkévaló nektek ad. Tegyétek ezeket a szavaimat szívetekre és lelketekre, kössétek őket jelül kezetekre és legyenek homlokkötő gyanánt szemeitek között. Tanítsátok ezekre gyermekeiteket, beszélve róluk, midőn házadban ülsz és midőn az úton jársz, midőn lefekszel és midőn fölkelsz. És írd fel azokat házad ajtófélfáira és kapuidra, hogy sokasodjanak napjaitok és gyermekeitek napjai a földön, amelyről megesküdött az Örökkévaló őseiteknek, hogy nekik adja, amíg csak ég lesz a föld fölött.[37]

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם:

♪

Vájomer Ádonáj el-Mose lémor: Dábér el-b'né Jiszráél v'ámártá áléhem v'ászú láhem cícit ál-kánfé vigdéhem l'dorotám, v'nátnú ál-cícit hákánáf p'tíl t'chélet. V'hájá láchem l'cícit úr'ítem otó úz'chártem et-kol-micvot Ádonáj váászítem otám, v'lo-tátúrú ácháré l'vávchem v'ácháré énéchem áser-átem zoním ácháréhem.

♪

לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

L'máán tizk'rú váászítem et-kol-micvotáj vihjítem k'dosím LÉlohéchem. Ání Ádonáj Elohéchem áser hocétí etchem méerec Micrájim lihjot láchem LÉlohím. Ání Ádonáj Elohéchem.

És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: Szólj Izráél fiaihoz és mondd nekik, hogy készítsenek maguknak rojtot ruháik szögleteire nemzedékeiken át és tegyenek mindegyik szöglet rojtjára kék-bíbor zsinórt. És legyen az számotokra nézőrojt, hogy lássátok azt és emlékezzetek az Örökkévalónak minden parancsolatára és tegyétek meg azokat, hogy ne keressetek utat saját szívetek és saját szemetek után, amelyek után ti paráználkodtok, hogy emlékezzetek és megtegyétek parancsolataimat és szentek legyetek Isteneteknek. Én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek, aki kivezettelek benneteket Egyiptom országából, hogy legyek a ti Istenetek. Én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek.[38]

אֱמֶת וְיַצִּיב, וְקַיָּם, וּמְקֻבָּל, וְטוֹב הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. אֱמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם מַלְכֵּנוּ, צוּר יַעֲקֹב, מָגֵן יִשְׁעֵנוּ, לְדֹר וָדֹר הוּא קַיָּם, וּמַלְכוּתוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לָעַד קַיֶּמֶת. אֱמֶת שֶׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וְאִמּוֹתֵינוּ, פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם הוּא שְׁמֶךָ, אֵין אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ.

Emet v'jácív, v'kájám, um'kubál, v'tov hádávár háze álénú l'olám váed. Emet Elohé olám málkénú, cúr Jáákov, mágén jisénú, l'dor vádor Hú kájám, umálchútó veemúnátó láád kájámet. Emet seátá hú Ádonáj Elohénú vélohé ávoténú v'imoténú, podénú umácílénú méolám hú s'mechá, én elohím zulátechá.

37. 5Mózes 11:13-21
38. 4Mózes 15:37-41

עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ וְאִמּוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם,
מָגֵן וּמוֹשִׁיעַ לָהֶם וְלִבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל דּוֹר
וָדוֹר. אַשְׁרֵי אִישׁ שֶׁיִּשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ, וְתוֹרָתְךָ
וּדְבָרְךָ יָשִׂים עַל לִבּוֹ. אֱמֶת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן
וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן, וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ
גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ. מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ,
וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ. מֹשֶׁה וּמִרְיָם וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה, וְאָמְרוּ כֻלָּם:

Ezrát ávoténú v'imoténú Átá hú méolám, mágén umosiá láhem v'livnéhem ácháréhem b'chol dor vádor. Ásré ís sejismá l'micvotechá, v'Torát'chá udvár'chá jászím ál libó. Emet Átá hú rison, v'Átá hú ácháron, umibáládechá én lánú melech goél umosiá. Mimicrájim g'áltánu, Ádonáj Elohénu, umibét ávádim p'dítánu. Mose uMirjám uv'né Jiszráél l'chá ánú sirá b'szimchá rábá, v'ám'rú chulám:

מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם יְיָ,
מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ,
נוֹרָא תְהִלֹּת, עֹשֵׂה פֶלֶא.

Mí-chámochá báélim Ádonáj,
mí kámóchá nedár bákódes,
norá t'hilot oszé fele.

שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְאוּלִים לְשִׁמְךָ עַל שְׂפַת
הַיָּם, יַחַד כֻּלָּם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ:

Sirá chádásá sib'chú g'ulim l'simchá ál sz'fát hájám, jáchád kulám hodú v'himlíchú v'ám'rú:

יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד.

Ádonáj jimloch l'olám váed.

♫

צוּר יִשְׂרָאֵל, קוּמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל, גְּאָלֵנוּ יְיָ
צְבָאוֹת שְׁמוֹ, קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל
יִשְׂרָאֵל.

Cúr Jiszráél, kumá b'ezrát Jiszráél, goálénú Ádonáj c'váot s'mó, k'dos Jiszráél. Báruch Átá Ádonáj gáál Jiszráél.

Igaz a Te szavad mindörökké. Elfogadjuk, biztosak vagyunk benne és jónak tartjuk. Igaz, hogy az Örökkévaló Isten a mi királyunk, Jákob sziklája, biztonságunk pajzsa. Ő fennmarad nemzedékről nemzedékre, s az Ő uralma és hűsége szilárdan áll mindörökké. Igaz, hogy Te vagy, Örökkévaló, a mi Istenünk és őseink Istene, aki megvált és megszabadít minket. Így voltál Te mindig ismert. Nincs más isten rajtad kívül. Te vagy, ki mindöröktől fogva segítette őseinket. Minden nemzedék és minden egyes nemzedék gyermekei számára is pajzs és megmentő vagy. Boldog az az ember, aki a Te parancsolataidat maghallja és betartja tanításodat és szavaidat szívén viseli. Igaz, hogy Te vagy a kezdet és a vég, és nincs királyunk rajtad kívül, aki megvált és megment minket. Kiváltottál minket Egyiptomból, megszabadítottál a szolgaság házából. Mózes, Mirjam és Izrael gyermekei neked zengtek éneket nagy örömben mondván: „Ki hasonlítható Hozzád, Örökkévaló, a hatalmasok közül? Ki oly szent és magasztos, dicsőségében félelmetes és csodatévő?”[39] Új énekkel magasztalták nevedet a megszabadítottak a tenger mellett, s mind egyként dicsértek és elismerték hatalmadat, hirdetvén: „Az Örökkévaló uralkodni fog örökkön-örökké!”[40] Izrael sziklája, kelj fel Izrael megsegítésére! Megvált minket az Örökkévaló, a Seregek Ura, Izrael szentsége. Áldott légy, Örökkévaló, Izrael megváltója!

39. 2Mózes 15:11
40. 2Mózes 15:18

עמידה
Ámidá

Főima.
Állva mondjuk.

♪

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ׃

Ádonáj sz'fátáj tiftách ufí jágíd t'hilátechá

Uram! Nyisd fel ajkamat, hogy hirdesse dicsőségedet!

ŐSÖK

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וְאִמּוֹתֵינוּ׃ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. אֱלֹהֵי שָׂרָה אֱלֹהֵי רִבְקָה אֱלֹהֵי לֵאָה וֵאלֹהֵי רָחֵל. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים. קוֹנֵה הַכֹּל. וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וְאִמָּהוֹת וּמֵבִיא גְּאֻלָּה/גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה׃

Báruch átá Ádonáj Elohénú vélohé ávoténú v'imoténú, Elohé Ávráhám, Elohé Jicchák, vélohé Jáákov, Elohé Szárá, Elohé Rivká Elohé Léá, vélohé Ráchél, háél hágádol hágibór v'hánorá, él eljon, gomél chászádím tovím koné hákol v'zochér chászdé ávot v'imáhot umévi g'ulá/goél livné v'néhem l'máán s'mó b'áhává.

Ros Hásáná és Jom Kipur között hozzátesszük:

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים׃

Zochrénú l'chájim, melech cháféc báchájim, v'chotvénú b'széfer háchájim, l'máánchá Elohím chájim.

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן׃

Melech ozér umosíá umágén.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם וְעֶזְרַת שָׂרָה.

Báruch átá Ádonáj, mágén Ávráhám v'ezrát Szárá.

Áldassál, Örökkévaló, Istenünk, őseink Istene, Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákób Istene, Sára Istene, Rebeka Istene, Lea Istene és Ráhel Istene, a nagy, erős, félelmetes és felséges Isten, szeretet és jóság árasztója és gazdája mindennek, aki emlékezetében tartja őseink igaz voltát, és szeretetében megváltást hoz utódaikra neve kedvéért.

Ros Hásáná és Jom Kipur között hozzátesszük:

Emlékezz ránk, hogy éljünk, életet kedvelő Király, s jegyezz be bennünket az Élet Könyvébe a magad kedvéért, élő Isten!

Király, oltalmazó és segítő pajzs vagy Te. Áldassál, Örökkévaló, Ábrahám pajzsa és Sára védelmezője!

ISTEN EREJE

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם יְיָ מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

Átá gibor l'olám Ádonáj, m'chájé métím átá ráv l'hosiá.

Téli hónapokban, Smíní Ácerettől Pészáchig:

מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם.

Másív háruách umoríd hágesem.

Nyári hónapokban, Pészachtól S'míní Áceretig:

מוֹרִיד הַטָּל.

Moríd hátál.

♫

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד. מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר: מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָךְ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה. וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

M'chálkél chájím b'cheszed, m'chájé métím b'ráchámím rábím, szoméch nof'lím, v'rofé cholím umátír ászurím, um'kájém emunátó liséné áfár. Mí chámochá báál g'vurot umí dome lách, melech mémít um'cháje umácmiách j'suá.

Ros Hásáná és Jom Kipur között hozzátesszük:

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים, זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים.

Mí chámochá áv hárachámím, zochér j'curáv l'chájim b'ráchámím.

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

V'neemán átá l'hácháját métím. Báruch átá Ádonáj, m'chájé hámétím.

Te, Örökkévaló, a végtelen erő vagy, életet adsz a halálon túl, nagy megmentő vagy!

Téli hónapokban, Smíní Ácerettől Pészáchig:

Szelet fúvatsz, esőt hullatsz, ...

Nyári *hónapokban, Pészachtól S'míní Áceretig:*

Harmatot hullatsz, ...

jóságosan törődsz az élőkkel, életet adsz a halálon túl nagy irgalommal, támogatod az elesetteket, gyógyítod a betegeket, feloldozod a megkötözötteket és hű maradsz a porban szunnyadókhoz. Ki olyan, mint Te, Erők Ura? Ki hasonlítható hozzád? Király vagy, aki ölsz és éltetsz és segítséget sarjasztasz.

Ros Hásáná és Jom Kipur között hozzátesszük:

Ki olyan, mint Te, irgalmas Atya, ki irgalommal megemlékezik teremtményeiről, hogy éljenek?

És hűségedben életet adsz a halálon túl. Áldassál, Örökkévaló, ki életet adsz a halálon túl!

ISTEN NEVÉNEK MEGSZENTELÉSE

Közösségi istentiszteletre:

Előimádkozó:

V’átá kádos josév t’hilot Jiszráél. וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל.

Közösség:

Kádos, kádos, kádos, Ádonáj c’váot, m’lo chol-háárec k’vódó. קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, יְיָ צְבָאוֹת, מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ.

Előimádkozó:

Báruch k’vod Ádonáj mim’komó. בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ.

Közösség:

Jimloch Ádonáj l’olám, Elohájich Cijon, l’dor vádor, hál’lújáh. יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם, אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן, לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּיָהּ.

Előimádkozó:

Báruch Átá Ádonáj, háÉl hákádos. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ.

Ros Hásáná és Jom Kipur között:

... hámelech hákádos. ... הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ.

Előimádkozó: És szent vagy Te, aki Izrael imáiban élsz.

Közösség: Szent, szent, szent a Seregek Ura, az egész föld az Ő dicsőségét zengi!

Előimádkozó: Áldott legyen az Örökkévaló mindenhol jelenlévő dicsősége!

Közösség: Örökké uralkodni fog az Örökkévaló, Istened, Cion, nemzedékről nemzedékre, halleluja!

Előimádkozó: Áldott légy Te, Örökkévaló, a szent Isten!

Ros Hásáná és Jom Kipur között: ... a szent Király!

Egyéni imádkozáshoz:

Átá kádos v'simchá kádos úk’dosím b'chol-jom j'hál'lúchá szelá. Báruch átá Ádonáj, háél hákádos. אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

Ros Hásáná és Jom Kipur között:

... hámelech hákádos. ... הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ.

Szent vagy Te és szent a neved, és a szent lények nap mint nap téged dicsőítenek, szelá.

Áldott légy Te, Örökkévaló, a szent Isten!

Ros Hásáná és Jom Kipur között: ... a szent Király!

A SZOMBAT MEGSZENTELÉSE

יִשְׂמַח מֹשֶׁה בְּמַתְּנַת חֶלְקוֹ, כִּי עֶבֶד נֶאֱמָן קָרָאתָ לוֹ. כְּלִיל תִּפְאֶרֶת בְּרֹאשׁוֹ נָתַתָּ, בְּעָמְדוֹ לְפָנֶיךָ עַל הַר סִינָי. וּשְׁנֵי לוּחוֹת אֲבָנִים הוֹרִיד בְּיָדוֹ, וְכָתוּב בָּהֶם שְׁמִירַת שַׁבָּת, וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ:

Jiszmách Mosé b'mát'nát chelkó, ki eved neemán kárátá ló, k'lil tiferet b'rosó nátátá, b'omdó l'fánechá ál hár Szináj, us'né luchot ávánim horíd b'jádó, v'chátuv báhem s'mirát sábát, v'chén kátuv b'torátechá:

Örült Mózes az osztályrészének, mert hűséges szolgának nevezted, dicsfénnyel övezted fejét, midőn előtted állt a Szináj-hegyen, és kezében hozta le a két kőtáblát, melyre fel volt írva a szombattartás, amint írva van Tórádban:

וְשָׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעוֹלָם כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ. וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ:

V'sám'rú v'né-Jiszráél et-hásábát láászot et-hásábát l'dorotám b'rít olám. Béní uvén b'né Jiszráél ót hí l'olám, ki-séset jámímászá Ádonáj et-hásámájim v'et-háárec, uvájom hás'víí sávát vájináfás.

És őrizzék meg Izrael gyermekei a sábátot, hogy megtartsák a sábátot nemzedékeiken át örök szövetségül. Jel az mindörökre köztem és Izrael gyermekei között, mivel hat napon át alkotta az Örökkévaló az eget és a földet és a hetedik napon szünetelt és megpihent.[41]

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וְאִמּוֹתֵינוּ. רְצֵה בְמְנוּחָתֵנוּ.

Elohénú vélohé ávoténú v'imoténú, r'cé vim'nucháténú.

♫

קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ.

Kád'sénú b'micvotechá v'tén chelkénú b'torátechá. Száb'énú mituvechá, v'szám'chénú visuátechá.

♫

וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. וְהַנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ. וְיָנוּחוּ בָהּ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יי מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

V'táhér libénú l'ovd'chá beemet. V'hánchílénú Ádonáj Elohénú b'áhává uv'rácon sábát kodsechá, v'jánuchú váh Jiszráél m'kád'sé s'mechá. Báruch átá Ádonáj m'kádés hásábát.

Istenünk és őseink Istene, legyen tetsző neked nyugalmunk; szentelj meg minket micváiddal, és engedj részesednünk Tórádban. Engedj jóllaknunk a Te javadból, örvendeztess meg segítségeddel. És tisztítsd meg szívünket, hogy igazán szolgálhassunk neked. Add nekünk örökül, Örökkévaló Istenünk, szeretettel és jóakarattal, a sábát szentségét, és adassék nyugalom egész Izraelnek, aki nevedet szenteli. Áldassál, Örökkévaló, a sábát megszentelője.

41. 2Mózes 31:16-17

רְצֵה, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְלִתְפִלָּתָם שְׁעֵה, וּבְרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים תַּחְפֹּץ בָּנוּ וְתַשְׁרֶה שְׁכִינָתְךָ עַל צִיּוֹן:

R'cé Ádonáj Elohénu, b'ám'chá Jiszráél v'lit'filátám s'é, uv'ráchámechá hárábím táchpoc bánu v'tásre s'chínát'chá ál Cijon.

Ros Chódeskor és félünnepeken itt hozzátesszük:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֹא, וְיַגִּיעַ, וְיֵרָאֶה, וְיֵרָצֶה, וְיִשָּׁמַע, וְיִפָּקֵד, וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ, וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ, וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ, וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לִפְלֵיטָה וּלְטוֹבָה, לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, בְּיוֹם

Ros chódeskor:

ראש הַחֹדֶשׁ הַזֶּה.

Peszachkor:

חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה.

Szukotkor:

חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה.

זָכְרֵנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בּוֹ לְטוֹבָה, וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, חוּס וְחָנֵּנוּ, וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה.

Elohénu vÉlohé ávoténu, jáálé v'jávo, v'jágíjá, v'jérae, v'jéráce, v'jisámá, v'jipákéd, v'jizáchér zichronénu ufikdonénu, v'zichron ávoténu, v'zichron másíjách ben Dávid ávdechá, v'zichron J'rusálájim ír kodsechá, v'zichron kol-ám'chá bét Jiszráél l'fánechá, lif'létá, ul'tová, l'chén ul'cheszed ul'ráchámím, l'chájim ul'sálom, b'jom

Ros chódeskor:

ros hachódes háze.

Peszachkor:

chág hámácot háze.

Szukotkor:

chág hászukot háze.

Zochrénu, Ádonáj Elohénu, bó l'tová, ufokdénu vó liv'ráchá, v'hosiénu vó l'chájim. Uvidvár j'suá v'ráchámím, chúsz v'chonénu, v'rachém álénu v'hosijénu, ki élechá énénu, ki él melech chánún v'ráchúm átá.

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

V'techezená énénú b'súv'chá l'Cijon b'ráchámím. Báruch Átá Ádonáj, hámácházír s'chínátó l'Cijon.

Legyen tetsző neked, Örökkévaló, Istenünk néped, Izrael, és hallgasd meg imáit. Örvendj bennünk a Te nagy kegyelmedben, hogy a Te jelentléted pihenjen Cionon.

Ros Chódeskor és félünnepeken itt hozzátesszük:

Istenünk, őseink Istene! Szálljon hozzád, érkezzék elébed, fogdtassék szívesen, láttassék és hallgattassék meg, jusson eszedbe említésünk és emlékezetünk, atyáink emlékezete, Dávid szolgád ivadéka, a Messiás emlékezete, szent városod, Jeruzsálem emlékezete és egész néped, Izrael emlékezete, s hozzon szabadulást, jólétet, kegyet és szeretet és irgalmat, életet és békét a mai nap,
az újhold / a maceszünnep / a sátoros ünnep alkalmából.
Emlékezz meg rólunk ma, Örökkévaló, Istenünk, javunkra, mérj ránk e napon áldást, segíts meg minket ma, hogy élhessünk. A megváltás és könyörület dolgában pedig szánj meg minket, légy kegyes hozzánk, légy irgalommal irántunk és segíts meg minket, hisz rajtad függ szemünk, mert kegyelmes és irgalmas uralkodó Isten vagy!

Add, hogy lássa szemünk, amint visszatérsz Cionba irgalommal. Áldott légy Te, Örökkévaló, aki visszahelyezi jelenlétét Cionba.

HÁLA

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ. שֶׁאַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וְאִמּוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּרֵנוּ צוּר חַיֵּינוּ. מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל־חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל־נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל־נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל־נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת. עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם: הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

Modím ánáchnú lách seátá hú Ádonáj Elohénú vélohé ávoténú v'imoténú l'olám váed, cúrénu, cúr chájénú, mágén jisénú átá hú l'dor vádor. Node l'chá un'szápér t'hilátechá ál-chájénú hám'szurím b'jádechá, v'ál nismoténú háp'kudót lách, v'ál-niszechá seb'chol-jom imánú. V'ál nifl'ótechá v'tovotechá seb'chol-ét, erev vávoker v'cohorájim. Hátov kí ló chálú ráchámechá, v'hám'rachém kí ló támú chászádechá, méolám kivínú lách.

Hanukakor hozzátesszük:

עַל הַנִּסִּים, וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת, וְעַל הַנִּפְלָאוֹת, וְעַל הַנֶּחָמוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לַאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בַּזְּמַן הַזֶּה. בִּימֵי מַתִּתְיָהוּ בֶּן יוֹחָנָן הַכֹּהֵן הַחַשְׁמוֹנַאי וּבָנָיו, כְּשֶׁעָמְדָה מַלְכוּת אַנְטִיּוֹכוֹס עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁכִּיחָם תּוֹרָתֶךָ, וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם, רַבְתָּ אֶת רִיבָם, דַּנְתָּ אֶת דִּינָם, מָסַרְתָּ גִּבּוֹרִים בְּיַד חַלָּשִׁים, וְרַבִּים בְּיַד מְעַטִּים, וּלְךָ עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמֶךָ, וּלְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה וּפֻרְקָן כַּיּוֹם הַזֶּה. וְאַחַר כֵּן בָּאוּ בָנֶיךָ לִדְבִיר בֵּיתֶךָ, וּפִנּוּ אֶת הֵיכָלֶךָ, וְטִהֲרוּ אֶת מִקְדָּשֶׁךָ, וְהִדְלִיקוּ נֵרוֹת בְּחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ, וְקָבְעוּ שְׁמוֹנַת יְמֵי חֲנֻכָּה לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל.

Ál hániszim v'ál hát'suot v'ál hánifláot v'ál hánechámot seászítá láávoténu bájámim hához'mán háze, bimé Mátitjáhu ben Jochánán hákohén háHásmonáj uvánáv, k'seám'dá málchut Ántijochosz ál ám'chá Jiszráél l'háskichám torátechá, v'átá b'ráchámechá hárábim ámádtá láhem b'ét cárátám, rávtá et rivám, dántá et dinám, mászártá giborím b'jád chálásim v'rábim b'jád m'átim, ul'cháászítá sém gádol v'kádos b'olámechá, ul'ám'chá Jiszráél ászítá t'suá g'dolá ufurkán kájom háze, v'áchár kén báu vánechá lidvir bétechá, ufinú et héchálechá v'tihárú et mikdásechá, v'hidlíku nérot b'chácrot kodsechá, v'káv'ú s'monát j'mé chánuká l'hodot ul'hálél l'simchá hágádol.

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

V'ál kulám jitbárách v'jitromám simchá málkénú, támíd l'olám váed.

Ros Hásáná és Jom Kipur között hozzátesszük:

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ.

Uch'tov l'chájim tovím kol b'né v'rítechá.

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה. וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יי. הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

V'chol háchájim jodúchá szelá, víhál'lú et simchá beemet, háél j'suáténú v'ezráténú szelá. Báruch átá Ádonáj, hátov simchá ul'chá náe l'hodot.

Hálával hirdetjük, hogy Te, Örökkévaló, vagy az Istenünk és őseink Istene mindörökké. Kősziklánk, életünk szirtje vagy és mentő pajzsunk nemzedékről nemzedékre. Hálát adunk neked és dicséretedet hirdetjük életünkért, melyet kezedben tartasz, és lelkünkért, melyet óvsz, és a jelekért, melyek nap mint nap kísérnek minket, és csodáidért és jóságodért, melyek mindig velünk vannak, este, reggel és délben. Te vagy a jóság, mert irgalmadnak nincs határa, Te vagy az irgalom, mert szereteted nem szűnik. Örökre beléd helyeztük reményünket.

Chanukakor hozzátesszük:

[Hálásak vagyunk] a csodákért, a győzelmekért, a csodatettekért és a vigasztalásért amelyet őseinkkel tettél az akkori idők ezen napjaiban, a Hasmoneus Jochánán pap és fiai idején, amikor Antiochus királysága rátört népedre, Izraelre, hogy elfeledtessék velük tanodat, Te pedig nagy irgalmadban melléjük álltál a szükség idején. Perbe szálltál értük, javukra ítéltél, az erőseket a gyengék, a sokakat a kevesek kezére adtad, s nagy és szent nevet szereztél magadnak e világon, népednek, Izraelnek pedig nagy győzelmet és szabadulást adtál mindmáig. Azután eljöttek fiaid házad csarnokába, kitakarították a templomot, megtisztították szentélyedet és meggyújtották a fényeket szentséged udvarában, majd kijelölték a felavatás nyolc napját hálaadásra és nagy neved dicséretére.

És mindezért legyen a Te neved, Királyunk áldott és magasztalt mindörökké.

Ros Hásáná és Jom Kipur között hozzátesszük:

Jegyezd be jó életre szövetséged tagjait!

Minden élő legyen hálás neked, szelá. És dicsérjék és áldják a nevedet, a nagyságát, igazsággal. Isten vagy, aki megment és oltalmaz minket. Áldassál, Örökkévaló, akinek neve Jó, és akit hála illet.

BÉKE

♪

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה, חַיִּים, חֵן וָחֶסֶד
צְדָקָה וְרַחֲמִים עָלֵינוּ, וּבָרְכֵנוּ, אָבִינוּ, כֻּלָּנוּ יַחַד
בְּאוֹר פָּנֶיךָ, כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ,
תּוֹרָה וְחַיִּים, אַהֲבָה וָחֶסֶד, צְדָקָה וְרַחֲמִים,
בְּרָכָה וְשָׁלוֹם, וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל בְּרוֹב עֹז וְשָׁלוֹם

Szím salom tová uv'ráchá, chájím, chén vácheszed c'dáká v'ráchámím, álénú uvár'chénú ávínú kulánú jáchád b'or pánechá, kí v'or pánechá nátátá lánú, Ádonáj Elohénú, Torá v'chájím, áhává vácheszed, c'dáká v'ráchámím b'ráchá v'sálom, v'tov b'énechá l'várech et ám'chá Jiszráél b'rov oz v'sálom:

Ros Hásáná és Jom Kipur között hozzátesszük:

בְּסֵפֶר חַיִּים, נְזָכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם.

B'széfer chájím, nizáchér v'nikátév l'fánechá, ánáchnú v'chol ám'chá bét Jiszráél, l'chájím tovím ul'sálom.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם.

Báruch Átá Ádonáj, hám'várech et ámó Jiszráél básálom.

Adj békét, jóságot és áldást és életet, kegyet és kegyelmet, igazságot és irgalmat nekünk és egész Izraelnek, népednek. Áldj meg minket, Atyánk, mindannyiunkat egyformán, arcod világosságával, mert arcod fényében adtad nekünk, Örökkévaló, a Tórát és az életet, a szeretetet és a kegyelmet, az igazságot és az irgalmat, az áldást és a békét; és jónak tetszik a Te szemedben, hogy népedet, Izraelt mindig és mindenkor megáldd békéddel.

Ros Hásáná és Jom Kipur között hozzátesszük:

Az élet, az áldás, a békesség és a jó megélhetés könyvében említtessünk meg és jegyeztessünk be, mi és egész néped, Izrael háza, színed előtt, jó életre és békére!

Áldassál, Örökkévaló, aki békével áldja meg népét, Izraelt!

ZÁRÓ MEDITÁCIÓ

Eloháj n'cor l'soní mérá, v'sziftotáj midábér mirmá, v'lim'kál'láj náfsí tidom, v'náfsí keáfár lákol tihje. P'tách libí b'Torátechá, v'ácháré micvotechá tirdof náfsí, v'chol hákámím áláj l'ráá m'hérá háfér ácátám v'kálkél máchs'votám.

אֱלֹהַי נְצֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע. וְשִׂפְתוֹתַי מִדַּבֵּר
מִרְמָה. וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדֹּם. וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל
תִּהְיֶה: פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ. וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ
תִּרְדֹּף נַפְשִׁי. וְכָל הַקָּמִים עָלַי לְרָעָה מְהֵרָה
הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחְשְׁבוֹתָם:

Jihjú l'rácon imré-fí, v'hegjon libí l'fánechá, Ádonáj curí v'goálí.
Osze sálom bim'romáv, hú jáásze sálom álénú v'ál-kol-Jiszráél, v'ál-kol-b'né Ádám.

יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִי. וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ. יְהוָה
צוּרִי וְגֹאֲלִי:
עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו. הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ
וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל־בְּנֵי־אָדָם:

Istenem, add, hogy nyelvem ne ártson és ajkaim ne ejtsenek ki hazugságot. Add, hogy csendben maradjak, ha átkoznak engem és lelkem alázatos és békés maradjon mindenkivel szemben. Nyisd meg szívemet tanaid előtt és adj akaratot, hogy gyakoroljam őket. Add, hogy az ártó szándékkal készített tervek semmivé foszoljanak. Fogadd el szám szavait és szívem gondolatait, Örökkévaló, sziklám és megmentőm.

Ő, aki békét teremt legfentebb, adjon békét nekünk és egész Izraelnek és a föld minden lakójának, és mondjátok: Ámen!

A három zarándokünnepen: Peszachkor, Sávuotkor és Szukotkor, továbbá Chanukakor és Ros Chódeskor itt Hállélt mondunk (l. a 65. oldalon).

סדר קריאת התורה

A Tóra-olvasás szertartása

A Tóra-olvasás liturgiája jelképesen felidézi a Szináj hegyén történteket: Mózes fölment a hegyre és lehozta a Tórát, hogy felolvassa az egybegyűlt népnek. A szöveg az Örökkévaló uralmának nagyságát hangsúlyozza. Ez a szerkezeti egység két olyan tórai vers köré épül, amelyek formailag el vannak különítve a szövegkörnyezetüktől (4Mózes 10:35-36). Az első mondat tulajdonképpen csatakiáltás, amely a zsidó nép vándorlásában a következő szakasz kezdetét hirdeti, szétszórva előttük az Örökkévaló ellenségeit. A második mondat megállásra, megpihenésre hív. A Tóra-tekercs körbevitelét kísérő 29. zsoltár szavai az Örökkévaló erejét a világot keresztülsöprő, óriási viharhoz hasonlítják. További témák: Cion megújítása és Jeruzsálem újjáépítése.

A közösség feláll.

♫

אֵין כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים, יְיָ, וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ.
מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עֹלָמִים, וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דֹּר וָדֹר. יְיָ מֶלֶךְ, יְיָ מָלָךְ, יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד. יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם.

Én kámóchá váelohím, Ádonáj v'én k'máászechá. Málchút'chá málchút kol olámím, umemsált'chá b'chol dor vádor. Ádonáj melech, Ádonáj málách, Ádonáj jimloch l'olám váed. Ádonáj oz l'ámó jitén, Ádonáj j'várech et ámó vásálom.

Nincs olyan az istenek közt, mint Te, Örökkévaló, és semmi sem hasonlítható műveidhez. Királyságod örök királyság, Te uralkodsz minden nemzedéken. Az Örökkévaló uralkodott, az Örökkévaló uralkodik és uralkodni fog örökkön örökké. Az Örökkévaló erőt ad népének, az Örökkévaló megáldja népét békével.[42]

אַב הָרַחֲמִים, הֵיטִיבָה בִרְצוֹנְךָ אֶת צִיּוֹן, תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָיִם. כִּי בְךָ לְבַד בָּטָחְנוּ, מֶלֶךְ אֵל רָם וְנִשָּׂא, אָדוֹן עוֹלָמִים.

Áv hárachámím, hétívá vir'conchá et Cijon, tivne chomot J'rusálájim, ki v'chá l'vád bátáchnu, melech Él rám v'niszá, Ádon olámím.

Irgalom Atyja, legyen tetsző neked jót tenni Cionnal, építsd Jeruzsálem falait, hisz csak benned bízunk Király, fenséges, nagy Isten, Örök Uralkodó![43]

---

42. **אין כמוך** Zsolt. 86:8; 145:13; 29:11.

A következő szakaszok többségét először a *Mászechet Szofrim*-ban gyűjtötték össze az i. sz. VIII. században, bár a Tóra-szekrény kinyitásával és a Tóra-olvasással kiegészített teljes szertartás csak később, a középkorban alakult ki.

43. **אב הרחמים** Bár a kinyilatkoztatás a Szináj hegyén ért minket, hagyományunk Cion hegyét tartja az Örökkévaló földi lakhelyének. E – száműzetésben létrejött – liturgia azt a vágyat szólaltatja meg, hogy az Örökkévaló helyezze vissza jelenlétét Cionba, szellemi középpontunkba, és arra, hogy a nemzeti lét jelképe, Jeruzsálem, újra fölépüljön. Sok korábbi progresszív liturgiából kihagyták a Jeruzsálem falainak újjáépítésére való felhívást a cionista szemlélet elvetése miatt. A mi reményünk az, hogy ezeknek a falaknak nem védelemül kell majd szolgálniuk mások ellen, hanem otthonként, ahol Jeruzsálem minden lakója biztonságban és békében élhet.

A Tóra-szekrény kinyitása és a Tóra-tekercs kivétele közben mondjuk:

♫

וַיְהִי בִּנְסֹעַ הָאָרֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה, קוּמָה, יְיָ, וְיָפֻצוּ אֹיְבֶיךָ, וְיָנֻסוּ מְשַׂנְאֶיךָ מִפָּנֶיךָ. כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה, וּדְבַר־יְיָ מִירוּשָׁלָיִם.

Váj'hí bin'szoá hááron vájomer Mose, kumá, Ádonáj, v'jáfucú oj'vechá, v'jánuszú m'szánechá mipánechá, kí miCijon técé Torá, ud'vár-Ádonáj mÍrusálájim.

Mikor elindult a frigyláda, így szólt Mózes: „Kelj fel, Örökkévaló, hogy szétszéledjenek ellenségeid, meneküljenek előled gyűlölőid!" Mert Cionból jön a Tan, az Örökkévaló szava Jeruzsálemből.[44]

בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ.

Báruch senátán Torá l'ámó Jiszráél bik'dusátó.

♫

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יְיָ אֶחָד.
אֶחָד אֱלֹהֵינוּ, גָּדוֹל אֲדוֹנֵנוּ, קָדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ.
גַּדְּלוּ לַייָ אִתִּי, וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו.

S'má Jiszráél, Ádonáj Elohénú, Ádonáj echád.
Echád Elohénú, gádol ádonénú, kádos v'norá s'mó.
Gád'lú l'Ádonáj iti, un'rom'má s'mó jáchdáv.

Áldott legyen, aki szentségében Tórát adott népének, Izraelnek! Halljad, Izrael, az Örökkévaló a mi Istenünk, az Örökkévaló egy. Egy a mi Istenünk, nagy a mi Urunk, neve szent és félelmetes. Hirdessük az Örökkévaló nagyságát és dicsérjük Nevét együtt!

A közösség leül, majd a Tóra-tekercs „vetkőztetése" alatt éneklik:

♫

עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ, וְתֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר. דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי נֹעַם, וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם.

Éc chájím hí lámácházíkím báh, v'tom'chehá m'usár. D'ráchehá dárché noám, v'chol n'tívotechá sálom.

Életnek fája ez azoknak, akik megragadják, és akik megtartják, boldogok! Útjai gyönyörűséges utak, és minden ösvénye békesség.[45]

A közösség feláll.

---

44. **ויהי בנסוע** 4Mózes 10:35; Ézsaiás 2:3

Ez a mondat ismét visszavisz minket a pusztai vándorlásokhoz és azokhoz a szavakhoz, amelyekkel minden újabb út kezdődött. A Frigyládáról van szó, amely jelképe az Örökkévaló jelenlétének a nép körében, amely mutatja az utat, miközben az Örökkévaló eltávolít minden akadályt. A tekercs kivétele a Tóra-szekrényből azt szimbolizálja, ahogyan a Tóra hozzánk érkezett Szináj hegyéről.

45. **עץ חיים היא** Példabeszédek 3:18; 3:17

Ez a szakasz a Példabeszédek Könyvéből származik, onnan, ahol a „bölcsesség"-ről *(chochmá)* van szó. Ez a fogalom a bibliai időkben magában foglalta a gyakorlati, emberi tapasztalás útján szerzett tudást éppúgy, mint az intellektuális teljesítményt. A bölcsesség megjelenése itt a Tóra-tekercs vetkőztetése közben egyrészt magát a Tórát transzformálja tápláló „életfá"-vá, másrészt a teljes emberi tudást – mind a tudományost, mind a spirituálisat – a legszélesebb értelemben vett isteni reveláció részeként értelmezi.

A Tóra felmutatása alatt énekeljük:

♫

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׂם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל תּוֹרָה צִוָּה־לָנוּ מֹשֶׁה, מוֹרָשָׁה קְהִלַּת יַעֲקֹב. הָאֵל תָּמִים דַּרְכּוֹ, אִמְרַת יְיָ צְרוּפָה, מָגֵן הוּא לְכֹל הַחוֹסִים בּוֹ.

V'zot háTorá áser-szám Mose lifné v'né Jiszráél Torá civá-lánú Mose, morásá k'hilát Jáákov. HáÉl támím dárkó, imrát Ádonáj c'rufá, mágén hú l'chol háchoszím bó.

Ez a Tóra, amit Mózes Izrael gyermekei elé tett. Mózes szólított fel minket arra, hogy kövessük a Tórát, Jákob közösségének örökségét. Az Isten útja tökéletes, az Örökkévaló szava igaz. Pajzsa Ő mindazoknak, akik bíznak benne.[46]

A TÓRA-OLVASÁS ÁLDÁSAI

A Tórához hívott áldást mond:

בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ.

Bár'chú et Ádonáj hám'vorách.

Áldjátok az Örökkévalót, az áldottat!

A közösség, aztán a felhívott:

בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד.

Báruch Ádonáj hám'vorách l'olám váed.

Áldassék az Örökkévaló, az áldott, örökkön-örökké!

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר־בָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים וְנָתַן־לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, נוֹתֵן הַתּוֹרָה.

Báruch Átá Ádonáj Elohénú melech háolám, áser báchár-bánú mikol-háámím v'nátán-lánú et Torátó. Báruch Átá Ádonáj, notén háTorá.

Áldassál, Örökkévaló, Istenünk, a világ királya, aki kiválasztott minket minden nép közül, hogy nekünk adja Tóráját. Áldassál, Örökkévaló, aki a Tórát adja.

A felolvasás után a felhívott ezt mondja:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן־לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת, וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, נוֹתֵן הַתּוֹרָה.

Báruch Átá Ádonáj Elohénú melech háolám, áser nátán-lánú torát emet, v'chájé olám nátá b'tochénú. Báruch Átá Ádonáj, notén háTorá.

Áldassál, Örökkévaló, Istenünk, a világ királya, aki igaz Tant adott nekünk és örök életet helyezett belénk. Áldassál, Örökkévaló, aki a Tórát adja.

---

46. **וזאת התורה** Mivel a bibliatudomány homályosnak tartja a vonatkozó történelmi eseményeket, a régebbi progresszív liturgiák nem szívesen használták azokat a szövegrészeket, melyek szerint az Örökkévaló a szó szoros értelmében átadta Mózesnek a Tórát a Szináj hegyén. Ma úgy tartjuk, hogy e hagyomány több szinten értelmezhető, költői és jelképes értelemben is.

A TÓRÁHOZ FELHÍVOTT MEGÁLDÁSA

Férfire:

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב.
וְאִמּוֹתֵינוּ שָׂרָה רִבְקָה רָחֵל וְלֵאָה. הוּא יְבָרֵךְ
אֶת _____ בֶּן _____ שֶׁעָלָה לִכְבוֹד
הַמָּקוֹם. לִכְבוֹד הַתּוֹרָה. לִכְבוֹד הַשַּׁבָּת.
Ünnepen:
לִכְבוֹד יוֹם טוֹב:
Zarándokünnepen:
לִכְבוֹד הָרֶגֶל:
הוּא הַמָּקוֹר הַחַיִּים יְחַיֵּהוּ וְיִשְׁמְרֵהוּ מִכָּל־צָרָה
וְצוּקָה וּמִכָּל־נֶגַע וּמַחֲלָה. וְיִשְׁלַח בְּרָכָה
וְהַצְלָחָה בְּכָל־מַעֲשֵׂה יָדָיו. וְיָבָרְכֵהוּ
עִם־כָּל־יִשְׂרָאֵל אָחָיו וְאַחְיוֹתָיו. וְנֹאמַר אָמֵן:

Mi sebérách ávoténu: Ávráhám, Jicchák, Jáákov, v'imoténu: Szárá, Rivká, Ráchél v'Léá, hú j'várách et _____ ben _____ seálá lichvod Hámákom, lichvod háTorá, lichvod háSábát,

Ünnepen:
lichvod jom tov,
Zarándokünnepen:
lichvod háregel.

Hú Hám'kor Háchájim j'chájéhú v'jism'réhú mikol-cárá v'cuká umikol-negá umáchálá, v'jislách brachá v'hácláchá b'chol-máászé jádáv, vivár'chéhú im-kol-Jiszráél echáv v'áchjotáv. V'nomár ámén.

Nőre:

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב.
וְאִמּוֹתֵינוּ שָׂרָה רִבְקָה רָחֵל וְלֵאָה. הוּא יְבָרֵךְ
אֶת _____ בַּת _____ שֶׁעָלְתָה לִכְבוֹד
הַמָּקוֹם. לִכְבוֹד הַתּוֹרָה. לִכְבוֹד הַשַּׁבָּת.
Ünnepen:
לִכְבוֹד יוֹם טוֹב:
Zarándokünnepen:
לִכְבוֹד הָרֶגֶל:
הוּא הַמָּקוֹר הַחַיִּים יְחַיֶּהָ וְיִשְׁמְרֶהָ מִכָּל־צָרָה
וְצוּקָה וּמִכָּל־נֶגַע וּמַחֲלָה. וְיִשְׁלַח בְּרָכָה
וְהַצְלָחָה בְּכָל־מַעֲשֵׂה יָדֶיהָ. וְיָבָרְכֶיהָ
עִם־כָּל־יִשְׂרָאֵל אַחֶיהָ וְאַחְיוֹתֶיהָ. וְנֹאמַר אָמֵן:

Mi sebérách ávoténu: Ávráhám, Jicchák, Jáákov, v'imoténu: Szárá, Rivká, Ráchél v'Léá, hú j'várách et _____ bát _____ seál'tá lichvod Hámákom, lichvod háTorá, lichvod háSábát,

Ünnepen:
lichvod jom tov,
Zarándokünnepen:
lichvod háregel.

Hú Hám'kor Háchájim j'chájéhá v'jism'rehá mikol-cárá v'cuká umikol-negá umáchálá, v'jislách b'rachá v'hácláchá b'chol-máászé jádehá, vivár'chehá im-kol-Jiszráél áchehá v'áchjotehá. V'nomár ámén.

Aki megáldotta őseinket, Ábrahámot, Izsákot, Jákobot, Sárát, Rebekát, Ráhelt és Leát, Ő áldja meg _____-t, aki most áldást mondott az Örökkévaló, a Tóra, a sábát (és az ünnep) tiszteletére. Ő, aki minden Élet Forrása, éltesse őt és őrizze meg minden gondtól és bajtól, szenvedéstől és betegségtől. Munkáját – többi zsidó testvérei munkájával együtt – kísérje áldás és siker. És mondjuk erre: ámen!

BÁR / BÁT MICVÁ MEGÁLDÁSA

Bár micvára:

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב. וְאִמּוֹתֵינוּ שָׂרָה רִבְקָה רָחֵל וְלֵאָה. הוּא יְבָרֵךְ אֶת _____ בֶּן _____ שֶׁעָלָה לִכְבוֹד הַמָּקוֹם. לִכְבוֹד הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה: יְהִי אֱלֹהִים עִמּוֹ בַּיָּמִים הַבָּאִים כָּאֲשֶׁר הָיָה עִמּוֹ מִיּוֹם הִוָּלְדוֹ וְעַד הֵנָּה: יְהִי רָצוֹן אֱלֹהִים לְגַדְּלֵהוּ בִּבְרִיאוּת הַגּוּף וְהַנֶּפֶשׁ בְּתִבּוּנָה וּבְעָנְוַת־חֵן בְּאַהֲבַת הַבְּרִיּוֹת וּבְאַהֲבַת תּוֹרָה. וְיִמְצָא חֵן וְשֵׂכֶל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם: יִרְאוּ הוֹרָיו וְיִשְׂמְחוּ וּקְרוֹבָיו יַעֲלְזוּ. וְנֹאמַר אָמֵן:

Mi sebérách ávoténu: Ávráhám, Jicchák, v'Jáákov, v'imoténu: Szárá, Rivká, Ráchél v'Léá, hú j'várech et _____ ben _____ seálá lichvod Hámákom, lichvod háTorá v'hámicvá. J'hí Elohím imó bájámím hábáim kááser hájá imó mijom hiváldó v'ád héná. J'hí rácon Elohím l'gád'léhu biv'ríut háguf v'hánefes, bit'vuná uv'ánvát chén, b'áhávát hábríjot uv'áhávát Torá, v'jimcá chén v'széchel tov b'éné Elohím v'ádám. Jirú horáv v'jiszmáchú uk'rováv jáálozú. V'nomár ámén.

Bát micvára:

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב. וְאִמּוֹתֵינוּ שָׂרָה רִבְקָה רָחֵל וְלֵאָה. הוּא יְבָרֵךְ אֶת _____ בַּת _____ שֶׁעָלְתָה לִכְבוֹד הַמָּקוֹם. לִכְבוֹד הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה: יְהִי אֱלֹהִים עִמָּהּ בַּיָּמִים הַבָּאִים כָּאֲשֶׁר הָיָה עִמָּהּ מִיּוֹם הִוָּלְדָהּ וְעַד הֵנָּה: יְהִי רָצוֹן אֱלֹהִים לְגַדְּלָהּ בִּבְרִיאוּת הַגּוּף וְהַנֶּפֶשׁ. בִּתְבוּנָה וּבְעָנְוַת־חֵן. בְּאַהֲבַת הַבְּרִיּוֹת וּבְאַהֲבַת תּוֹרָה. וְתִמְצָא חֵן וְשֵׂכֶל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם: יִרְאוּ הוֹרֶיהָ וְיִשְׂמְחוּ וּקְרוֹבֶיהָ יַעֲלְזוּ. וְנֹאמַר אָמֵן:

Mi sebérách ávoténu: Ávráhám, Jicchák, v'Jáákov, v'imoténu: Szárá, Rivká, Ráchél v'Léá, hú j'várech et _____ bát _____ seál'tá lichvod Hámákom, lichvod háTorá v'hámicvá. J'hí Elohím imáh bájámím hábáim kááser hájá imáh mijom hiváldáh v'ád héná. J'hí rácon Elohím l'gád'lehá biv'ríut háguf v'hánefes, bit'vuná uv'ánvát chén, b'áhávát hábríjot uv'áhávát Torá, v'timcá chén v'széchel tov b'éné Elohím v'ádám. Jirú horehá v'jiszmáchú uk'rovehá jáálozú. V'nomár ámén.

Aki megáldotta őseinket, Ábrahámot, Izsákot, Jákobot, Sárát, Rebekát, Ráhelt és Leát, Ő áldja meg _____-t, aki most az Örökkévaló tiszteletére bár/bát micvaként a Tóra elé lett szólítva. Isten gondoskodása kísérje őt továbbra is, egész életén át. Gyarapodjék és fejlődjék testi-lelki egészségben, értelemben, kedvességben, együttérzésben és a Tóra iránti szeretetében. Találjon tetszésre és elismerésre mind az Örökkévaló, mind embertársai szemében. Szüleinek, hozzátartozóinak, szeretteinek teljék benne öröme. És mondjunk erre ámen.

JEGYESPÁR MEGÁLDÁSA ESKÜVŐJÜK ELŐTT (AUFRUF)

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב.
וְאִמּוֹתֵינוּ שָׂרָה רִבְקָה רָחֵל לֵאָה. הוּא יְבָרֵךְ
אֶת _____ בֶּן _____ וְאֶת _____ בַּת
_____ אֲשֶׁר בְּקָרוֹב יָבוֹאוּ בִּבְרִית הַנִּשּׂוּאִים:
יַתְמִיד אֱלֹהִים אַהֲבַת כְּלוּלוֹתֵיהֶם. יְבָרְכֵם
וַיַּפְרֵם וְנַחַת יְרוּם: וִיהִי בֵיתָם אֲשֶׁר יִבְנוּ
בְיִשְׂרָאֵל מִשְׁכַּן אַהֲבָה וֶאֱמוּנָה. נְוֵה שָׁלוֹם
וּקְדֻשָּׁה. בַּיִת אֲשֶׁר בּוֹ יִגְדְּלוּ בָנִים וּבָנוֹת
בְּבְרִיאוּת וּבְאשֶׁר. בְּאַהֲבַת תּוֹרָה וּבְמַעֲשִׂים
טוֹבִים. וְנֹאמַר אָמֵן:

Mi sebérách ávoténu: Ávráhám, Jicchák, v'Jáákov, v'imoténu: Szárá, Rivká, Ráchél v'Léá, hú j'várách et _____ ben _____ v'et _____ bát _____ áser b'károv jávoú biv'rit hán'szuim. Játmíd Elohím áhávát k'lulotéhem, j'vár'chém v'jáfrém v'náchát j'rávém. Víhí vétám áser jivnú v'Jiszráél miskán áhává veemuná, n'vé sálom uk'dusá, bájit áser bó jigd'lú vánim uvánot biv'ríut uv'óser, b'áhávát Torá uv'máászim tovim. V'nomár ámén.

Aki megáldotta őseinket: Ábrahámot, Izsákot, Jákobot, Sárát, Rebekát, Ráhelt és Leát, Ő áldja meg _____-t és _____-t akik hamarosan a házasság szövetségére lépnek egymással. Egymás iránti szeretetük legyen örök, legyenek áldottak, termékenyek és elégedettek egymással. Otthonuk, melyet a zsidóság szellemében együtt építenek, legyen a szeretet, a hűség, a szentség és a béke háza – olyan otthon, amelyben gyermekeikkel együtt egészségben és boldogságban élnek, a Tóra és a jócselekedetek iránt elkötelezetten. És mondjunk erre ámet.

ÚJSZÜLÖTT GYERMEK ÉS SZÜLEI MEGÁLDÁSA

Fiúra:

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב.
וְאִמּוֹתֵינוּ שָׂרָה רִבְקָה רָחֵל וְלֵאָה. הוּא יְבָרֵךְ
אֶת _____ בַּת _____ וְאֶת _____ בֶּן
_____ וּבְנָם הַנּוֹלָד לָהֶם לְמַזָּל טוֹב: יִתֵּן לוֹ
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא חַיִּים וּבְרִיאוּת. בְּרָכָה וְשָׁלוֹם:
(וְיִקָּרֵא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל _____ בֶּן _____ :)
יִזְכּוּ הוֹרָיו לְגַדְּלוֹ וּלְחַנְּכוֹ לְתוֹרָה וּלְחֻפָּה
וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים. וְנֹאמַר אָמֵן:

Mi sebérách ávoténu: Ávráhám, Jicchák, v'Jáákov, v'imoténu: Szárá, Rivká, Ráchél v'Léá, hú j'várách et _____ bát _____ v'et ben _____ _____ uv'nám hánolád láhem l'mázál tov. Jitén ló Hákádos Báruch Hú chájím uvríut, b'rachá v'sálom. (V'jikáré s'mó b'Jiszráél _____ ben _____.) Jiz'kú horáv l'gád'ló ul'chán'chó l'Torá ul'chupá ul'máászim tovím. V'nomár ámén.

Lányra:

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב.
וְאִמּוֹתֵינוּ שָׂרָה רִבְקָה רָחֵל וְלֵאָה. הוּא יְבָרֵךְ
אֶת _____ בַּת _____ וְאֶת _____ בֶּן
_____ וּבִתָּם הַנּוֹלָדָה לָהֶם לְמַזָּל טוֹב: יִתֵּן
לָהּ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא חַיִּים וּבְרִיאוּת. בְּרָכָה
וְשָׁלוֹם: (וְיִקָּרֵא שְׁמָהּ בְּיִשְׂרָאֵל _____ בַּת
_____ :) יִזְכּוּ הוֹרֶיהָ לְגַדְּלָהּ וּלְחַנְּכָהּ לְתוֹרָה
וּלְחֻפָּה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים. וְנֹאמַר אָמֵן:

Mi sebérách ávoténu: Ávráhám, Jicchák, v'Jáákov, v'imoténu: Szárá, Rivká, Ráchél v'Léá, hú j'várách et _____ bát _____ v'et _____ ben _____ uvitám hánol'dá láhem l'mázál tov. Jitén láh Hákádos Báruch Hú chájím uv'ríut, b'rachá v'sálom. (V'jikáré s'máh b'Jiszráél _____ bát _____.) Jiz'kú horehá l'gád'láh ul'chán'cháh l'Torá ul'chupá ul'máászim tovím. V'nomár ámén.

Aki megáldotta őseinket: Ábrahámot, Izsákot, Jákobot, Sárát, Rebekát, Ráhelt és Leát, Ő áldja meg _____-t, _____-t és újszülött gyermeküket. Mázál tov! Adjon az Örökkévaló életet, egészséget, áldást és békességet ennek a gyermeknek. (Legyen az ő neve Izrael közösségében: _____.) Adassék meg szüleinek, hogy méltón felnevelhessék őt, hogy jócselekedetekre és Tórára taníthassák, s ha majd eljön az ideje, a hüpe alá vezethessék. Mondjunk erre áment.

ALIJÁZÓ MEGÁLDÁSA

Férfire:

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, וְאִמּוֹתֵינוּ שָׂרָה רִבְקָה רָחֵל וְלֵאָה, הוּא יְבָרֵךְ אֶת _____ בֶּן _____ הָעוֹלֶה (עִם מִשְׁפַּחְתּוֹ) לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְקַיֵּם שָׁם בַּיִת: יְהִי רָצוֹן שֶׁיֵּצֵא בְּשָׁלוֹם וְיִשְׁכּוֹן לָבֶטַח בְּאֶרֶץ צִיּוֹן וְיִמְצָא בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂי יָדָיו: מִי־בָכֶם מִכָּל־עַמּוֹ יְהִי אֱלֹהָיו עִמּוֹ וְיַעַל. וְנֹאמַר אָמֵן:

Mi sebérách ávoténu: Ávráhám, Jicchák, v'Jáákov, v'imoténu: Szárá, Rivká, Ráchél v'Léá, hú j'várách et _____ ben _____ háolé (im mispátó) l'erec Jiszráél l'kájém sám bájit. J'hí rácon sejécé b'sálom v'jiskon lábetách b'erec Cijon v'jimcá b'ráchá v'hácláchá b'chol máászé jádáv. Mi-vachem mikol-ámó j'hí Elohév imó v'jáál. V'nomár ámén.

Nőre:

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, וְאִמּוֹתֵינוּ שָׂרָה רִבְקָה רָחֵל וְלֵאָה, הוּא יְבָרֵךְ אֶת _____ בַּת _____ הָעוֹלָה (עִם מִשְׁפַּחְתָּהּ) לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְקַיֵּם שָׁם בַּיִת: יְהִי רָצוֹן שֶׁתֵּצֵא בְּשָׁלוֹם וְתִשְׁכּוֹן לָבֶטַח בְּאֶרֶץ צִיּוֹן וְתִמְצָא בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂי יָדֶיהָ: מִי־בָכֶם מִכָּל־עַמּוֹ יְהִי אֱלֹהָיו עִמּוֹ וְיַעַל. וְנֹאמַר אָמֵן:

Mi sebérách ávoténu: Ávráhám, Jicchák, v'Jáákov, v'imoténu: Szárá, Rivká, Ráchél v'Léá, hú j'várách et _____ bát _____ háolá (im mispáták) l'erec Jiszráél l'kájém sám bájit. J'hí rácon setécé b'sálom v'tiskon lábetách b'erec Cijon v'timcá b'ráchá v'hácláchá b'chol máászé jádehá. Mi-vachem mikol-ámó j'hí Elohév imó v'jáál. V'nomár ámén.

Aki megáldotta őseinket: Ábrahámot, Izsákot, Jákobot, Sárát, Rebekát, Ráhelt és Leát, Ő áldja meg _____-t, aki Erec Jiszraelbe alijázik (családjával együtt), hogy ott teremtsen otthont magának. Nyugodt utazás után békében és biztonságban telepedjék le Cion földjén. Keze műve legyen áldott és sikeres. Ezra próféta szavait idézve mondjuk: „Ha bárki közületek az egész népből ott akar letelepedni, legyen vele Izrael Istene, s ő menjen fel (Izraelbe)!”[47] És mondjunk erre ámént.

47. Ezra 1:3

SZÜLETÉSNAPOS MEGÁLDÁSA

Férfire:

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב,
וְאִמּוֹתֵינוּ שָׂרָה רִבְקָה רָחֵל וְלֵאָה, הוּא יְבָרֵךְ
אֶת _____ בֶּן _____ לְרֶגֶל יוֹם הֻלַּדְתּוֹ:
כְּשֵׁם שֶׁהִנְחָה אוֹתוֹ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עַד־הֵיוֹם
כֵּן יִשְׁמְרֵהוּ וְיַחַיֵּהוּ וְיַאֲשְׁרֵהוּ וְיוֹסִיף לוֹ שָׁנוֹת
חַיִּים וּבְרָכָה וְיָגֵילוּ בוֹ כָּל־אֹהֲבָיו וְיִמְלְאוּ
כָּל־מִשְׁאֲלוֹת־לִבּוֹ לְטוֹבָה. וְנֹאמַר אָמֵן:

Mi sebérách ávoténu: Ávráhám, Jicchák, v'Jáákov, v'imoténu: Szárá, Rivká, Ráchél v'Léá, hú j'várách et _____ ben _____ l'regel jom huládtó. K'sém sehinchá otó Hákádos Báruch Hú ád-hájom, kén jism'réhu víchájéhu viásréhu v'joszíf ló s'not chájím uv'rách á v'jágílu vó kol-ohováv v'jiml'u kol-misálot-libó l'tová. V'nomár ámén.

Nőre:

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב,
וְאִמּוֹתֵינוּ שָׂרָה רִבְקָה רָחֵל וְלֵאָה, הוּא יְבָרֵךְ
אֶת _____ בַּת _____ לְרֶגֶל יוֹם הֻלַּדְתָּהּ:
כְּשֵׁם שֶׁהִנְחָה אוֹתָהּ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
עַד־הַיּוֹם כֵּן יִשְׁמְרֶהָ וְיַחַיֶּהָ וְיַאֲשְׁרֶהָ וְיוֹסִיף לָהּ
שָׁנוֹת חַיִּים וּבְרָכָה וְיָגֵילוּ בָהּ כָּל־אֹהֲבֶיהָ וְיִמְלְאוּ
כָּל־מִשְׁאֲלוֹת־לִבָּהּ לְטוֹבָה. וְנֹאמַר אָמֵן:

Mi sebérách ávoténu: Ávráhám, Jicchák, v'Jáákov, v'imoténu: Szárá, Rivká, Ráchél v'Léá, hú j'várách et _____ bát _____ l'regel jom huládtáh. K'sém sehinchá otáh Hákádos Báruch Hú ád-hájom, kén jism'rehá vichájehá víásrehá v'joszíf láh s'not chájím uv'rách á v'jágílu váh kol-ohávehá v'jiml'u kol-misálot-libáh l'tová. V'nomár ámén.

Ő, aki megáldotta őseinket: Ábrahámot, Izsákot, Jákobot, Sárát, Rebekát, Ráhelt és Leát, áldja meg _____-t születésnapja alkalmából. Ahogyan eddig óvta és őrizte őt az Örökkévaló, úgy óvja őt ezután is, s adjon neki sok örömmel, áldással, boldogsággal teli további évet. Szeretteinek teljék benne öröme. Szívbéli kívánságai mind teljesüljenek. És mondjunk erre ámet.

GOMÉL-ÁLDÁS

Az életveszélyből menekült áldást mond:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַגּוֹמֵל
לְחַיָּבִים טוֹבוֹת, שֶׁגְּמָלַנִי כָּל־טוֹב.

Báruch Átá Ádonáj Elohénú melech háolám,
hágomél l'chájávím tovot, seg'máláni kol tov.

Áldassál, Örökkévaló, Istenünk, világ királya, aki jót tesz az érdemtelenekkel is, és velem is jót tett.

A közösség válaszol:

אָמֵן. מִי שֶׁגְּמָלְךָ כָּל טוֹב, הוּא יִגְמָלְךָ כָּל טוֹב סֶלָה

Ámén. Mi seg'mál'chá kol tov, hú jigmolchá kol tov szelá.

Ámen! Aki jót tett veled, tegyen veled továbbra is csupa jót, szelá!

A HAFTARA-OLVASÁS ÁLDÁSAI

A haftarák a héber Biblia második részében, a prófétai könyvekben *(N’viím)* találhatóak – Ézsaiás próféta könyvétől a tizenkét „kis próféta” könyveinek végéig. A szöveg kiválasztását gyakran az indokolja, hogy tartalmilag kapcsolatba hozható az arra a szombatra eső Tóra-szakasszal. Az, hogy pontosan miért került bele a haftaraolvasás a szertartásba, nem ismert. Az egyik feltételezés szerint akkortájt alakult ki ez a szokás, amikor a rómaiak megtiltották a Tóra olvasását. Így azt a haftarával helyettesítették, hogy az emlékeztessen a Tóra szövegére. Bizonyos haftarák az évnek bizonyos időszakával állnak kapcsolatban: a Tisa B’áv-ot (a két szentély lerombolására emlékeztető böjtöt) megelőző három hétben Jeremiás és Ézsaiás próféták figyelmeztető szavait olvassuk. Azonban a Tisa B’áv utáni sábáttól kezdve a heti haftaráknak hét olyan szakaszát vesszük elő, melyek vigaszt nyújtanak és megerősítenek minket a Ros HáSánára való felkészülésben. Tartalmilag kapcsolódó szövegek olvasása előzi meg Purim és Peszach ünnepét is.

A reform hagyományban időnként a héber Biblia harmadik részéből, a Szentiratokból *(K’tuvim)* is olvasunk olyan szakaszokat, amelyek kommentálják az aktuális tórai olvasmányt. Ebben az esetben a 46-47. oldalon lévő áldásokat mondjuk.

A N’viímből való haftara felolvasása előtt:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר בִּנְבִיאִים טוֹבִים, וְרָצָה בְּדִבְרֵיהֶם הַנֶּאֱמָרִים בֶּאֱמֶת, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ, וּבְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ, וּבִנְבִיאֵי הָאֱמֶת וָצֶדֶק.

Báruch átá Ádonáj Elohénú melech háolám, áser báchár bin’víim tovím, v’rácá v’divréhem háneemárim beemet. Báruch átá Ádonáj hábochér báTorá, uv’Mose ávdó, uv’Jiszráél ámó, uvin’vié háemet vácedek.

Áldással, Örökkévaló, Istenünk, világ ura, aki jó prófétákat választott magának, és kedvelte szavaikat, melyeket igazul hirdettek. Áldással, Örökkévaló, aki kiválasztotta magának a Tórát, szolgáját, Mózest s a hű és igaz prófétákat!

A N’viímből való haftara felolvasása után:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, צוּר כָּל־הָעוֹלָמִים, צַדִּיק בְּכָל־הַדּוֹרוֹת, הָאֵל הַנֶּאֱמָן הָאוֹמֵר וְעֹשֶׂה, הַמְדַבֵּר וּמְקַיֵּם, שֶׁכָּל־דְּבָרָיו אֱמֶת וָצֶדֶק. נֶאֱמָן אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ, וְדָבָר אֶחָד מִדְּבָרֶיךָ אָחוֹר לֹא יָשׁוּב רֵיקָם, כִּי אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן (וְרַחֲמָן) אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הָאֵל הַנֶּאֱמָן בְּכָל דְּבָרָיו.

Báruch átá Ádonáj Elohénú melech háolám, cúr kol-háolámím, cádik b’chol-hádorot, háél háneemán háomér v’osze, hám’dábér um’kájém, sekol-d’váráv emet vácedek. Neemán átá hú Ádonáj Elohénu v’neemáním d’várecha, v’dávár echád mid’várechá áchor ló jásuv rékám, ki él melech neemán v’ráchámán átá. Báruch átá Ádonáj, háÉl háneemán b’chol d’váráv.

Áldással, Örökkévaló, Istenünk, világ ura, Minden Világok Szirtje, minden nemzedék Igaza, hűséges Isten, aki megcselekszi, amit mond, betartja, amit ígér, kinek minden szava igaz és igazságos! Bízhatunk benned, Örökkévaló, Istenünk, és bízhatunk szavaidban, hiszen szavaid közül egy sem vész kárba, mert hűséges, irgalmas Isten és Úr vagy! Áldással, Örökkévaló, minden szavához hű Isten!

רַחֵם עַל צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ, וְלַעֲלוּבַת נֶפֶשׁ תּוֹשִׁיעַ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְשַׂמֵּחַ צִיּוֹן בְּבָנֶיהָ.

Ráchém ál Cijon ki hí bét chájénu v'lááluvát nefes tosiá bim'hérá v'jáménu. Báruch átá Ádonáj, m'száméách Cijon b'vánehá.

Irgalmazz Cionnak, életünk otthonának, s a lelkükben megalázottaknak hozz segítséget mihamarabb, napjainkban. Áldassál, Örökkévaló, ki megörvendezteti Ciont gyermekei által!

שַׂמְּחֵנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּאֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא עַבְדֶּךָ, וּבְמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ, בִּמְהֵרָה יָבֹא וְיָגֶל לִבֵּנוּ, עַל כִּסְאוֹ לֹא יֵשֵׁב זָר, וְלֹא יִנְחֲלוּ עוֹד אֲחֵרִים אֶת כְּבוֹדוֹ, כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ לוֹ שֶׁלֹּא יִכְבֶּה נֵרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מָגֵן דָּוִד.

Szám'chénu, Ádonáj Elohénu, b'Élijáhu hánávi ávdechá, uvmálchut bét Dávid m'síchéchá, bim'hérá jávó v'jágél libénu, ál kiszó ló jésev zár, v'ló jinchálú od áchérím et k'vodó, ki v'sém kods'chá nisbátá ló selo jichbe néró l'olám váed. Báruch átá Ádonáj, mágén Dávid.

Örvendeztess meg bennünket, Örökkévaló, Istenünk, szolgáddal, Élijáhu prófétával és felkented, Dávid házának uralmával – bár jönne mihamarabb, hogy szívünk örüljön! Ne foglalja el trónját idegen és ne bitorolja más az ő dicsőségét, hiszen szent Nevedre esküdtél meg neki, hogy mécsese soha nem fog kialudni. Áldassál, Örökkévaló, Dávid pajzsa!

עַל הַתּוֹרָה, וְעַל הָעֲבוֹדָה, וְעַל הַנְּבִיאִים, וְעַל יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה, שֶׁנָּתַתָּ לָנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה, לְכָבוֹד וּלְתִפְאֶרֶת. עַל הַכֹּל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ, וּמְבָרְכִים אוֹתָךְ, יִתְבָּרַךְ שִׁמְךָ בְּפִי כָּל־חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת.

Ál hátorá, v'ál háávodá, v'ál hán'víím, v'ál jom hásábát háze senátátá lánu, Ádonáj Elohénu, lik'dusá v'limnuchá, l'chávod ul'tiféret, ál hákol Ádonáj Elohénu, ánáchnu modím lách, um'vár'chím otách, jitbárách simchá b'fí chol-cháj támíd l'olám váed. Báruch átá Ádonáj, m'kádés hásábát.

A Tóráért, az istenszolgálatért, a prófétákért és ezért a szombatnapért, melyet szentségre és nyugalomra, becsületünkre és díszünkre nekünk adtál: mindezekért, Örökkévaló, Istenünk, hálát adunk neked és áldunk téged. Neved áldassék minden élőlény ajkán örökkön-örökké! Áldassál, Örökkévaló, aki megszenteli a szombatot!

A K'tuvimból való haftara olvasása előtt:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהִנְּיחַ אֶת־רוּחַ הַקֹּדֶשׁ עַל יְרֵאָיו, וְרָצָה בְדִבְרֵיהֶם הַכְּתוּבִים בֶּאֱמֶת, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ, וּבְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ, וּבִדְבְרֵי הָאֱמֶת וָצֶדֶק.

Báruch átá Ádonáj Elohénú melech háolám, sehiníách et-rúach hakódes ál j'réáv, v'rácá v'divréhem hák'tuvím beemet. Báruch átá Ádonáj hábochér báTorá, uv'Mose ávdó, uv'Jiszráél ámó, uv'divré háemet vácedek.

Áldassál, Örökkévaló, Istenünk, világ ura, kinek szelleme segítette azokat, akik igaz szavakat írtak le. Áldassál, Örökkévaló, aki kiválasztotta magának a Tórát, szolgáját, Mózest s a hiteles és igaz szavakat!

A K’tuvimból való haftara olvasása után:

עַל הַתּוֹרָה, וְעַל הָעֲבוֹדָה, וְעַל כִּתְבֵי
הַקֹּדֶשׁ, וְעַל יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה, שֶׁנָּתַתָּ לָנוּ, יְיָ
אֱלֹהֵינוּ, לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה, לְכָבוֹד וּלְתִפְאֶרֶת.
עַל הַכֹּל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ, וּמְבָרְכִים
אוֹתָךְ, יִתְבָּרַךְ שִׁמְךָ בְּפִי כָּל־חַי תָּמִיד לְעוֹלָם
וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת.

Ál hátorá, v’ál háávodá, v’ál kot’vé chochmá, v’ál jom hásábát háze senátátá lánu, Ádonáj Elohénu, lik’dusá v’lim’nuchá, l’chávod ul’tiféret, ál hákol Ádonáj Elohénu, ánáchnu modím lách, um’várchím otách, jitbárách simchá b’fí chol-cháj támíd l’olám váed. Báruch átá Ádonáj, m’kádés hásábát.

A Tóráért, az istenszolgálatért, a bölcsességeket írókért és ezért a szombatnapért, melyet szentségre és nyugalomra, becsületünkre és díszünkre nekünk adtál: mindezekért, Örökkévaló, Istenünk, hálát adunk neked és áldunk téged. Neved áldassék minden élőlény ajkán örökkön-örökké! Áldassál, Örökkévaló, aki megszenteli a szombatot!

IMA IZRAEL ÁLLAMÉRT

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי כָּל־הַדּוֹרוֹת שְׁלַח־נָא בִּרְכָתְךָ
עַל מְדִינַת יִשְׂרָאֵל וְעַל־כָּל־יוֹשְׁבֶיהָ. שְׁלַח־נָא
אוֹרְךָ וַאֲמִתָּתְךָ לְמַנְהִיגֵי־הָעָם וְהַדְרִיכֵם
בְּחָכְמָה וּבְתְבוּנָה כְּדֵי שֶׁיִּשְׁרוֹר שָׁלוֹם
בִּגְבוּלוֹתֶיהָ וְשַׁלְוָה בְּבָתֶּיהָ. רוּחַ־אַחֲוָה וַהֲבָנָה
הֲדָדִית תִּרְפֵּא כָּל־פֶּצַע וְחַבּוּרָה. תִּקְוַת־עַמָּהּ
וַעֲבוֹדַת־בָּנֶיהָ תַּגְשֵׁמְנָה אֶת־חֲזוֹן־הַנְּבִיאִים, כִּי
מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה, וּדְבַר־יהוה מִירוּשָׁלָיִם. אָמֵן.

Elohénu vÉlohé kol hádorot, s’lách-ná birchát’chá ál m’dinát Jiszráél v’ál-kol-jos’vehá. S’lách-ná or’chá váámitát’chá l’mánhígé háám v’hádríchém b’chochmá uvit’vuná k’dé sejiszror sálom big’vulotehá v’sálvá b’vátehá. Rúách áchává váháváná hádádít t’rápé kol-pecá v’cháburá. Tikvát ámáh váávodát bánehá tágsémná et-cházon-hán’víím: kí miCijon técé torá ud’vár Ádonáj mÍrusálájim.

Istenünk, minden nemzedék Istene, áldásodat kérjük Izrael Államra és összes lakójára. Áraszd fényedet és igazságodat népe vezetőire, s vezéreld őket bölcsesség és belátás által, hogy béke és nyugalom honolhasson a határokon és az otthonokban. A testvériség és megértés szelleme szüntesse meg a félelmeket és gyógyítsa be a sebeket. Az ország népének reménye s lakói erőfeszítése nyomán váljék valóra a próféták látomása: „Mert Tan jön ki Cionból, az Örökkévaló szava Jeruzsálemből.”[48]

IMA MAGYARORSZÁGÉRT

Örökkévaló Isten, küldj áldást hazánkra, Magyarországra és összes lakójára. Óvd a természet pusztító erőitől, árassz rá bőséget. Vezetőinknek adj bölcsességet, alázatot, együttérzést és belátást, hogy minden itt lakó javát szolgálva kormányozzanak, a jog és az igazságosság szellemében. Add, hogy a múlttal megbékélten, a jövőbe tekintve, egymással és szomszédainkkal békességben és kölcsönös bizalomban élhessünk itt mind; kezünk munkáját kísérje áldásod; otthonainkban legyen derű és megelégedettség. Legyen ez az akaratod.

48. Ézsaiás 2:3

IMA A SZENVEDŐKÉRT ÉS A BETEGEKÉRT

אֵל מָלֵא נֶאֱמָן הָרוֹפֵא לִשְׁבוּרֵי לֵב וּמְחַבֵּשׁ לְעַצְבוֹתָם שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוֹלֵי עַמֶּךָ: יֵדְעוּ כֻלָּם כִּי זִכְרוֹנָם לְפָנֶיךָ תָּמִיד וְאַתָּה הוּא מָגֵן וּמוֹשִׁיעַ לְכֹל הַחוֹסִים בָּךְ. אָמֵן.

Él melech neemán hárofé lis'vuré lév úm'chábés l'ácvotám s'lách r'fuá s'lémá l'cholé ámechá. Jéd'ú chulám kí zichronám l'fánechá támíd v'átá hú mágén umosiá l'chol háchoszím bách. Ámén.

Örökkévaló, küldj teljes gyógyulást néped betegeinek: a testi vagy lelki fájdalomban szenvedőknek. Légy a menedékük megpróbáltatásaik idején. Erősítsd meg őket abban a hitükben, hogy soha nem fogsz róluk megfeledkezni, hisz pajzsa vagy Te mindazoknak, akik bíznak benned.

ÁLDÁS A KÖZÖSSÉGRE

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ, אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, וְאִמּוֹתֵינוּ שָׂרָה רִבְקָה רָחֵל וְלֵאָה הוּא יְבָרֵךְ אֶת־כָּל־הַקָּהָל הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה, עִם כָּל־קְהִלּוֹת הַקֹּדֶשׁ, הֵם וּבְנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם, וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם. וּמִי שֶׁמְיַחֲדִים בָּתֵּי כְנֵסִיּוֹת לְתְפִלָּה, וּמִי שֶׁבָּאִים בְּתוֹכָם לְהִתְפַּלֵּל, וּמִי שֶׁנּוֹתְנִים נֵר לַמָּאוֹר וְיַיִן לְקִדּוּשׁ וּלְהַבְדָּלָה, וּפַת לָאוֹרְחִים וּצְדָקָה לָעֲנִיִּים, וְכָל מִי שֶׁעוֹסְקִים בְּצָרְכֵי צִבּוּר בֶּאֱמוּנָה, מֶלֶךְ עוֹלָמִים יְבָרֵךְ אֶתְכֶם וִיזַכֶּה אֶתְכֶם . וְיִשְׁמַע קוֹל תְּפִלּוֹתֵיכֶם. וְיִפְדֶּה וְיַצִּיל אֶתְכֶם מִכָּל־צָרָה וְצוּקָה. וְחֶסֶד יְיָ יְהִי בְּסַעֲדְכֶם וְיָגֵן בַּעֲדְכֶם . וְיִפְרוֹשׂ סֻכַּת שְׁלוֹמוֹ עֲלֵיכֶם וְיִטַּע בֵּינֵיכֶם אַהֲבָה וְאַחֲוָה. שָׁלוֹם וְרֵעוּת לְעוֹלָם: יְיָ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם וְאִמּוֹתֵיכֶם יֹסֵף עֲלֵיכֶם כָּכֶם אֶלֶף פְּעָמִים וִיבָרֵךְ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לָכֶם. וְכֵן יְהִי רָצוֹן. וְנֹאמַר אָמֵן:

Mí sebérách ávoténú, Ávráhám Jicchák v'Jáákov, v'imoténú Szárá Rivká Ráchél v'Léá hú j'várách et-kol-hákáhál hákádos háze, im kol-k'hilot hákodes, hém uv'néhem uv'notéhem, v'chol-áser láhem. Umí sem'jáchádím báté ch'nészijot lit'filá, umí sebáim b'tochám l'hitpálél, umí senot'ním nér lámáor, v'jájin l'kidus ul'hávdálá, ufát láor'chím uc'dáká láánijím, v'chol mí seosz'kím b'corché cibúr beemuná. Melech olámím j'várách etchem vízáke etchem. V'jismá kol t'filotéchem, v'jifde v'jácíl etchem mikol-cárá v'cuká, v'cheszed Ádonáj j'hí b'száádchem v'jágén báádchem v'jifrosz szukát s'lómó áléchem v'jitá bénéchem áhává v'áchává, sálom v'réút l'olám. Ádonáj Elohé ávotéchem v'imotéchem józséf áléchem káchem elef p'ámím vívárách etchem kááser diber láchem. v'chén j'hí rácon, v'nomár ámén.

Aki megáldotta atyáinkat – Ábrahámot, Izsákot és Jákobot – és anyáinkat – Sárát, Rebekát, Ráhelt és Leát – áldja meg ezt az egész szent közösséget az összes többi szent közösséggel együtt: őket, családjukat és mindenüket. Áldja meg azokat, akik összegyűlnek, hogy részt vegyenek a zsinagógák fenntartásában, és azokat, akik eljönnek a zsinagógába imádkozni; azokat, akik a világításról gondoskodnak, s azokat, akik bort adnak kidusra és havdalára. Áldja meg azokat, akik megosztják ennivalójukat idegenekkel, adakoznak a szegényeknek, s igaz szellemben a közösség igényeinek szentelik magukat. Áldjon meg az Örökkévaló bennünket, és lássa meg érdemeinket; hallgassa meg imáinkat, és szabadítson fel és oldozzon fel bennünket minden gond és aggodalom alól. Az Örökkévaló szeretete támogasson és védjen meg. Árassza ránk békéjét, adjon erőt nekünk a mindent megértő szeretetre és a testvéries, békés magatartásra és barátságra. Az Örökkévaló, őseink Istene sokasítson és áldjon meg bennünket, ahogy megígérte. Legyen ez az Ő akarata. És mondjuk erre: ámen.

AZ ÚJHOLD MEGSZENTELÉSE

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וְאִמּוֹתֵינוּ, שֶׁתְּחַדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה, וְתִתֶּן לָנוּ חַיִּים אֲרוּכִים, חַיִּים שֶׁל שָׁלוֹם, חַיִּים שֶׁל טוֹבָה, חַיִּים שֶׁל בְּרָכָה, חַיִּים שֶׁל פַּרְנָסָה, חַיִּים שֶׁל חִלּוּץ עֲצָמוֹת, חַיִּים שֶׁיֵּשׁ בָּהֶם יִרְאַת שָׁמַיִם וְיִרְאַת חֵטְא, חַיִּים שֶׁאֵין בָּהֶם בּוּשָׁה וּכְלִמָּה, חַיִּים שֶׁל עֹשֶׁר וְכָבוֹד, חַיִּים שֶׁל אַהֲבַת תּוֹרָה וְיִרְאַת שָׁמַיִם, חַיִּים שֶׁיְּמַלֵּא יְיָ מִשְׁאֲלוֹת לִבֵּנוּ לְטוֹבָה, אָמֵן:

J’hí rácon mil’fánechá Ádonáj Elohénú vélohé ávoténú v’imoténú, set’chádés álénú et háchodes háze l’tová v’liv’ráchá, v’titen-lánú chájím árúchím, chájím sel-sálom, chájím sel-tová, chájím sel-b’ráchá, chájím sel-párnászá, chájím sel-chiluc ácámot, chájím sejés báhem jirát sámájim v’jirát chét, chájim seén báhem búsá uch’limá, chájím sel-oser v’chávod, chájím sel áhávát Torá v’jirát sámájim, chájim sej’málé Ádonáj misálot libénú l’tová, ámén.

Örökkévaló, Istenünk és őseink Istene, legyen a Te jóakaratod, hogy ez az újhold jót és áldást hozzon nekünk. Adjon nekünk hosszú életet, békés életet, jó életet, áldásos életet, Isten- és bűnfélő életet, szégyenkezés és megaláztatás nélküli életet. Tanításodat szerető életet, életet, melyben szívünk jó iránti vágyakozása beteljesül. Ámen.

ראש חֹדֶשׁ _____

יִהְיֶה בְּיוֹם _____ .

הַבָּא עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה.

Ros Chodes _____

jihje b’jom _____

Hábá álénú v’ál kol Jiszráél l’tová.

_____ újholdja _____ napon lesz.

Hozzon jót nekünk és egész Izraelnek!

♪

יְחַדְּשֵׁהוּ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עָלֵינוּ וְעַל כָּל־עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה, לִישׁוּעָה וּלְנֶחָמָה, וְנֹאמַר אָמֵן.

J’chád’séhú háKádos Báruch Hú álénú v’ál kol-ámó bét Jiszráél, l’chájím ul’sálom, l’szászon ul’szimchá lísuá ul’nechámá, v’nomár ámén.

A Szent – áldott legyen Ő – hozzon nekünk és egész népének, Izrael házának egy új hónapot élettel és békével, boldogsággal és örömmel, megváltással és vigasszal. És mondjuk rá: ámen.

TÓRA-KÖRMENET

A Tórát körbeviszik az imateremben, a közösség áll.

♫

יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ, כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ. הוֹדוֹ
עַל אֶרֶץ וְשָׁמָיִם. וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ, תְּהִלָּה
לְכָל־חֲסִידָיו, לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרוֹבוֹ, הַלְלוּיָהּ.

J'hál'lú et sém Ádonáj, kí niszgáv s'mó l'vádó. Hodó ál erec v'sámájim, vájárem keren l'ámó, t'hilá l'chol chászídáv, liv'né Jiszráél ám k'róvó, hál'lúJáh.

Dicsérjétek az Örökkévaló nevét, mert egyedül az Ő neve magasztos! Fensége túl van égen és földön. Megnöveli népe erejét, sokasítja azok dicséretét, akik szeretik őt, Izrael gyermekeiét, a népét, mely közel áll hozzá. Halleluja!

♫

מִזְמוֹר לְדָוִד
הָבוּ לַיהוָה בְּנֵי אֵלִים הָבוּ לַיהוָה כָּבוֹד וָעֹז:
הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה
בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ:
קוֹל יְהוָה עַל־הַמָּיִם אֵל־הַכָּבוֹד הִרְעִים יְהוָה
עַל־מַיִם רַבִּים:
קוֹל יְהוָה בַּכֹּחַ קוֹל יְהוָה בֶּהָדָר:
קוֹל יְהוָה שֹׁבֵר אֲרָזִים וַיְשַׁבֵּר יְהוָה אֶת־אַרְזֵי
הַלְּבָנוֹן:
וַיַּרְקִידֵם כְּמוֹ־עֵגֶל לְבָנוֹן וְשִׂרְיוֹן כְּמוֹ
בֶן־רְאֵמִים:
קוֹל יְהוָה חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ:
קוֹל יְהוָה יָחִיל מִדְבָּר יָחִיל יְהוָה מִדְבַּר קָדֵשׁ:
קוֹל יְהוָה יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת וּבְהֵיכָלוֹ
כֻּלּוֹ אֹמֵר כָּבוֹד:
יְהוָה לַמַּבּוּל יָשָׁב וַיֵּשֶׁב יְהוָה מֶלֶךְ לְעוֹלָם:
יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ
בַשָּׁלוֹם:

Mizmor L'Dávid
Hávú ládonáj b'né élím hávú ládonáj kávod váoz.
Hávú ládonáj k'vod s'mó histáchávú lÁdonáj b'hádrát-kódes.
Kol Ádonáj ál-hámájim él-hákávod hirím Ádonáj ál-májim rábím.
Kol Ádonáj bákoách kol Ádonáj behádár.
Kol Ádonáj sovér árázím váj'sábér Ádonáj et-árzé háL'vánon.
Vájárkídém k'mó-égel L'vánon v'Szirjon k'mó ven-r'émím.
Kol Ádonáj chocév láhávot és.
Kol Ádonáj jáchíl midbár jáchíl Ádonáj midbár Kádés.
Kol Ádonáj j'cholél ájálot vájecheszof j'árot uv'hécháló kuló omér kávod.
Ádonáj lámábul jásáv vájésev Ádonáj melech l'olám.
Ádonáj oz l'ámó jitén Ádonáj j'várách et-ámó vásálom.

Dicsérjétek az Örökkévalót, ti felsőbb lények, ismerjétek el az ő dicsőségét és erejét! Az Örökkévaló szava zeng a vizek felett, a dicsőség Istene mennydörög. Ott van az Örökkévaló a nagy vizek felett. Az Örökkévaló szava erős, az Örökkévaló szava fenséges. Az Örökkévaló hangja cédrusokat tör szét, szétzúzza az Örökkévaló a libanoni cédrusokat. Úgy ugrándoznak azok, mint kisborjúk, Libanon és Szirjon hegye pedig, mint az ifjú antilop. Az Örökkévaló hangja lángoló tüzet ont, megrengeti a pusztát, megrengeti az Örökkévaló Kádes pusztáját. Az Örökkévaló szava megborjaztatja a nőstény szarvasokat, letarolja az erdőket, és az Ő hajlékában minden azt zengi: dicső. Az Örökkévaló trónolt az özönvíz felett, így trónol az Örökkévaló, mint király mindörökké. Az Örökkévaló erőt ád népének, megáldja népét békességgel.[49]

---

49. **מזמור לדוד** 29. zsoltár.

Ezt a zsoltárt hagyományosan sábátkor énekeljük. Azokon a hétköznapokon, amelyeken Tórát olvasunk, a 24. zsoltárt énekeljük a szertartás e pontján.

Az Örökkévaló nevének tizennyolcszori említése a szövegben a hagyomány szerint az Ámidá tizennyolc áldására utal.

Az első és második versben szereplő 'isteni lények', szó szerint 'istenek fiai' vagy 'hatalmasok' talán azokra az égi teremtményekre utalnak, akik a korai, pre-biblikus mitológia szerint az Örökkévaló trónját körülveszik. A 9. versben említésük összekapcsolódik a szentélyben imádkozókkal, mivel ők az Örökkévaló dicsőségét (*kávod*, szó szerint: 'súlyosság'), a világban való jelenlétét és a világért való elkötelezettségét zengik.

A Tóra visszatétele, a Tóra-szekrény becsukása és a paróchet elhúzása közben mondjuk:

שְׁכֹן יְיָ בְּתוֹךְ עַמֶּךְ וְתָנוּחַ רוּחֲךָ בְּבֵית תְּפִלָּתֶךָ כִּי כָל־פֶּה וְכָל־לָשׁוֹן יִתְּנוּ הוֹד וְהָדָר לְמַלְכוּתֶךָ: כִּי לֶקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי אַל־תַּעֲזֹבוּ

S’chon Ádonáj b’toch ámechá v’tánuách ruchácha b’vét t’filátechá, kí chol-pe v’chol-láson jit’nu hod v’hádár l’málchutechá. Kí lekách tov nátáti láchem, Toráti ál-táázovu.

♪

הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה, חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם:

Hásívénú Ádonáj élechá v’násúvá; chádés jáménú k’kedem.

Lakozz, Örökkévaló, néped közt, és szellemed találjon nyugalmat imád házában. Mert minden száj és minden nyelv a Te királyságod dicsőségét és fenségét fogja hirdetni. Jó tanítást adtam nektek, hát ne hagyjátok el Tórámat. Térits vissza, Örökkévaló, magadhoz, és visszatérünk. Újítsd meg napjainkat, mint régen.[50]

50. **כי לקח טוב** Példabeszédek 4:2
השיבנו Siralmak 5:21

Befejező imák és énekek

♫

אֵין כֵּאלֹהֵינוּ, אֵין כַּאדוֹנֵינוּ,
אֵין כְּמַלְכֵּנוּ, אֵין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ.
מִי כֵאלֹהֵינוּ, מִי כַאדוֹנֵינוּ,
מִי כְמַלְכֵּנוּ, מִי כְמוֹשִׁיעֵנוּ.
נוֹדֶה לֵאלֹהֵינוּ, נוֹדֶה לַאדוֹנֵינוּ,
נוֹדֶה לְמַלְכֵּנוּ, נוֹדֶה לְמוֹשִׁיעֵנוּ.
בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ, בָּרוּךְ אֲדוֹנֵינוּ,
בָּרוּךְ מַלְכֵּנוּ, בָּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ.
אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ, אַתָּה הוּא אֲדוֹנֵינוּ,
אַתָּה הוּא מַלְכֵּנוּ, אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ.

Én kÉlohénu, én kÁdonénu,
én k'Málkénu, én k'Mosiénu.
Mi chÉlohénu, mi chÁdonénu,
mi ch'Málkénu, mi ch'Mosiénu.
Node lÉlohénu, node lÁdonénu,
node l'Málkénu, node l'Mosiénu.
Báruch Elohénu, báruch Ádonénu,
báruch Málkénu, báruch Mosiénu.
Átá hu Elohénu, átá hu Ádonénu,
átá hu Málkénu, átá hu Mosiénu.

Nincs más olyan, mint Istenünk, nincs más olyan, mint Urunk,
nincs más olyan, mint Királyunk, nincs más olyan, mint Megmentőnk.
Ki olyan, mint Istenünk, ki olyan, mint Urunk,
ki olyan, mint Királyunk, ki olyan, mint Megmentőnk?
Hálát adunk Istenünknek, hálát adunk Urunknak,
hálát adunk Királyunknak, hálát adunk Megmentőnknek.
Áldott legyen Istenünk, áldott legyen Urunk,
áldott legyen Királyunk, áldott legyen Megmentőnk.
Te vagy Istenünk, Te vagy Urunk,
Te vagy Királyunk, Te vagy Megmentőnk.

Záróima – עלינו

Állva mondjuk.

♫

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. אֲשֶׁר שָׂם חֶלְקֵנוּ לְיַחֵד אֶת־שְׁמוֹ וְגוֹרָלֵנוּ לְהַמְלִיךְ מַלְכוּתוֹ: וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ. וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים: הוּא אֱלֹהֵינוּ. אֵין עוֹד. אֱמֶת מַלְכֵּנוּ. אֶפֶס זוּלָתוֹ. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ. וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל־לְבָבֶךָ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד:

Álénú l'sábéách láádon hákol látét g'dulá l'jocér b'résít, áser szám chelkénú l'jáchéd et - s'mó v'gorálénú l'hámlích málchutó. Váánáchnú kor'ím umistáchávím umodím lifné melech málché hám'láchím Hákádos Báruch Hú, sehú note sámájim v'joszéd árec, umosáv j'káró básámájim mimáál us'chinát uzó b'govhé m'romím. Hú Elohénú, én od, emet málkénú, efesz zulátó, kákátúv b'torátó, v'jádátá hájom váhásévotá el-l'vávechá kí Ádonáj hú há-Elohím básámájim mimáál v'ál-háárec mitáchát én od.

A mi kötelességünk, hogy dicsőitsük a mindenség urát, hogy magasztalással adózzunk a világkezdet alkotójának, aki azt tette sorsunkká, hogy eggyé tegyük az Ő nevét és feladatunkká, hogy az Ő uralmának beteljesítését segítsük. Mi térdet hajtunk, leborulunk és elismerjük a királyok királya, a szentséges előtt, áldassék Ő, hogy Ő az, aki boltozattá formálja az eget és a földnek alapot ád, fenségének székhelye fenn az égben, hatalma minden magasságot felülmúló magasságban, Ő a mi Istenünk, senki más rajta kívül. Igaz királyunk Ő, rajta kívül senki más, mint írva van Tórájában: „Tudd meg ma és vedd szívedre, hogy az Örökkévaló az Isten az égben fenn és a földön lenn, nincs más".

עַל־כֵּן נְקַוֶּה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ. לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן הָאָרֶץ. וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן. לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי. וְכָל־בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל־רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל. כִּי לְךָ תִכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ. תִּשָּׁבַע כָּל־לָשׁוֹן: לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ. וְיקַבְּלוּ כֻלָּם אֶת־עֹל מַלְכוּתֶךָ. וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ: יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

Ál-kén n'káve l'chá Ádonáj Elohénú lirot m'hérá b'tiferet uzechá. L'háávír gilulím mín háárec V'háelílím károt jikárétun, l'tákén olám b'málchut sádáj v'chol-b'né vászár jikr'ú vis'mechá l'háfnot élechá kol-risé árec. Jákírú v'jéd'ú kol-jos'vé tévél kí l'chá tichrá kol-berech tisává kol-láson. L'fánechá Ádonáj Elohénú jichr'ú v'jipolú, v'lichvod simchá j'kár jiténú, víkáb'lú chulám et-ol málchutechá, v'timloch áléhem m'hérá l'olám váed. Kí hámálchut selchá hí ulol'mé ád timloch b'chávod. Kákátuv b'torátechá: Ádonáj jimloch l'olám váed.

♫

וְנֶאֱמַר, וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

V'neemár: v'hájá Ádonáj l'melech ál-kol-háárec bájom háhú jihje Ádonáj echád us'mó echád.

Azért reménykedünk benned, Örökkévaló Istenünk, hogy mielőbb látnunk engeded mindenhatóságod dicsőségét, hogy száműzöd a bálványokat a földről és végleg letűnnek az istenítettek, hogy a világot a mindenhatóság uralmával szabályozod, hogy minden halandó nevedhez fohászkodik, hogy magadhoz téríted a föld minden gonosztevőjét. Ismerjék fel és tudják meg az emberlakta föld összes lakói, hogy neked hajlik minden térd, reád esküszik minden nyelv. Előtted, Örökkévaló Istenünk fognak térdet hajtani és leborulni, neved dicsőségének hódolattal adózni, magukra vállalni uralmad jármát. Vajha uralkodnál felettünk mihamarább mindörökké, mert tied az uralom és örök dicsőségben fogsz uralkodni, miként írva van Tórádban: „Isten örökké uralkodni fog". És mondva van: „Isten királlyá lészen az egész föld felett, ezen a napon egyetlen lesz Isten és egyetlen az Ő neve".

Kádis – קדיש

A kádis előtt az alábbi meditációk egyikével emlékezhetünk meg halottainkról:

I.

Az élet véges. Akár a gyertya, melynek fénye kigyúl, sugárzó szépséggel, melegen ragyog, azután elhalványul, végül kihúny. Mi azonban tudjuk, hogy többek vagyunk egy pislákoló fénynél. Életünkkel tovább visszük az Életet. Van bennünk valami halhatatlan. A sötétség-fény, halál-élet örök körforgásában forgunk. Szeretteink nevének említésekor imádkozunk azért, hogy az Örökkévaló jelenléte megvigasztaljon bennünket, és minden gyászolót.

II.

Amikor elmondjuk a kádist, megerősítjük, hogy tudatában vagyunk a világunkban jelenlévő szentségnek. Az isteni jóságot, kegyelmet és szeretetet igen sokszor azokon az embereken át tapasztaltuk meg, akiknek élete érintkezett a miénkkel. (Ma megemlékezünk …-ről.) Amikor az Örökkévalót áldjuk, a szeretet és gondoskodás transzcendens erejét idézzük meg.

III.

Az igazak lelkét az Örökkévaló őrzi, nem érheti bántódás őket.
Ó Isten, Együttérzés Istene, Te adod az életet, amelyben öröm és bánat keveredik, s Te küldöd a halált is, az örök békesség ígéretével.
Ezen a héten gyászoljuk…
Együttérzés Istene, kinek jelenléte velünk van, vedd őt szárnyaid oltalma alá örökre, és kösd be lelkét a az Élet kötelékébe! Te nyújts vigaszt családjának és mindazoknak, akik őt gyászolják.

IV.

Megemlékezünk azokról, akik megosztották velünk az élet örömeit és küzdelmeit, de ma már nincsenek közöttünk. Add, hogy lelkük égi fénnyel ragyogjon. Köszönetet mondunk neked mindazért, amit életük során nekik adtál.
Ma megemlékezünk…
Zichronám livrachá – szeretetük és útmutatásuk emléke váljék örök áldássá. Róluk megemlékezve áldjuk a Te nevedet és mondjuk:

V.

Gyakran érzem úgy, hogy a halál nem az ellensége az életnek, hanem a barátja. Hiszen épp az a tudás, hogy éveink száma korlátozott, teszi őket oly becsessé számunkra.

(Joshua Lot Liebman rabbi)

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ. וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דִּי־כָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב. וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא. יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דִּי־קֻדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלָּא מִן־כָּל־בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּי־אֲמִירָן בְּעָלְמָא. וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן־שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל. וְאִמְרוּ אָמֵן: עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל. וְאִמְרוּ אָמֵן:

Jitgádál v'jitkádás s'mé rábá b'álmá dí-v'rá chiruté, v'jámlích málchuté b'chájéchon uv'joméchon uv'chájé dí-chol-bét Jiszráél báágálá uviz'mán káriv, v'imrú ámén. J'hé s'méh rábá m'várách l'álám ul'álmé álmájá. Jitbárách v'jistábách v'jitpáár v'jitromám v'jitnászé v'jithádár v'jitále v'jithálál s'méh dí-kudsá, b'rích hú, l'élá min-kol-birchátá v'sírátá tusb'chátá v'nechemátá dí-ámírán b'álmá, v'imrú ámén. J'hé slámá rábá min-s'májá v'chájím álénú v'ál-kol-Jiszráél, v'imrú ámén. Osze sálom bim'romáv hú jáásze sálom álénú v'ál-kol-Jiszráél, v'imrú ámén.

Magasztaltassék és szenteltessék nagy neve a világban, amelyet Ő teremtett akarata szerint. Jöjjön el az Ő királysága a ti életetekben, a ti napjaitokban és egész Izrael házának életében – gyorsan és sebesen jöjjön. És mondjátok rá: Ámen.

Áldott legyen az Ő nagy neve örökkön örökké.

Áldassék és dicsértessék, tiszteltessék és magasztaltassék, fennen hirdettessék és dicsőittessék, imádassék és szenteltessék az Ő neve még akkor is, ha Ő messze túl van bármilyen áldáson és dalon, tiszteletadáson és vigasztaláson, ami e világban elhangozhat. És mondjátok rá: Ámen.

Adassék meg a mennyei nagy béke és az élet ajándéka nekünk és egész Izraelnek.

És mondjátok rá: Ámen.

Ő, aki békét teremt legfenntebb, adjon békét nekünk és egész Izraelnek, és mondjátok rá: Ámen.

♫

Ádon olám áser málách, b'terem kol j'cír nivrá,
l'ét náászá k'chefcó kol, ázáj melech s'mó nikrá,

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מָלַךְ, בְּטֶרֶם כָּל יְצִיר נִבְרָא.
לְעֵת נַעֲשָׂה בְחֶפְצוֹ כֹּל, אֲזַי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא.

V'ácháré kich'lot hákol, l'vádó jimloch norá,
v'hú hájá, v'hú hove, v'hú jihje, b'tifárá,

וְאַחֲרֵי כִּכְלוֹת הַכֹּל, לְבַדּוֹ יִמְלוֹךְ נוֹרָא.
וְהוּא הָיָה, וְהוּא הֹוֶה, וְהוּא יִהְיֶה, בְּתִפְאָרָה.

V'hú echád v'én sení, l'hámsíló l'háchbírá,
b'lí résit b'lí táchlit v'ló háoz v'hámiszrá,

וְהוּא אֶחָד וְאֵין שֵׁנִי, לְהַמְשִׁילוֹ לְהַחְבִּירָה.
בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִית, וְלוֹ הָעֹז וְהַמִּשְׂרָה.

V'hú Éli v'cháj goálí v'cúr chevlí b'jom cárá,
v'hú niszí umánuszí m'nát koszí b'jom ekrá.

וְהוּא אֵלִי וְחַי גּוֹאֲלִי, וְצוּר חֶבְלִי בְּיוֹם צָרָה.
וְהוּא נִסִּי וּמָנוֹסִי, מְנָת כּוֹסִי בְּיוֹם אֶקְרָא.

B'jádó áfkíd ruchí b'ét isán v'áirá,
v'im ruchí g'vijátí, Ádonáj lí v'ló irá.

בְּיָדוֹ אַפְקִיד רוּחִי, בְּעֵת אִישַׁן וְאָעִירָה.
וְעִם רוּחִי גְּוִיָּתִי, אֲדֹנָי לִי וְלֹא אִירָא.

A végtelen Urát, aki az összes lény megteremtése előtt is uralkodott,
amikor akarata szerint létrejött minden, már akkor királynak hívták.

És miután majd minden megszűnik, egyedül Ő, a félelmetes, fog uralkodni.
Ő volt, van és lesz dicsőségben.

Ő az egyetlen, és nincs más hozzá hasonlítható, mellé állítható.
Nincs előtte és nincs utána, övé az erő és a hatalom.

Ő az én Istenem, él az én Megváltóm, mentsváram a baj idején.
Ő csodás megmenekülésem és menedékem, s megosztja velem kelyhem, amikor hívom.

Kezébe teszem le lelkem amikor alszom és amikor ébren vagyok,
és lelkemmel együtt testemet is. Az Örökkévaló velem van s nem félek.

BEFEJEZŐ ÁLDÁSOK

I.

יְבָרֶכְךָ יְהוָה וְיִשְׁמְרֶךָ׃
יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ׃
יִשָּׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם׃

J'várech'chá Ádonáj v'jism'rechá.
Jáér Ádonáj pánáv élechá vichuneká.
Jiszá Ádonáj pánáv élechá v'jászém l'chá sálom.

Áldjon meg téged az Örökkévaló, és őrizzen meg!
Világíttassa az Örökkévaló az Ő arcát te feléd, és legyen kedves hozzád!
Fordítsa feléd arcát az Örökkévaló és adjon neked békét![51]

II.

יְבָרְכֵנוּ יְהוָה וְיִשְׁמְרֵנוּ׃
יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֵינוּ וִיחֻנֵּנוּ׃
יִשָּׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֵינוּ וְיָשֵׂם לָנוּ שָׁלוֹם׃

J'vár'chénu Ádonáj v'jism'rénu.
Jáér Ádonáj pánáv élénu vichunénu.
Jiszá Ádonáj pánáv élénu v'jászém lánu sálom.

Áldjon meg az Örökkévaló, és őrizzen meg bennünket!
Világíttassa felénk az Örökkévaló az Ő arcát, és legyen kedves hozzánk!
Fordítsa felénk arcát az Örökkévaló és adjon nekünk békét![52]

III.

יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַּשָּׁלוֹם.

Ádonáj oz l'ámó jitén, Ádonáj j'várách et-ámó vásálom.

Az Örökkévaló erőt ad népének, az Örökkévaló megáldja népét békével.[53]

IV.

יְהוָה יִשְׁמָר־צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃

Ádonáj jismor-cét'chá uvóechá méátá v'ád olám.

Az Örökkévaló oltalmazzon jártadban-keltedben, mostantól mindörökké.[54]

---

51. 4Mózes 6:24-26
52. 4Mózes 6:24-26 alapján
53. Zsoltárok 29:11
54. Zsoltárok 121:8

קידוש ליום השבת

Kidus Sábát délelőttre

וְשָׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעוֹלָם כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ. וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ:

V'sám'rú v'né-Jiszráél et-hásábát láászot et-hásábát l'dorotám b'rít olám. Béní uvén b'né Jiszráél ót hí l'olám, ki-séset jámím ászá Ádonáj et-hásámájim v'et-háárec uvájom hás'vií sávát vájináfás.

Megtartsák azért Izrael gyermekei a szombatot, megszentelvén a szombatot nemzetségről nemzetségre, örök szövetségül. Legyen közöttem és Izrael gyermekei között örök jel ez, mert hat napon át teremtette az Örökkévaló a mennyet és a földet, a hetedik napon pedig nyugodott és pihent.[55]

זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ: שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל־מְלַאכְתֶּךָ: וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תַעֲשֶׂה כָל־מְלָאכָה אַתָּה וּבִנְךָ־וּבִתֶּךָ עַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ וּבְהֶמְתֶּךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ: כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם וַיָּנַח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי: עַל־כֵּן בֵּרַךְ יְהוָה אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ:

Záchor et jom hásábát l'kád'só. Séset jámím táávod v'ászítá kol-m'láchtechá. V'jom hás'vií sábát lÁdonáj Elohechá ló-táásze chol-m'láchá átá uvinchá-uvitechá ávd'chá váámát'chá uv'hemtechá v'gér'chá áser bis'árechá. Kí séset jámím ászá Ádonáj et hásámájim v'et háárec et hájám v'et kol áser bám vájánách bájom hás'vií. Ál-kén bérách Ádonáj et jom hásábát váj'kád'séhú.

Emlékezzél meg a szombat napjáról, hogy megszenteljed. Hat napon át dolgozzál és végezd el minden munkádat. A hetedik nap azonban szombat az Örökkévalónak, a te Istenednek; ne végezz semmi munkát, sem te, sem fiad, sem leányod, sem szolgád, sem szolgálónőd, sem barmod, sem az idegen, aki kapuidon belül van. Mert hat napon alkotta az Örökkévaló az eget és a földet, a tengert és mind ami benne van és megpihent a hetedik napon; azért áldotta meg az Örökkévaló a szombat napját és megszentelte azt.[56]

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן:

Báruch Átá Ádonáj, Elohénú melech háolám, boré p'rí hágáfen.

Áldassál,Örökkévaló, Istenünk, a világ királya, aki a szőlő gyümölcsét teremti.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמּוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ:

Báruch Átá Ádonáj, Elohénu melech háolám, hámóci lechem min háárec.

Áldassál,Örökkévaló, Istenünk, a világ királya, aki kenyeret ad a földből.

---

55. 2Mózes 31:16-17

56. 2Mózes 20:8-11

Imák különböző alkalmakra

MESTEREK KÁDISA[57]

קדיש דרבנן

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ, וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן.

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא.

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא, דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן.

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן, וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל־תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן, וְעַל כָּל־מָאן דְּעָסְקִין בְּאוֹרַיְתָא, דִּי בְאַתְרָא הָדֵין וְדִי בְכָל־אֲתַר וַאֲתַר. יְהֵא לְהוֹן וּלְכוֹן שְׁלָמָא רַבָּא, חִנָּא וְחִסְדָּא וְרַחֲמִין, וְחַיִּין אֲרִיכִין, וּמְזוֹנָא רְוִיחָא, וּפָרְקָנָא, מִן־קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי בִשְׁמַיָּא, וְאִמְרוּ אָמֵן.

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא, וְחַיִּים (טוֹבִים) עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן.

עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו, הוּא (בְרַחֲמָיו) יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן.

Jitgádál v'jitkádás s'méh rábá b'álmá dí-v'rá chiruténe, v'jámlích málchuténe b'chájéchon uv'joméchon uvchájé dí-chol-bét Jiszráél báágálá uviz'mán kárív, v'imrú ámén.

J'hé s'méh rábá m'várách l'álám ulálmé álmájá. Jitbárách v'jistábách v'jitpáár v'jitromám v'jitnászé v'jithádár v'jitále v'jithálál s'méh dí-kudsá, b'rích hú, l'élá min-kol-birchátá v'sírátá tusb'chátá v'nechemátá dí-ámírán b'álmá, v'imrú ámén.

Ál Jiszráél v'ál rábánán, v'ál tálmidéhon v'ál kol tálmidé tálmidéhon v'ál kol mán dí-ászkín b'orájtá dí v'átrá hádén v'dí v'chol átár váátár, j'hé l'hon ul'chon s'lámá rábá, chiná v'chiszdá v'ráchámín, v'chájín áríchín, um'zoné r'víché, uforkáná min kodám ávuhon dí vis'májá, v'imrú ámén.

J'hé slámá rábá min-s'májá v'chájím (tovím) álénú v'ál-kol-Jiszráél, v'imrú ámén. Osze sálom bim'romáv hú (v'ráchámáv) jáásze sálom álénú v'ál-kol-Jiszráél, v'imrú ámén.

Magasztaltassék és szenteltessék nagy neve a világban, amelyet Ő teremtett akarata szerint. Jöjjön el az Ő királysága a ti életetekben, a ti napjaitokban és egész Izrael házának életében – gyorsan és sebesen jöjjön. És mondjátok rá: Ámen.

Áldott legyen az Ő nagy neve örökkön örökké.

Áldassék és dicsértessék, tiszteltessék és magasztaltassék, fennen hirdettessék és dicsőittessék, imádassék és szenteltessék az Ő neve még akkor is, ha Ő messze túl van bármilyen áldáson és dalon, tiszteletadáson és vigasztaláson, ami e világban elhangozhat. És mondjátok rá: Ámen.

Izraelnek, tanítóinak és az ő tanítványaiknak, azok tanítványainak és mindenkinek, aki a Tannal foglalkozik itt vagy bárhol másutt, legyen része nagy békességben, tetszésben és kedvtelésben, irgalomban és hosszú életben, nagy bőségben és megváltásban mennyei Atyja kezéből. És mondjátok rá: Ámen.

Adassék meg a mennyei nagy béke és az élet ajándéka nekünk és egész Izraelnek.

És mondjátok rá: Ámen.

Ő, aki békét teremt legfenntebb, adjon békét nekünk és egész Izraelnek, és mondjátok rá: Ámen.

57. Tóra-tanulás után mondjuk, közösségben.

IMA BETEGSÉG IDEJÉRE

Betegségemben, Uram, feléd fordulok, mert a Te teremtményed vagyok. Lelkierőmet és bátorságomat Te ültetted belém; testemben a Te gyógyító hatalmad munkál. Legyen az a Te akaratod, hogy helyreállítod egészségemet.

Betegségemben megtanultam, mi a nagy és mi a kicsiny. Tudom, mennyire tőled függök. A saját szenvedésem és félelmeim a tanítóim. Bárcsak ne feledném el ezt az értékes tudást, amikor ismét jól leszek. Vigasztalj meg, Örökkévaló, és menekíts szeretetedbe. Gyógyíts meg és én meggyógyulok, ments meg és én megmenekülök.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ רוֹפֵא הַחוֹלִים:

Báruch átá Ádonáj, rofé hacholím.

Áldott vagy Te, Örökkévaló, a betegek gyógyítója.

MŰTÉT ELŐTTI IMA

Műtétem előtt hozzád fordulok, mert Te mindig mellettem vagy. Te teremtetted testem gyógyító erőit, szellemem erejét és bátorságát. Ezek a Te ajándékaid, amelyek segítenek a félelemtől a bizakodás felé vezető utamon.

Te vagy a mestere a tudomány csodáinak és a teremtés rejtélyének. Köszönöm neked orvosaim bölcsességét, a sebész kezének ügyességét és a nővérek odaadását. Ők a Te segítőid a gyógyító munka során. Megnyugtatnak engem.

Uram, a Te gyermeked vagyok, akit Te teremtettél. Vezess lágyan az álomba és ébressz egészségre. Szeretetedben bízom.

BETEGEK HOZZÁTARTOZÓINAK IMÁJA

Örökkévaló, imádkozom szerettemért betegségében. Legyen az a Te akaratod, hogy ereje megújuljon, s hozd vissza egészségét! Újítsd meg szellemét, s szabadítsd meg őt az aggodalomtól, hisz Te vagy az, ki őrzöd testét és lelkét. Bár fájdalmát át nem vehetem, segíts abban, hogy vigasztalhassam és jókedvre deríthessem őt. Add meg nekünk azt az áldást, hogy életünk sorscsapásaiban segíthetünk egymásnak.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ רוֹפֵא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן:

Bárúch átá Ádonáj, rofé neemán v'ráchámán.

Áldott vagy Te, Örökkévaló, a megbízható és irgalmas gyógyító.

SÚLYOS BETEGÉRT MONDANDÓ IMA

Imádkozom hozzád szeretett ….-emért, aki ennek az életnek a határaira érkezett. Te vagy az élet és a halál gazdája s élete a Te kezedben van. Gyógyítsd meg, építsd újjá a testét, ha ez a Te akaratod. Ha nem ez, akkor légy vele ott, ahová én nem követhetem. Adj neki bátorságot, hogy legyőzze a fájdalmat, és reményt, hogy legyőzze a félelmet. Békében vezesd kifelé ebből az életből a vég nélküli életbe, támogassák saját jótettei, s kísérje el az én szeretetem. Segíts nekem is. Taníts meg arra, hogy noha most elválunk, ismét találkozunk az életek gyűlésében.

Férfiért:

בְּיָדְךָ אַפְקִיד רוּחוֹ וְעִם רוּחוֹ גְּוִיָּתוֹ.
אֲדֹנָי לוֹ וְלֹא אִירָא:

B'jád'chá áfkíd rúchó v'im rúchó g'vijátó.
Ádonáj ló v'lo írá.

Nőért:

בְּיָדְךָ אַפְקִיד רוּחָהּ וְעִם רוּחָהּ גְּוִיָּתָהּ.
אֲדֹנָי לָהּ וְלֹא אִירָא:

B'jád'chá áfkíd rúcháh v'im rúcháh g'vijátáh.
Ádonáj láh v'lo írá.

Kezedbe teszem le lelkét és lelkével együtt testét is. Az Örökkévaló vele van, nem félek.

IMA HALÁLOS BETEGSÉG IDEJÉN

Mint ahogy a gyermek fordul az apjához, úgy fordulok feléd, Teremtő Istenem. Te vagy életem és halálom gazdája, legyen akaratod szerint, hogy meggyógyíts és életben tarts. De ha itt az idő, hogy továbbhaladjak a halálon át az örök életre, adj nekem bátorságot és bizalmat utazásom megkönnyítésére.

Bocsásd meg bűneimet, s lelkem tiszta lesz, amikor visszatér hozzád. Védelmezd azokat, akiket szeretek, és akiket hátrahagyok, hiszen életük a Te gondoskodásodra van bízva. A Te irgalmad által ismét találkozunk az életek gyűlésében. Kezedbe ajánlom lelkem, amikor alszom, és amikor ébren vagyok, s a lelkemmel együtt a testemet is. Velem vagy, nem félek.

יְיָ מֶלֶךְ. יְיָ מָלָךְ. יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:
Ádonáj melech, Ádonáj málách, Ádonáj jimloch l'olám váéd.
Az Örökkévaló uralkodik, az Örökkévaló uralkodott, az Örökkévaló uralkodni fog, örökkön örökké.

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
Báruch sém k'vod málchutó l'olám váed.
Áldott az Ő neve, akinek ragyogó uralma örökkévaló.

יהוה הוּא הָאֱלֹהִים:
Ádonáj hú háElohím.
Az Örökkévaló az Isten.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. יְהוָה אֶחָד:
S'má Jiszráél, Ádonáj Elohénú, Ádonáj echád
Halljad, Izrael, az Örökkévaló a mi Istenünk, az Örökkévaló egyetlen.

FÁJDALOM IMA, SZERETTÜNK ELVESZTÉSEKOR

Örökkévaló, hozzád fordulok. Le vagyok sújtva _____ elvesztése miatt, aki oly fontos volt nekem. Az eszemmel tudom, hogy a szeretet kötelékéért a szétválás és elvesztés fájdalmával kell fizetnünk. De ez a tudás a szívemig nem ér el. Elhagyatott és magányos vagyok.

Hozzád fordulok segítségért és erőért. Ami elmúlt, sosem fog visszatérni. Az emlékeim talán megtartanak, de a rám boruló szomorúságból csak Te tudsz kigyógyítani.

A zsoltárossal együtt fohászkodom: „Szemeimet a hegyekre emelem, honnan jön segítségem?” Imádkozom, hogy eljöjjön az az idő, amikor én is mondhatom majd: „Segítségem az Élő Istentől jön”.[58] Most csak annyit kérhetek, hogy légy közel hozzám, hogy halld meg szavaimat és zokogásomat.

A GYÁSZOLÓ HÁZBAN MONDANDÓ IMA (TEMETÉSRE INDULÁS ELŐTT)

Örökkévaló Isten, légy velünk, akik összegyűlünk ebben a házban, hogy búcsút vegyünk Szerettünktől, aki az öröklétbe távozott. Az ő jóságára gondolunk, és rá emlékezünk. Emléke váljék áldássá.

Könyörületes Istenünk, segíts nekünk megerősíteni hitünket, hogy a lélek nem hal meg, s hogy Szerettünk abba az örök otthonba tér meg, amelyet Te készítesz számunkra, amikor földi dolgunk bevégeztetett, amikor földi időnk lejárt. Nyisd meg számára a kegyelem kapuit! Hadd lépjen be az örök békességbe! A Te fényedben átlátszóvá válik a halál elválasztó fala, megpillantjuk mögötte a végtelen életet.

Ezt a házat emberi kezek építették, de újra találkozni fogunk Szerettünkkel egy olyan helyen, ahol már soha többé nem kell elválnunk egymástól, s ahol a Te jelenléted vigyáz minket. Ámen.

IMA NYUGDÍJBA MENÉSKOR

Istenem, minden emberi lény szellemének Ura, hozzád fordulok most, hogy életem e mérföldkövéhez érkeztem.

Hálás vagyok mindazért, amit eddig elértem, és várakozással tekintek az elöttem álló időszakra. Add, hogy ne gyötörjön bűntudat a múlt miatt, sem szorongás a jövő miatt. Add, hogy se lemondás, se önelégültség ne vegyen erőt rajtam, mint ha már mindennek vége volna. „A lélek, amelyet belém helyeztél, tiszta”, s reggelre ébredéskor naponta megújul bennem. Hozzon minden új nap megújulást számomra, hogy nyitottan fogadhassam az élet misztériumait.

Add, hogy ne váljak teherré mások számára, de ha szükségem lesz rá, tudjak kérni is, elfogadni is segítséget.

Hadd őrizzem meg múltbeli barátságaimat és hadd kössek újakat is. Segíts, hogy erőt nyerjek azoktól, akiket szeretek, s viszonzásul én is erőt tudjak önteni őbeléjük.

יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִי. וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ. יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי׃

Jihjú l’rácon imré-fí, v’hegjon libí l’fánechá, Ádonáj curí v’goálí.

Fogadd el szám szavait és szívem gondolatait, Örökkévaló, sziklám és megmentőm.[59]

---

58. Zsoltárok 121:1-2

59. Zsoltárok 19:15

ÚTI IMA

I.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וְאִמּוֹתֵינוּ, שֶׁתּוֹלִיכֵנוּ לְשָׁלוֹם, וְתַצְעִידֵנוּ לְשָׁלוֹם, וְתַדְרִיכֵנוּ לְשָׁלוֹם, וְתַגִּיעֵנוּ לְמְחוֹז חֶפְצֵנוּ לְחַיִּים וּלְשִׂמְחָה וּלְשָׁלוֹם,

Ha még aznap haza is kívánunk indulni, itt betoldjuk:

וְתַחֲזִירֵנוּ לְבֵיתֵנוּ לְשָׁלוֹם,

וְתַצִּילֵנוּ מִכַּף כָּל אוֹיֵב וְאוֹרֵב בַּדֶּרֶךְ, וּמִכָּל מִינֵי פֻּרְעָנֻיּוֹת הַמִּתְרַגְּשׁוֹת לָבוֹא לָעוֹלָם, וְתִשְׁלַח בְּרָכָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ, וְתִתְּנֵנוּ לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵינוּ, וְתִשְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ, כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה וְתַחֲנוּן אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה.

J'hí rácon mil'fánechá, Ádonáj Elohénu vÉlohé ávoténu v'imoténu, setolíchénu l'sálom, v'tácídénu l'sálom, v'tádríchénu l'sálom, v'tágíénu lim'choz chefcénu l'chájím ul'szimchá ul'sálom,

Ha még aznap haza is kívánunk indulni, itt betoldjuk:

... v'tácházírénu l'véténu l'sálom,

v'tácílénu mikáf kol-ojév v'orév báderech, umikol miné furánujot hámitrág'sot lávó láolám, v'tislách b'rachá b'chol máászé jádénu, v'tit'nénu l'chén ul'cheszed ul'ráchámim b'énecha uv'éné chol roénu, v'tismá kól táchánunénu, kí Él soméá t'filá v'táchánun átá. Bárúch átá Ádonáj, soméá t'filá.

Legyen az az akaratod, Örökkévaló Istenünk, őseink Istene, hogy békében indulhassunk útnak, békességben vezérelj bennünket, mutass nekünk utat, támogass békességgel, és engedd, hogy békességben, életben és örömben érjünk célhoz!

Ha még aznap haza is kívánunk indulni, itt betoldjuk:

... és békességben visszatérjünk!

Ments meg minket ellenségtől, útonálló rablóktól, vadállatoktól és minden más szerencsétlenségtől, amely világunkat veszélyezteti. Add áldásodat összes teendőnkre, fogadj minket szívesen és jó lélekkel, Te és mindazok, akikkel találkozunk, hogy csupa jóban legyen részünk! Hallgasd meg könyörgésünket, hisz Te vagy, aki meghallgatod az imákat. Áldott vagy Te, Örökkévaló, ki meghallgatod az imádságot!

Izraelbe utazók hozzátehetik:

יְבָרֶכְךָ יְהוָה מִצִּיּוֹן וּרְאֵה בְּטוּב יְרוּשָׁלָם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ:

J'várech'chá Ádonáj miCijón ur'é b'tuv J'rusálájim kol j'mé chájechá.

Az Örökkévaló áldjon meg Cionból, hogy lásd Jeruzsálem jólétét életed minden napján.[60]

II.

Az Örökkévaló, aki ősapánkat, Ábrahámot és ősanyánkat, Sárát utazásra szólította az ismeretlenbe, aki vezette őket útjukon és megáldotta őket, Ő védjen meg engem/minket is és áldja meg utamat/utunkat. A Te biztonságod támogasson indulásomkor/indulásunkkor, a Te szellemed legyen velem/velünk útközben, és Te vezess vissza (minket) békében otthonomba/otthonunkba. Szeretteimet/szeretteinket a Te gondoskodásodra bízom/bízzuk. Velük vagy, nem félek/félünk. Az úton legyen a Te jelenléted a társam/társunk, hogy áldás szálljon rám/ránk és mindazokra, akikkel utunk során találkozom/találkozunk.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שֶׁשְּׁכִינָתְךָ נוֹסַעַת עִם עַמֶּךָ:

Bárúch átá Ádonáj ses'chinát'chá noszáát im ámechá.

Áldott vagy Te, Örökkévaló, kinek jelenléte népével utazik.

60. Zsoltárok 128:5

IMA TERMÉSZETI CSAPÁS IDEJÉN

Örökkévaló, Sziklánk és Menedékünk. Te vagy bizalmunk forrása, és Te vagy megváltásunk. Hozzád fordulunk imáinkkal azokért, akik életüket vesztették.

Azokra gondolunk, akik meghaltak, s azokra, akik elvesztették mindazt, ami értékes és drága volt számukra: családjukat, barátaikat, otthonukat és vagyonukat. Azokra, akiknek élete csupa veszteség, szenvedés, betegség és szegénység, azokra, akik így kiáltanak most hozzád: „Ments meg Istenem, elfáradtam kiáltásomban, kiszáradt a torkom, szemeim elhomályosultak.”[61]

Örökkévaló, ne légy távol azoktól, akik kiáltanak hozzád: vezess minket mindabban, ami a mi részünk a segítségnyújtásban. Ahogy Te a téged hívó rászorulókat segíted, úgy siessünk mi is az ő segítségükre bőkezűen és nagylelkűen. Ahogy Te segíted az elesetteket és a szegényeket, úgy mentsünk meg mi veszélyben lévő életeket, úgy enyhítsük szenvedésüket. Hozzunk reményt és támogatást a túlélőknek, akiknek újjá kell építeniük életüket.

Te vagy Istenünk, benned legyen bizalmunk és rendíthetetlen szeretetünk, mert Te vagy az Örökkévaló, Megváltásunk Kősziklája.

עַד כָּל־יְמֵי הָאָרֶץ זֶרַע וְקָצִיר וְקֹר וָחֹם וְקַיִץ וָחֹרֶף וְיוֹם וָלַיְלָה לֹא יִשְׁבֹּתוּ׃

Od kol j’mé háárec zerá v’kácír v’kor váchom v’kájic váchóref v’jom válájlá lo jisbotú.

Amíg csak megmarad a föld, nem fog megszűnni
vetés és aratás, hideg és meleg, nyár és tél, nappal és éjjel.[62]

NYITÓ IMA TESTÜLETI ÜLÉSEKRE

Felelősségteljes munkánk megkezdése előtt hozzád fordulunk, Örökkévaló. Lakozzon közöttünk jelenléted, hogy az előttünk álló ügyekben igazságosan és szeretettel szolgálhassuk a Te teremtményeidet. Figyeljünk egymásra tisztelettel, bánjunk egymással bölcsen és nagylelkűen. Bár egyetlen vitánk se csapna magasra Kóráchékéhoz hasonlóan, kiknek vitáit egyéni ambíció és önzés motiválta. Vitáink – Hillél és Sámmáj párbeszédének szellemében – legyenek *l’sém sámájim*: álljanak az igaz ügy szolgálatában. Segíts, hogy munkánk legapróbb részleteiben is képesek legyünk meglátni a Te nagyságodat!

וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ ...

Vihí noám Ádonáj Elohénu álénu umáászé jádénu kon’ná álénu.
Legyen a mi Istenünk jókedve mirajtunk, és támogassa kezünk munkáját.

... וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ׃

Umáászé jádénú kon’néhú.
Támogassa kezünk munkáját.[63]

---

61. Zsoltárok, 69:2a, 4
62. 1Mózes 8:22
63. Zsoltárok 90:17

IMA VALLÁSKÖZI TALÁLKOZÓKRA

Minden teremtmény Ura, áhítattal állunk elébed – szemünk előtt az emberek közti harmónia víziója lebeg. Több hagyomány gyermekei vagyunk – közös bölcsességet örököltünk és tragikus félreértéseket, büszke reményeket és szerény sikereket. Most eljött az idő, hogy találkozzunk egymással – az emlékezés és igazság, bátorság és bizalom jegyében.

Lássuk meg az emberiség közös áldását mindabban, ami közös bennünk; különbözőségeink láttán pedig álmélkodjunk el az emberi szabadság adta sokszínűségen – mind azonosságunkban, mind különbözőségünkben ismerjük fel a Teremtő egyediségét.

Add, hogy benned való hitünk közelebb hozzon minket egymáshoz.

Add, hogy a múlttal és a jelennel való találkozásunk áldást hozzon a jövőre.

Ámen.

IMA A VILÁGBÉKÉÉRT

Örökkévaló, ki mindnyájunk fölött jelen vagy, segíts minket, hogy imáinkkal és cselekedeteinkkel bizalmat építhessünk a világban. Terjeszd ki békéd sátrát a föld minden lakója fölé, minden ország és nép fölé, akik háborúban vagy attól való rettegésben élnek. Hozz megnyugvást a viszályra, a lélek békéjét a félelemre. Adj biztonságot az őröknek és a vigyázóknak, bölcsességet azoknak, akik nehéz döntéseket hoznak, hogy mindig az ártatlanok megóvásának szándéka vezesse őket. Add, hogy életünk során megtanuljuk uralni előítéleteinket és haragunkat, gyűlöletünket és szorongásunkat, hogy békében és összhangban élhessünk egymással. A Te isteni jelenléted, fényed és szereteted ragyogjon zaklatott világunkra, hogy megvigasztalja a megfosztottakat, gyógyítsa a sebeket, és enyhítse a fájdalmat. Tápláld reményünket, segíts megőrizni nyitottságunkat, hogy életünkben megtudhassuk, mily jó és örömteli testvérként élni egymással.

לֹא־יִשָּׂא גוֹי אֶל־גּוֹי חֶרֶב וְלֹא־יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה׃

Lo jiszá gój el gój cherev v'lo jilm'dú od milchámá.

És nép népre kardot nem emel, és hadakozást többé nem tanul.[64]

קִוִּיתִי יְהוָה קִוְּתָה נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחָלְתִּי׃

Kivíti Ádonáj, kiv'tá náfsí v'lid'váró hochálti.

Várom az Örökkévalót, várja az én lelkem, és bízom az Ő ígéretében.[65]

נַפְשִׁי לַאדֹנָי מִשֹּׁמְרִים לַבֹּקֶר שֹׁמְרִים לַבֹּקֶר׃

Náfsí lÁdonáj misom'rim láboker, som'rim láboker.

Várja lelkem az Urat, jobban, mint az őrök a reggelt, az őrök a reggelt.[66]

שָׁלוֹם שָׁלוֹם לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב אָמַר יְהוָה וּרְפָאתִיו׃

Sálom, sálom láráchok v'lákárov ámár Ádonáj ur'fátív.

Békesség, békesség a messze és közel valóknak, így szól az Örökkévaló; én meggyógyítom őt![67]

---

64. Ézsaiás 2:4b
65. Zsoltárok 130:5
66. Zsoltárok 130:6
67. Ézsaiás 57:19b

הלל

Hállél

Ros Chódeskor, Peszach, Sávuot, Szukot és Chanuka ünnepén az itt következő, Egyiptomi Hállél néven ismert dicsőítő zsoltársorozatot mondjuk (113-118. zsoltár). Ros Chódeskor és Peszach utolsó hat napján „fél Hállélt” mondunk, vagyis kihagyjuk a 115. és a 116. zsoltár bizonyos részeit.

A zsoltárok előtt a következő áldást mondjuk:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ לִקְרֹא אֶת הַהַלֵּל.

Báruch átá Ádonáj, Elohénu melech háolám, áser kid’sánu b’micvotáv v’civánu likró et háhálél.

Áldott vagy, örök Istenünk, világ ura, ki megszentelt minket parancsolataival,
és meghagyta nekünk, hogy Hállélt mondjunk.

♫

113. zsoltár

Halleluja! Dicsérjétek az Örökkévalót, szolgái, dicsérjétek az Örökkévaló nevét! Legyen áldott az Örökkévaló neve mostantól mindörökké. Kelettől nyugatig dicsértetik az Ő neve. Magasztos minden népek fölött az Örökkévaló, az egeknek fölötte van az Ő dicsősége. Ki olyan, mint az Örökkévaló, a mi Istenünk, ki a magasban lakik? Lehajol, hogy ránézzen az égre és a földre. Fölemeli a porból a szegényt, s kihúzza a sárból a szűkölködőt, hogy nagyok mellé ültesse, nemesei mellé, benépesíti a magtalan házat, hogy az anya gyermekei között vigadjon. Halleluja!

קי"ג

הַלְלוּ־יָהּ הַלְלוּ עַבְדֵי יי הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יי: יְהִי
שֵׁם יי מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:
מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ עַד־מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יי: רָם
עַל־כָּל־גּוֹיִם יי עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: מִי כַּיי
אֱלֹהֵינוּ הַמַּגְבִּיהִי לָשָׁבֶת הַמַּשְׁפִּילִי לִרְאוֹת
בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: מְקִימִי מֵעָפָר דָּל מֵאַשְׁפֹּת
יָרִים אֶבְיוֹן לְהוֹשִׁיבִי עִם־נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי
עַמּוֹ: מוֹשִׁיבִי עֲקֶרֶת הַבַּיִת אֵם הַבָּנִים
שְׂמֵחָה הַלְלוּ־יָהּ:

Hál’lú-Jáh. Hál’lú avdé Ádonáj. Hál’lú et-sém Ádonáj.
J’hí sém Ádonáj m’vorách méátá v’ád olám.
Mimizrách semes ád m’voó m’hullál sém Ádonáj.
Rám ál-kol-gojím Ádonáj, ál hásámájim k’vodó.
Mí káÁdonáj Elohénu hámágbíhí lásávet,
Hámáspílí lirot básámájim uváárec,
M’kímí méáfár dál méáspot járím evjon,
L’hosíví im-n’dívím im n’dívé ámó,
Mosíví ákeret hábájit ém-hábánim sz’méchá. Hál’lu-Jáh.

♫

קי"ד

114. zsoltár

Mikor Izrael kivonult Egyiptomból, Jákob nemzetsége a barbár nép közül, Jehuda lett szentsége, Izrael birodalma. Látta a tenger, s odébb állott, a Jordán meghátrált, a hegyek ugrándoztak mint kosok, a bércek mint bárányok.

Mi lelt, tenger, hogy odébb állsz? Téged, Jordán, hogy hátrálsz? Titeket, hegyek, hogy mint kosok ugrándoztok, bércek mint bárányok? Rengj, föld, az Örökkévaló előtt, Jákob Istene előtt, aki a sziklát tóvá, a követ vízforrássá változtatja!

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם
בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לֹעֵז:
הָיְתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מַמְשְׁלוֹתָיו:
הַיָּם רָאָה וַיָּנֹס הַיַּרְדֵּן יִסֹּב לְאָחוֹר:
הֶהָרִים רָקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי־צֹאן:
מַה־לְּךָ הַיָּם כִּי תָנוּס הַיַּרְדֵּן תִּסֹּב לְאָחוֹר:
הֶהָרִים תִּרְקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי־צֹאן:
מִלִּפְנֵי אָדוֹן חוּלִי אָרֶץ מִלִּפְנֵי אֱלוֹהַ יַעֲקֹב:
הַהֹפְכִי הַצּוּר אֲגַם־מָיִם חַלָּמִישׁ לְמַעְיְנוֹ־מָיִם:

B'cét Jiszráél miMicrájim bét Jáákov méám loéz
Háj'tá J'hudá l'kodsó, Jiszráél máms'lotáv.
Hájám ráá vájánosz, háJárdén jiszov l'áchor,
Heházim rák'du ch'élim g'váot kiv'né-con.
Má-l'chá hájám kí tánusz, háJárdén tiszov l'áchor,
Heházím tirk'du ch'élim, g'váot kiv'né-con.
Milifné Ádon chuli árec, milifné Eloáh Jáákov,
Háhof'chi hácúr ágám-májim, chálámis l'máj'no-májim.

Ros Chódeskor és Peszach utolsó hat napján kihagyjuk a következő bekezdést:

קי"ה

115. zsoltár

Ne nekünk, Örökkévaló, ne nekünk, hanem Nevednek szerezz tiszteletet szeretteddel és hűségeddel! Miért járjon a szó a népek között: „Hol van az ő istenük?" Hisz Istenünk az égben megtesz mindent, amit akar. Az ő bálványaik meg ezüstből, aranyból vannak, emberi kéz művei. Szájuk van, de nem beszélnek, szemük van, de nem látnak, fülük van, de nem hallanak, orruk, de nem szagolnak, kezük, de nem tapintanak, lábuk, de nem járnak, nem jön ki hang a torkukon. Amilyenek ők, olyanok lesznek készítőik s mindenki, aki bennük bízik. Izrael, te csak bízz az Örökkévalóban, segítségük és pajzsuk Ő! Áron háza, bízz az Örökkévalóban, segítségük és pajzsuk Ő! Istenfélők, bízzatok az Örökkévalóban, segítségük és pajzsuk Ő!

לֹא לָנוּ יי לֹא לָנוּ כִּי־לְשִׁמְךָ תֵּן כָּבוֹד
עַל־חַסְדְּךָ עַל־אֲמִתֶּךָ: לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם
אַיֵּה־נָא אֱלֹהֵיהֶם: וֵאלֹהֵינוּ בַשָּׁמָיִם כֹּל
אֲשֶׁר־חָפֵץ עָשָׂה: עֲצַבֵּיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה
יְדֵי אָדָם: פֶּה־לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא
יִרְאוּ: אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמָעוּ אַף לָהֶם וְלֹא
יְרִיחוּן: יְדֵיהֶם וְלֹא יְמִישׁוּן רַגְלֵיהֶם וְלֹא יְהַלֵּכוּ
לֹא יֶהְגּוּ בִּגְרוֹנָם: כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם כֹּל
אֲשֶׁר־בֹּטֵחַ בָּהֶם: יִשְׂרָאֵל בְּטַח בַּיי עֶזְרָם
וּמָגִנָּם הוּא: בֵּית אַהֲרֹן בִּטְחוּ בַיי עֶזְרָם וּמָגִנָּם
הוּא: יִרְאֵי יי בִּטְחוּ בַיי עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא:

Ros Chódeskor és Peszach utolsó hat napján itt folytatjuk:

יי זְכָרָנוּ יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֵךְ
אֶת־בֵּית אַהֲרֹן: יְבָרֵךְ יִרְאֵי יי הַקְּטַנִּים
עִם־הַגְּדֹלִים: יֹסֵף יי עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם
וְעַל־בְּנֵיכֶם: בְּרוּכִים אַתֶּם לַיי עֹשֵׂה שָׁמַיִם
וָאָרֶץ: הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַיי וְהָאָרֶץ נָתַן
לִבְנֵי־אָדָם: לֹא הַמֵּתִים יְהַלְלוּ־יָהּ וְלֹא
כָל־יֹרְדֵי דוּמָה: וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה
וְעַד־עוֹלָם. הַלְלוּ־יָהּ:

Az Örökkévaló megemlékezett rólunk, megáld minket, megáldja Izrael házát, megáldja Áron házát, megáldja az istenfélők apraját-nagyját. Szaporítson meg titeket az Örökkévaló, titeket és gyermekeiteket! Szálljon rátok áldás az Örökkévalótól, az ég és a föld alkotójától! Az ég az Örökkévaló ege, de a földet az embereknek adta. Nem a halottak dicsérik az Örökkévalót, s nem is azok, akik a csend honába tértek, hanem mi áldjuk Jáht most és mindörökké. Dicsérjétek Jáht!

Ros Chódeskor és Peszach utolsó hat napján kihagyjuk a következő bekezdést:

קי"ו

116. zsoltár

אָהַבְתִּי כִּי־יִשְׁמַע יי אֶת־קוֹלִי תַּחֲנוּנָי:
כִּי־הִטָּה אָזְנוֹ לִי וּבְיָמַי אֶקְרָא: אֲפָפוּנִי
חֶבְלֵי־מָוֶת וּמְצָרֵי שְׁאוֹל מְצָאוּנִי צָרָה וְיָגוֹן
אֶמְצָא: וּבְשֵׁם־יי אֶקְרָא אָנָּא יי מַלְּטָה נַפְשִׁי:
חַנּוּן יי וְצַדִּיק וֵאלֹהֵינוּ מְרַחֵם: שֹׁמֵר פְּתָאיִם
יי דַּלֹתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ: שׁוּבִי נַפְשִׁי לְמְנוּחָיְכִי כִּי
יי גָּמַל עָלָיְכִי: כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת
אֶת־עֵינִי מִן־דִּמְעָה אֶת־רַגְלִי מִדֶּחִי:
אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יי בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים: הֶאֱמַנְתִּי
כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד: אֲנִי אָמַרְתִּי
בְחָפְזִי כָּל הָאָדָם כֹּזֵב:

Szeretem az Örökkévalót, mert meghallja hangomat, könyörgésemet; mivel felém fordította fülét, hozzá fordulok, míg csak élek. Rám fonódtak már a halál kötelékei, síri szorongás fogott el, csak bajt és bánatot láttam. Ilyenkor az Örökkévaló nevét szólítom: Örökkévaló, kérlek, mentsd meg életemet! Kegyes az Örökkévaló, és igazságos, irgalmas a mi Istenünk. Az Örökkévaló vigyáz az egyszerű emberekre: ha elesett vagyok is, megsegít. Lelkem, nyugovóra térhetsz, mert az Örökkévaló jót tesz veled! Mert megmentetted lelkemet a haláltól, szememet a könnyektől, lábamat a bukástól, az Örökkévaló színe előtt járhatok az élők világában. Hittem akkor is, mikor azt mondtam: igen nyomorult vagyok; azt mondtam elhamarkodottan: minden ember hazug.

Ros Chódeskor és Peszach utolsó hat napján itt folytatjuk:

מָה־אָשִׁיב לַיי כֹּל־תַּגְמוּלוֹהִי עָלָי:
כּוֹס־יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא וּבְשֵׁם יי אֶקְרָא: נְדָרַי לַיי
אֲשַׁלֵּם נֶגְדָּה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ: יָקָר בְּעֵינֵי יי
הַמָּוְתָה לַחֲסִידָיו: אָנָּא יי כִּי־אֲנִי עַבְדֶּךָ
אֲנִי־עַבְדְּךָ בֶּן־אֲמָתֶךָ פִּתַּחְתָּ לְמוֹסֵרָי:
לְךָ־אֶזְבַּח זֶבַח תּוֹדָה וּבְשֵׁם יי אֶקְרָא: נְדָרַי
לַיי אֲשַׁלֵּם נֶגְדָּה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ: בְּחַצְרוֹת בֵּית
יי בְּתוֹכֵכִי יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּ־יָהּ:

Mivel tudom viszonozni az Örökkévalónak mindazt a jót, amit tett velem? Hadd emeljem poharam a szabadulásra, az Örökkévaló nevét idézve! Fogadalmaimat is teljesítem, amelyeket az Örökkévalónak tettem egész népe színe előtt. Nehéz az Örökkévalónak elviselnie hívei halálát. Kérlek, Örökkévaló, mert szolgád vagyok, szolgád vagyok, szolgálód fia: oldd le bilincseimet, én meg hálaáldozatot hozok neked, Örökkévaló, Nevedet idézve! Hadd teljesítsem az Örökkévalónak tett fogadalmaimat egész népe színe előtt, az Örökkévaló hajlékának udvaraiban, Jeruzsálem közepén! Dicsérjétek Jáht!

♫

117. zsoltár

קי"ז

Dicsérjétek az Örökkévalót, ti nemzetek mind, magasztaljátok Őt, ti népek mind! Mert hatalmas rajtunk az Ő szeretete, s az Örökkévaló hűsége örökké tart. Hallelúja!

הַלְלוּ אֶת־יי כָּל־גּוֹיִם שַׁבְּחוּהוּ כָּל־הָאֻמִּים:
כִּי גָבַר עָלֵינוּ חַסְדּוֹ וֶאֱמֶת־יי לְעוֹלָם
הַלְלוּ־יָהּ:

Hál'lú et-Ádonáj kol-gojím, sáb'chuhú kol-háumim.
Ki gávár álénu chászdó veemet Ádonáj l'olám. Hál'lú-Jáh.

♫

118. zsoltár

קי"ח

Adjatok hálát az Örökkévalónak, mert jó, mert szeretete örök! Mondja Izrael is: mert szeretete örök! Mondja Áron háza is: mert szeretete örök! Mondják az istenfélők is: mert szeretete örök!

הוֹדוּ לַיי כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
יֹאמַר־נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
יֹאמְרוּ־נָא בֵית־אַהֲרֹן כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
יֹאמְרוּ־נָא יִרְאֵי יי כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

Hodú lÁdonáj kí tov, kí l'olám chászdó.
Jomár-ná Jiszraél, kí l'olám chászdó.
Jom'rú ná vét-Áháron, kí l'olám chászdó.
Jomrú-ná jiré Ádonáj, kí l'olám chászdó.

A szorultságból szólítottam Istent, meghallgatott engem, és megszabadított. Az Örökkévaló velem van, nem félek – ember mit tehet nekem? Az Örökkévaló velem van, segítőim között, nyugodtan nézhetem hát gyűlölőimet. Jobb az Örökkévalónál keresni oltalmat, mint az előkelőségekben bízni. Mind a népek körülvettek – az Örökkévaló nevében bizony összetiprom őket. Körülvettek, körül is fogtak – az Örökkévaló nevében bizony összetiprom őket. Körülrajzottak, mint a méhek – lelohadtak, mint a tövis tüze – de az Örökkévaló nevében bizony letiprom őket. Taszítva taszítottál engem, hogy elessem, és mégis, te, Örökkévaló, megsegítettél. Dicsőségem és dalom az Isten, mert megsegített engem. Újongás és hála hangja hallatszik az igazak sátraiban: az Örökkévaló jobbja győzelmet szerez, az Örökkévaló jobbja fölemel, az Örökkévaló jobbja győzelmet szerez. Nem halok meg, hanem élni fogok, és elbeszélem Isten tetteit. Fenyítve megfenyített engem Isten, de a halálnak nem adott oda.

מִן־הַמֵּצַר קָרָאתִי יָהּ עָנָנִי בַמֶּרְחָב יָהּ: יי לִי
לֹא אִירָא מַה יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם: יי לִי בְּעֹזְרָי
וַאֲנִי אֶרְאֶה בְּשֹׂנְאָי: טוֹב לַחֲסוֹת בַּיי מִבְּטֹחַ
בָּאָדָם: טוֹב לַחֲסוֹת בַּיי מִבְּטֹחַ בִּנְדִיבִים:
כָּל־גּוֹיִם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יי כִּי אֲמִילַם: סַבּוּנִי
גַם־סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יי כִּי אֲמִילַם: סַבּוּנִי
כִדְבֹרִים דֹּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יי כִּי
אֲמִילַם: דָּחֹה דְּחִיתַנִי לִנְפֹּל וַיי עֲזָרָנִי: עָזִּי
וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה: קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה
בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים: יְמִין יי עֹשָׂה חָיִל: יְמִין יי
רוֹמֵמָה יְמִין יי עֹשָׂה חָיִל: לֹא אָמוּת
כִּי־אֶחְיֶה וַאֲסַפֵּר מַעֲשֵׂי יָהּ: יַסֹּר יִסְּרַנִי יָהּ
וְלַמָּוֶת לֹא נְתָנָנִי:

♫

Nyissátok meg előttem az igazság kapuit, hadd menjek be rajtuk, hogy hálát adjak Jáhnak! Ez az kapu az Örökkévalóé, igazak mennek be rajta.

פִּתְחוּ־לִי שַׁעֲרֵי־צֶדֶק אָבֹא־בָם אוֹדֶה יָהּ:
זֶה הַשַּׁעַר לַיי צַדִּיקִים יָבֹאוּ בוֹ:

Pitchú-li sááré-cedek, ávo vám ode Jáh. Ze hásáár lÁdonáj, cádíkím jávoú vó.

♫

אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי־לִי לִישׁוּעָה:
אֶבֶן מָאֲסוּ הַבּוֹנִים הָיְתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה:
מֵאֵת יהוה הָיְתָה זֹּאת הִיא נִפְלָאת בְּעֵינֵינוּ:
זֶה־הַיּוֹם עָשָׂה יְהוָה נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בוֹ:

Hadd adjak hálát neked, mert meghallgattál és segítségemre lettél! A kő, melyet az építők megvetettek, sarokkővé lett. Az Örökkévalótól származik ez, csodálatosnak tűnik szemünkben. Az Örökkévaló adta nekünk ezt a napot: vigadjunk és örvendjünk benne!

Od'chá kí ánitáni, vát'hí lí lísuá.
Even máászú háboním háj'tá l'ros piná.
Méét Ádonáj háj'tá zot, hí nifláot b'énénú.
Ze hájom ászá Ádonáj, nágílá v'niszm'chá vó.

♫

אָנָּא יי הוֹשִׁיעָה נָּא
אָנָּא יי הַצְלִיחָה נָּא:

Kérünk, Örökkévaló, segíts meg!
Kérünk, Örökkévaló, adj nekünk sikert!

Áná Ádonáj, hosíá ná, áná Ádonáj háclíchá ná.

בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יי, בֵּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יי:
אֵל יי וַיָּאֶר לָנוּ אִסְרוּ־חַג בַּעֲבֹתִים עַד קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ:

Áldott, aki az Örökkévaló nevében jön – áldunk benneteket az Örökkévaló házából. Isten az Örökkévaló, és világosságot adott nekünk – kössétek az ünnepi áldozatot kötelekkel az oltár szarvaihoz.

♫

אֵלִי אַתָּה וְאוֹדֶךָּ אֱלֹהַי אֲרוֹמְמֶךָּ:
הוֹדוּ לַיי כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

Te vagy Istenem, neked hálálkodom, Istenem, kit magasztalok. Adjatok hálát az Örökkévalónak, mert jó, mert szeretete örök!

Éli átá v'odeká, Eloháj árom'meká.
Hodú l'Ádonáj kí-tov, kí l'olám chászdó.

A Hálél-zsoltárok után a következő áldást mondjuk:

יְהַלְלוּךָ יי אֱלֹהֵינוּ כָּל מַעֲשֶׂיךָ, וַחֲסִידֶיךָ צַדִּיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנֶךָ, וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יוֹדוּ וִיבָרְכוּ וְיִשַּׁבְּחוּ וְיפָאֲרוּ, וִירוֹמְמוּ וְיַעֲרִיצוּ, וְיַקְדִּישׁוּ וְיַמְלִיכוּ אֶת שִׁמְךָ, מַלְכֵּנוּ. כִּי לְךָ טוֹב לְהוֹדוֹת וּלְשִׁמְךָ נָאֶה לְזַמֵּר, כִּי מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל. בָּרוּךְ אַתָּה יי, מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת.

Dicsérnek téged, Örökkévaló, Istenünk, mind a tetteid és jámboraid, az igazak, akik teljesítik akaratodat, és egész néped, Izráel háza – ujjongva mondanak hálát, és áldják és dicsérik, dicsőítik, magasztalják, szentenek mondják nevedet, királyunk. Mert jólesik neked hódolni, és kellemes nevednek dalolni, mert öröktől fogva és örökké te vagy az Isten. Áldott légy, Örökkévaló, dicshimnuszokkal magasztalt király.

TARTALOM

Felkészülés az imára	1
Reggeli áldások	6
Bevezető énekek	14
A S’má és áldásai	23
Ámidá	28
A Tóra-olvasás szertartása	36
Befejező imák és énekek	52
Kidus sábát délelőttre	57
Imák különböző alkalmakra	58
Hállél	65